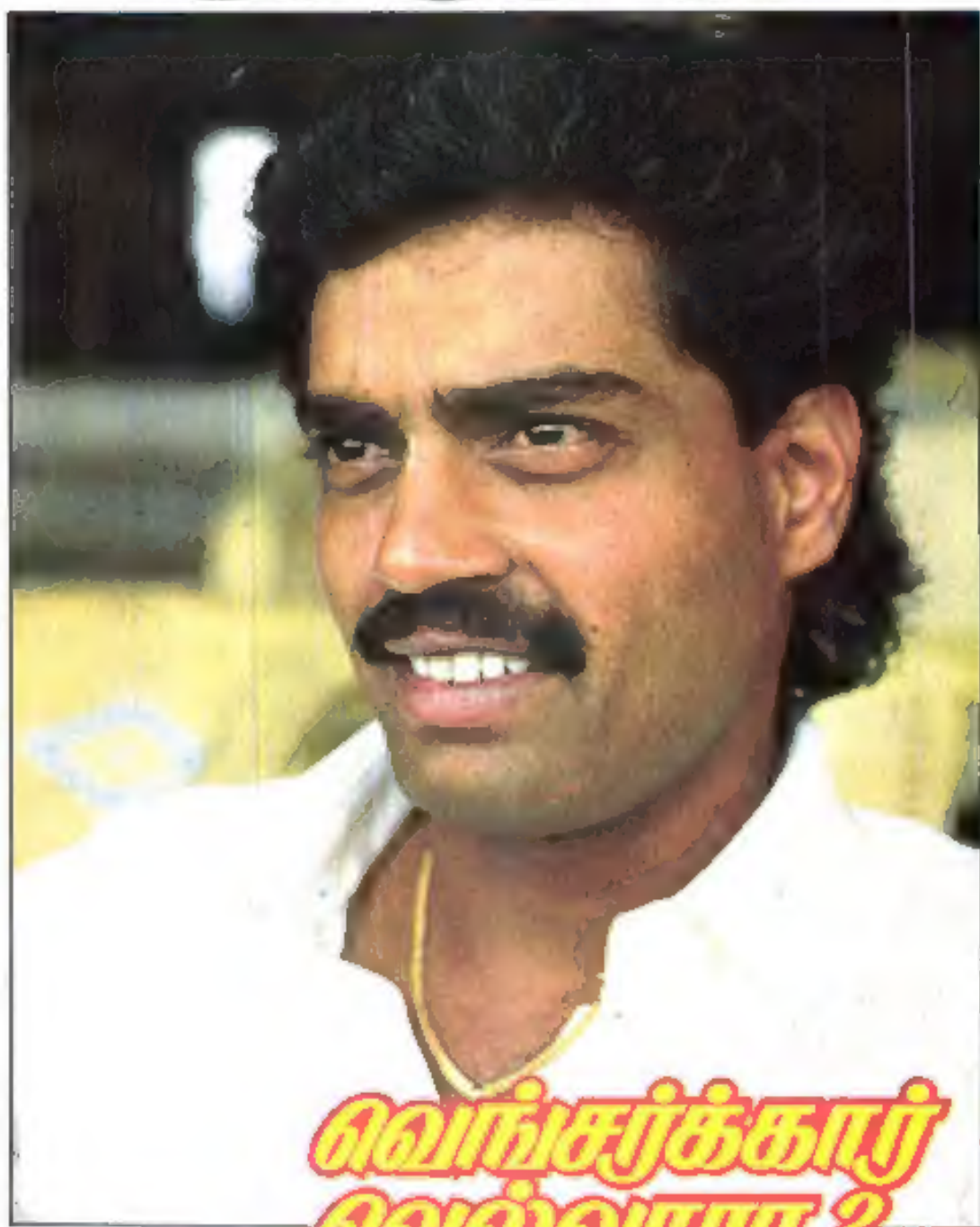

KALKI
10.1.88
25-2

கல்கி

**வெங்சர்க்கார்
வெல்வாரா..?**

சென்னை டெஸ்ட்
தெருங்கிக்
கொண்டிருக்கும்
தேரத்தில்,
'வெங் சர்க்கார்
வெஸ்வாரா?'
என்ற கேள்வி
எல்லார் மனத்திலும்
எழுந்த வண்ணம்
இருக்கிறது. இங்கே
கங்கி சார்பாக
வெங் சர்க்காரைப்.
பிரத்தியேகப் பேட்டி
கண்டு பம்பாயிலிருந்து
எழுதுகிறார் 'டைம்ஸ்'
ஆஃப் இந்தியா'
கந்திராஜன்:

மிதந்த கூச்ச கபாயம் உள்ள தியீப் பல்வந்த வெங் சர்க்கார் அதிகம் பேச மாட்டார். அவருக்குப் பதில், கிரிக்கெட் விமர்சனத்தில் அவர் ஆற்றியுள்ள சாதனைகள் தான் பேச வேண்டும். விவசக ஆட்டக்காரர்களைப் போல் அவர் சர்ச்சைகளில் சடுபட்டு, விவகாரங்களில் மாட்டிக் கொண்டதாயிരിക്കில்: அதனால் அடிக்கடி செலித்தான் களில் தமது பெயர் சுரப்பெற்று, அதன் மூலம் 'புகழ் டைந்ததும்' இல்லை. இருப்பினும், அவர் இந்தியாவின் முன்னணி பாட்டிமன் வன்

பதிலும் கலக பாட்டில் அரங்கிலும் ஒரு தனிவிடம் பெறுகிறார் என்பதிலும் சந்தேகமேயில்லை.

மேலோட்டமாகக் கவனித்தால்கூட, வெங் சர்க்காரின் சாதனைகள் பல, கனில் காலங்களின் சாதனைகளுக்கு நிகரானவை என்பதை உணரலாம். ஆனால் அந்த மூன்று இந்திய காப்பாணிப் பெயரும் புகழும், பெருமைகளும், பரிசுகளும் தேடி வந்ததைப் போல் வெங் சர்க்காரைத் தேடி வந்ததில்லை. அதற்குக் காரணம் அவருடைய அடக்கவாண

வெங் சர்க்கார் வெஸ்வாரா?

கபாலம்தான்.

இரிக்டெட்டின் தவிதராகக் கருதப்படுவ வார்டன் மைதானத்தில், (இங்கிலாந்து) முன்னு முறை தொடர்ந்து சதம் எடுத்து உலக சாதனை புரிந்துள்ள பெருமை வெவ் வர்க்காரருக்கு உண்டு. 'சாதனை இவ்வளவு'க் கருதப்படும் கால்குல்கட்ட வெவ்வர்க்காரருக் குப் பிறகுதான் அச்சாதனையைப் புரிந்தார். டெஸ்ட் பந்தவங்கலில் கால்குல்குக்கு அடுத்தபடியாக அதிகப்படி ரன்களை (ஆறு வீரத்துக்கும் மேல்) எடுத்துள்ள இந்திய ஆட்டக்காரர் வெவ்வர்க்காரர்தான். 90 டெஸ்ட் ரன்களில் ஆடி 8127 ரன்கள் எடுத்துள்ள வெவ்ஸ் இன்மஸ் அணித் தவிதர் விவியஸ் ரிச்சர்ட்ஸின் சாதனையேட்டு ஒப்பிடும் போது 97 டெஸ்ட்ரன்களில் 6154 ரன்கள் எடுத்துள்ள வெவ்வர்க்காரரின் சாதனையைக் குறைத்து மதிப்பிட்டுவிட முடியாது.

ஆனால், இந்தத் தனிப்பட்ட சாதனைகளைக் காட்டிலும் மிக முக்கியமானது என்ன வென்றால், வெவ்வர்க்காரர் ஒவ்வொரு முறை யும் எடுத்த ரன்கள் இக்கட்டான தேர்தலில் இந்தியாவுக்குக் கை கொடுத்துள்ளன என் பதுதான். நடந்து வரும் தொடரில், வெவ்ஸ் இன்மஸ்கு எதிரான முதல் டெஸ்டில், இந்தியா முதல் இன்னிங்ஸில் எழுபத்தைந்த ரன்கள் எடுத்துக் கெவலமாக ஆல் அவுட் ஆகிவிட்டது. இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் வெவ்வர்க்காரர் அடித்த அற்புதமான சதம் தான் டெஸ்டில் போக்கையே மாற்றி, இந்தியா வெற்றி பெறுவதற்குக் கூட வாய்ப்பு இருக்கிறது என்னுமளவுக்குச் சூழ்நிலையை மாற்றியமைத்தது. இரண்டாவது டெஸ்டில் மீண்டும் வெவ்வர்க்காரர்தான். பாட்டர்ஸன், கால்கு, டேலிஸ் ஆகியோரின் புவல்புவல்பு பந்து வீச்சைத் தாக்குப் பிடித்து, ஆட்ட மிழக்காமல் நார்ப்பது ரன்கள் எடுத்து, இந்தி யானைத் தொல்விடிலிருந்து காத்தான்.

கடந்த ரிக்டெட் சீரணித் தவிதர்க்கு எதிராக இந்தியா கட்டாக்கில் விளையாடிய போது, பீட்டர் பந்தைப் பவல்கரமாக எழும் பச் செய்து கொண்டிருந்தது. எவ்வா ஆட் டக்காரர்களும் வரிசையாக ஆட்டமிடுத்த போதிலும் வெவ்வர்க்காரர் மட்டும் திசுத்து நின்று சதம் எடுத்தார். இந்தப் பந்தவத்தின் முதல் இன்னிங்ஸிலும் சரி, இரண்டாவது இன்னிங்ஸிலும் சரி, இவ்வளவு ஆட்டக் காரர்களின் மொத்த ரன்கள் வெவ்வர்க்காரர் ஒருவர் எடுத்த ரன்களை எட்ட முடியவில்லை! ஆனால் இந்தப் பந்தவத்தில் 'மான் ஆஃப் தி மான்ட்' விருது வழங்கப்பட்டது கபிற் தேவுக்குத்தான் - டெஸ்ட் பந்தவங்கலில் அவர் தமது முதலாருவது வீக்கெட்டை எடுத்துச் சாதனை புரித்ததற்காக! வெவ்வர்க் காரரின் சாதனைகளுக்கு, உலக பாராட்டும் அங்கீகாரமும் தரப்பட்ட இவ்வளவு என்பதற்கு இது ஒரு சான்று.

இப்போது தவிதமைப் பதலி என்ற புதிய பொறுப்பு தரப்பட்டுள்ள வெவ்வர்க்காரர் எதிர்தோக்கியுள்ளது இந்திய அணியின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் கருமைவாய் பணி! பதினெட்டு ஆண்டுகளாக இந்திய

அணிக்குப் பக்கப்பலமாக இருந்து, வேகப் பந்து வீச்சாளர்களைத் துணிச்சலுடன் எதிர் கொண்ட கால்குல்கு ஒவ்வொரு பெற்றுவிட்ட தால் இப்பணியின் கருமை அதிகரித்துள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலையில் வெவ்வர்க்காரர் என்ன கருதுகிறார்? அவரிடமே பேசுவோம்:

கே: காப்டன் பதலி வலிப்பது பற்றி...? ப: பெரிய கௌரவம். எனக்கு மகிழ்ச்சி தான்.

கே: கடுமையான பொறுப்பு, களமயாக இங்கிலா?

ப: களமயென்று சொல்ல மாட்டேன். மிகப் பெரிய பொறுப்புதான் என்றாலும் இந்தச் சவால் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் பெரும் பொறுப்பு இதுவரை என் ஆட்டத்தைப் பாதிக்கவில்லை; தூக்கத்தையும் கெடுக்க வில்லை!

கே: இந்தப் பொறுப்பை ஏற்கும் முன் உனதாட்டுப் பந்தவங்களில் தவிதமை ஏற்ற அனுபவம் கூட குறிப்பிடும்படியாக ஏதும் உங்களுக்கு இல்லையே...?

ப: அது உண்மையான். காரணம், உறுதுக் கணக்காக ஒரே அணிக்கு நான் ஆடித் கொண்டிருப்பதே. பம்பாய் அணி, இந்திய அணி ஆகிய இரண்டுக்குமே கால்குல்குர்தான் காப்டலாக தீண்ட காலம் இருந்தார். பிறகு இந்திய அணியின் தவிதமை கபிற் தேவிடம் தரப்பட்டது...

கே: இதுவரை இந்தத் தொடரில் ஆடிய பந்தவங்களில் இந்தியாவுக்கு வெற்றி எட் டாக் கணிபாகவே இருந்திருக்கிறதே...?

ப: அதற்கு அதிரஷ்டமின்மை ஒரு கார

மை என்று நான் நினைக்கிறேன். டெஸ்டி டெஸ்டில் முதல் இன்லிங்ஸில் எழுபத்தைந்து ரன்களே எடுத்தாலும் இரண்டாவது இன்லிங்ஸில் சமாளித்துக் கொண்டு. தோவலியைத் தவிர்த்ததொரு வெற்றிக்குக் கூட இடமுண்டு என்று நம்பும் வகை சென்றோம். ஆனால் வெற்றி கிட்டவில்லை. நாக்பூரில் நடந்த ஒரு நான் பந்துவத்தில் வெஸ்ட் இன்ஸைவ் ஒரு விக்கெட் இழப்புக்கு 128 ரன்கள் என்ற நெருக்கடி நிலைக்குக் கொண்டு போனோம். பிறகு கபிலும் ரவி சாஸ்திரியும் வெள்துக்குக் கட்டிக் கொண்டிருந்தபோது, வெற்றிய் பாளையில் செல்வதற்குவே தோன் தியது. அதற்குப் பிறகு கிரன் மோரே தமது நம்பிக்கையைத் தூண்டினார். ஆனால் இறுதியில், பந்தே ரன்கள் வித்தியாசத்தில் தோற்றுப் போனோம்.

கே: வெற்றி வாய்ப்புக்களைச் சாதகமாகக் கிக் கொள்ளும் திறமை தமது ஆட்டக்காரர்களுக்கு இல்லாதது ஏன்?

பா: இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது கஷ்டம். டில்லியில் தமது கழல் பந்து வீச்சாளர்கள் எனக் கொடுக்கவில்லை; நாக்பூரில் தமது ஆரம்ப ஆட்டம் படுமோசமாக இருந்தது... வெஸ்ட் இன்ஸஸ் ஒரு வசலிமை வாய்ந்த அணி என்பதை நாம் மறப்பதற்கில்லை. மேலும் அவர்கள் சதா சர்வகாலமும் தங்கள் ஆட்டத் திறமையை அபிவிருத்தி செய்கு கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

கே: தீவிகள் எப்படி வேகப் பந்து வீச்சை

எதிர்த்து இல்லவையு சிறப்பாக ஆடுகிறார்கள்? பா: சவால்களை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். வேகப் பந்து வீச்சாளர்கள் என் மூலுத் திறமையையும் வெளிக் கொணர்கிறார்கள்.

கே: கழல் பந்து வீச்சைவிட வேகப் பந்து வீச்சை எதிர்த்து ஆடுவதுதான் கடினமா?

இக்கட்டுரை அச்சேறிய இனத்தில், வெய்சர்க்காரர்களுக்கத்தா டெஸ்டில் சதம் கண்ட கையோடு, இடதுகையில் அடிபட்டதாய், ஆட்டத்திலிருந்து ஒய்வு பெற வேண்டியதாகி விட்டது. அவர் விரைவில் குணமடைத்து சென்னை டெஸ்டில் இடம் பெறப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

பா: இரண்டுக்குமே திறமையும் பொறுமையும் வேண்டும். வேகப் பந்து வீச்சைச் சந்திக்க உபகாரகத் தேவைப்படுவது - துணிச்சல்.

கே: வார்ட்ஸில் தீவிகள் அடித்த மூன்று செஞ்சுக்கிரைப் பந்தி...?

பா: வார்ட்ஸில் செஞ்சுக்கிரை அடிக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு பாட்ஸ்மன்மும் கனவு காண்பவன்து. முதல் செஞ்சுக்கிரை அடித்த போது அக் கனவு நினைவாகிற்று. மூன்றாவது செஞ்சுக்கிரை ஒரு சாதனை என்ற அளவில் வரவேற்கிறேன். மூன்று செஞ்சுக்கிரைமே இருப்புகரமாக அமைந்தன.

கே: தீவிகள் எந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆடியதை மிகச் சிறப்பான ஆட்டம் என்று கருதுகிறீர்கள்? ஏன்?

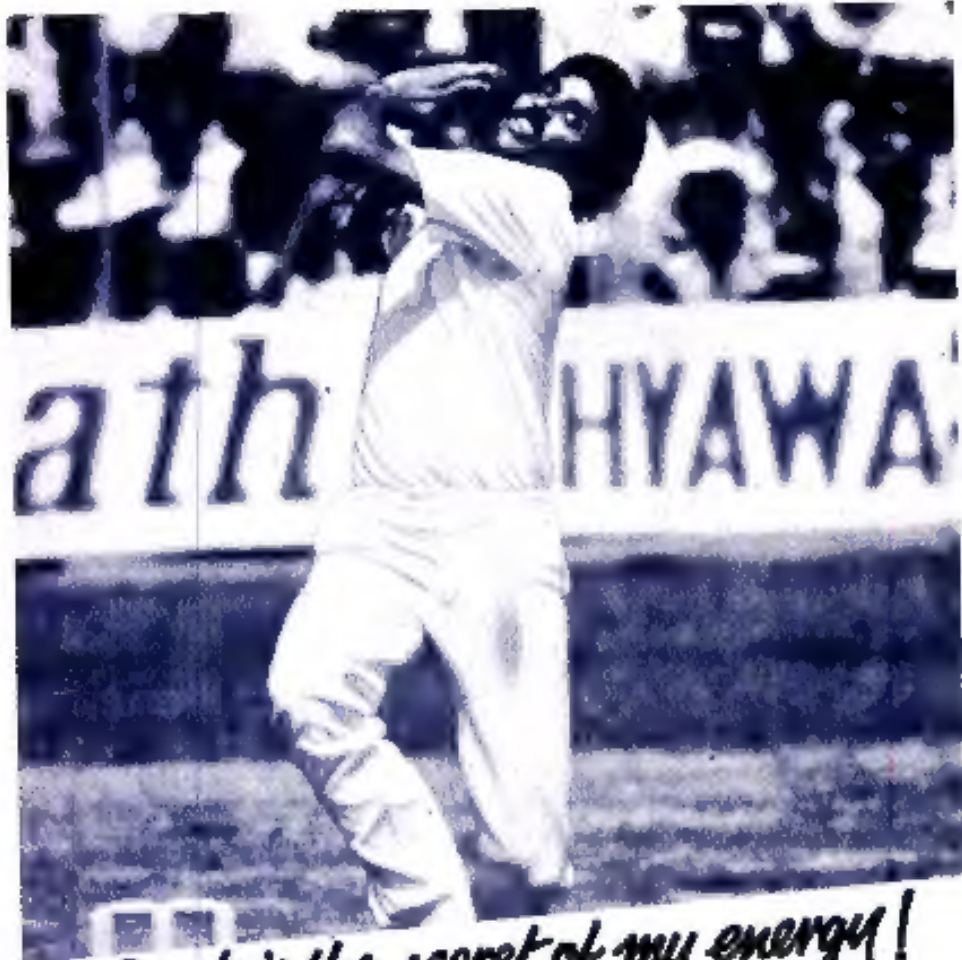
பா: கடந்த ஆண்டு கோஸ்டியில், விட்ஸில் ஆடியதைத்தான். விக்கெட்டும் சீரோடின நிலையும் இவ்விவாத்து பந்து வீச்சாளர்களுக்கு ஏற்றதாக இருந்தது; பந்து வேகமாக நகர்ந்த விதம் பாட்ஸ்மென்களுக்குச் சிறிதும் சாதகமாகவில்லை. அந்தச் சவாலு ஏற்று ஆடியதைத் தான் நான் சிறந்த ஆட்டமாகக் கருதுகிறேன்.

கே: உங்கன் விக்கெட் வாழ்க்கையில் யார் வழிகாட்டி உதவினார்கள்?

பா: நான் திறைய பெருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். முறைப்படி ஒரு நிபுணரிடம் பயிற்சி பெற்று ஆட்டத்துக்குத் துணையாக விட்டாலும் உலகின் தலைசிறந்த ஆட்டக்காரர்களுடன் விளையாடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது நான் பெற்ற அனுபவங்கள் விடையிப்பற்றவை. அந்த ஆட்டக்காரர்களைக் கடந்து கவனித்தே. அவர்களுடைய ஆட்டத்திலிருந்து பல உபயோகமான துணுக்கங்களைக் கற்றுக் கொண்டேன். அவர்களிடம் பேசிய போதும் பல யோசனைகளைக் கூறி வழிகாட்டினார்கள்.

கே: மட்டையுடன் மைதானத்துக்குள் துள்ளவும் போது உங்களுக்கு டென்ஷன் ஏற்படுவதுண்டா?

பா: குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியாக ஏற்

Boost is the secret of my energy!

புதிதாக அமைந்த திருவதிகாரம்
புதிதாக அமைந்த சென்னைக்கு அங்கு
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,

பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,

பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,
பெட்டம், காதலம், காதலம், காதலம்,

பூஸ்ட்

இன்சுலையாக்க சக்தி

படுவதில்லை. ஆரம்பத்திலேயே சில விக்கெட்டுகள் விழுந்து விட்டால் ஓரளவு, 'டெஸ்ஷன்' ஏற்படுவது சகஜம். இப்போது காவல்கர் ஒய்வு பெற்ற பிறகு என் பளு அதிகரித்துள்ளது.

கே: உங்கள் எதிர்காலக் குறிக்கோள் என்ன?

ப: இத்தியாய்க்கு இயன்றவரை அதிக ரங்கள் எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். நமது அணி டெஸ்டுகளிலும் ஒரு நாள் பந்துபங்களிலும் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற ஆசையும் இருக்கிறது. வேறு குறிக்கோள்கள் கிடையாது. என்னால் இயன்ற வரை சிறப்பாகச் செயல்படுவேன்.

கே: இசை, டிஸ்கோ போன்றவற்றில் உங்களுக்கு நாட்டம் இல்லைமா?

ப: விசேஷமாக இல்லை. மனைவி, குழந்தைகளைப் பிரிந்து கிரிக்கெட் நிமித்தம் ஊர் ஊராகப் போக வேண்டியுள்ளதால், தேரம் கிடைக்கும் போது விட்டோடு இருக்கவே விரும்புகிறேன்.

கே: ஆட்டக்காரர்கள் நாளிதழ்களுக்கு எழுதக் கூடாது என்று தடை விதிக்கும் கிரிக்கெட் கன்ட்ரோல் போர்டின் ஆலோசனை எதிர்த்துக் கொண்டு நாளிதழ்களுக்கு எழுதுவதில் ஏன் விடாப்பிடியாக இருக்கிறீர்கள்?

ப: நான் எழுதுவது கிரிக்கெட் நிர்வாகக் குழுவை எதிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. மனோரம் சச்சரவுகளை நான் விரும்புவதற்கும் அல்ல. ஆனால் எதிர்ணியின் காப்டனும் பிற உறுப்பினர்களும் பல இதழ்களில் எழுதுவதால் இந்திய

அணியும் சரி அம்பாய்களும் சரி, அபரிமிதமான மனக்கிலேசத்துக்கு உள்ளாகிறார்கள். இதைத்தான் நான் எதிர்க்கிறேன். தேவை வின்றி அவர்களுக்கு இந்த மனச் சங்கடம் அளிக்கப்படும் போது நினைமையை நோக்க நானும் எழுதவேண்டியதாகிறது. பணத்துக் காகவும் நான் எழுதவில்லை.

கே: பணம் முக்கியமில்லை என்கிறீர்களா?

ப: நிச்சயமாக இல்லை. நல்ல கிரிக்கெட் விளையாடும்போது ஏற்படும் கலப்படமில்லாத, ஆத்மார்த்தமான சத்தோஷத்தில் ஒரு துளிசைக் கூடப் பணத்தால் பெற முடியாது. அதே நேரத்தில் பணமே அவசியமில்லை என்றும் கூறிவிட முடியாது. வெறும் காற்றைச் சுலாசித்துக் கொண்டு உயிர் வாழ முடியுமா என்ன?

கே: கடைசியாக ஒரு கேள்வி. இந்த டெஸ்ட் தொடரில் இதுவரை வீழ்த்தப்பட்ட இந்திய அணி மீண்டும் எழுத்து நிமிர்ந்து நிற்குமா?

ப: அது சாத்தியமென்றே நினைக்கிறேன். நமது ஆட்டக்காரர்கள் தங்கள் ஆற்றல்களை நிரூபித்து தன்னம்பிக்கை பெற வேண்டும். நமது பிரதான பலம் பாட்டில்தான். நமது பாட்டிலமன்கள் இவையும் காலந்தாழ்த்தாது தங்கள் சாகசத்திற்குக் கொண்டு வரப்படத்த வேண்டும்.

மேலட்டை வண்ணப்படம்,

புகைப்படங்கள்:

பாலாஜி போட்டோகிராபிஸ்

"பர்ஸை எதிர்ந்து பொம்பளை மாதிரி ஓரேயடிவா வெட்டப் பதறினே, ஏன்?"

"உங்களை பத்துப் பைசா மட்டும் இருக்கிற பர்ஸை உன்னிடம் தீட்ட வெட்கமா இருக்காதா, என்ன?"

"இன்று காலை அமெரிக்கச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்கிறாயா!"

"யாருடா?"

"தேற்று காலையில் அமைச்சராகப் பதவியேற்ற அருமைநாயகம்தான்!"

— உ. ராஜாஜி.

புதிதாக மாற்றலாகி வந்தவர்: "இந்த ஆயில்லை யாருமே கிளிக்க மாட்டார்கள்..."
பயணம் ஆரம்பி: "கிரிப்பாங்களை... உங்கள் கையில் அப்பது ரூபாயோ, நூறு ரூபாயோ இருப்பதாகத் தெரிக்
காய்..."

— கரடிஞானம் ஜெனாபாரதிப்பிரியா.

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

அடுத்த
தினத்தில்...

ஆகவே, இவ்வளவு
302 படி...

இந்த நாவலைப் படிப்பவர்கள்
ரூ. 1000 பரிசு பெற வாய்ப்பிடுகின்றது

- மேல்மருவத்தாருக்கு ஒரு விட்டு
மற்றும்
பங்காரு அடிகளார் பேட்டி.

- மேல்திகாரியைச் சமாளிப்பது எப்படி?
— உங்கள் அலுவலகப்பிரச்சனைகளுக்குத் தலையளி
திருவர்கள்!

- உலர் காக்கும் மருந்துகள்
நஞ்சாகும் போது.....
— மருந்து நயாசிப்பு மற்றும் விநியோகம் நடக்கும்
கனம் களைப் பற்றிய விபரங்கள் ரிப்போர்ட்

அதிக பக்கங்கள் : அதே விதம்!

இரா. தங்கவேலு
13, தருத்தெரு,
கனகாரு (அருகம்),
— 627, 502.

* "அனாதை முறையா?"

கருணாநிக்கு மாறுவாழ்வு கூடமோ?

* பாளை அசோக், திருச்சி.

? எவ்வளவு அகாலநிலை இருந்தாலும் ஆதவனின் படைப்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது பற்றி?

! அவர் மரணமடைவாமல் இருந்திருந்தால் இவ்வளவு சீக்கிரம் அவரை இந்த வீருது வந்தடைந்திருக்காது.

* பாபு, நாகப்பட்டினம்.

? ஒவ்வொரு கட்சியும் சிவிமாக்காரர் களைச் சேர்த்துக்கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டு வது ஏன்?

! கொள்கை அடிப்படையில் கவர் முடி யாதபோது செல்லுலாய்ட் கவர்ச்சியால்தான் உதவட்டுமே என்றுதான்.

* சீர்காழி பிரியன், சீர்காழி.

? பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி பழைய (திருட்டு) ஜோக்குகள் இடம் பெறுவின் றாலே, தடுக்க முடியுமா?

! ஒவ்வொரு வாரமும் ஏராளமான பத்திரி கைகளில் நூற்றுக்கணக்கான ஜோக்குகள் வரும் போது எவ்வாறுதான் படித்து, ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து ஜோக்குகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது மிகவும் கஷ்ட மான பணி. 'காப்பி அடித்த ஜோக்கை ஏன் அனுப்பினாய்?' என்று கேட்டால் 'இல்லை, ஆபிரிட் என் தொழில் (தொழி) சொல்வதைத் தாலே எழுதி அனுப்பினேன்' என்று

* காகுடி பரிக

ச. எம். சி. பி. சி. சி.

ம. சி. சி. சி. சி.

* கருணாநிக்கு

* எஸ். வெங்கடேசன், சும்புகோணம்.

? கணிதமேதராமாணுஜத்தின்வாழ்க்கை இரைப்படமாகவிருப்பது பற்றி...?

! இளைஞன் ராமாணுஜத்தின் மேதைத் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளும் மனப்பக்கு வம் அந்நாளைய நமது கல்வி முறைக்கும் கல்வியாளருக்கும் இருக்கவில்லை. இன்றும் கூட அந்த நிலைமையில் பிரமாத மாறுதல் எதுவும் இல்லை. இளைஞர்களின் ஆர்வம் கவியும் விரியா சக்திகளையும் ஊக்குவித்து அவர்கள் விரும்பும் பாடத்தை அமைத்துத் தரும் கல்வி முறை இங்கு வர வேண்டும். அது வருமோ வராது, அஞ்சு வீரப்பனின் படமாவது வந்து இதை வலியுறுத்தினால் சரி, அவருடைய துணிச்சலுக்குப் பாராட்டு.

புதிய வகுப்புகள், திருட்டு என்று திருப்பிப்பது சாத்தியமில்லாமல் போகிறது. வாசக அம் பர்களின், ஜோக் எழுத்தாளர்களின் நன் நடத்தையை நம்பித்தான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள், சொந்தக் கற்பனை வேறு பத்திரிகைக்கு அனுப்பவில்லை என்ற கெடுதி பொழிவை அளிப்பது நலம்.

* அர. மணிவண்ணன், சென்னை - 12.

? கைக்கிள் - ஜோட்டார் கைக்கிள் உடைப்பு, கை உடைப்பு, கடை உடைப்பு, கிடை உடைப்பு ஆகியவற்றைச் செய்த புண்ணியவாக்கன் கட்சியையும் உடைத்து விடுவார்களோ?

! பொதுச் சொத்துக்களை உடைத்தது சமூக விரோதிகள்: கட்சியை உடைப்பது சந்தர்ப்பவாதிகள் - கயநலமிகள். இரண்டும் வெக்யேருவனவதாம்.

* மு. தீனம், திருவாரூர்.

? எந்த ஒரு பக்கலைக் கழகத்திலிருந்தும் கௌரவப் பட்டங்களைப் பெறத் தாம் விரும்பவில்லை என்று ராஜீவ் தெரிவித்திருப்பது பற்றி...?

! ஒரு தாராளக் துணியோடு ராஜீவ் அறிவித்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதன் பின் கீழைவாக்கவது முதுகு சொந்தியர் கௌரவப் பட்டங்களுக்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டால் நல்லது.

* கே. ஜி. எம். பழனிச்சாமி, பெங்களூர்.

? 'நமது தேசிய தேசத்தில் வரும் சிந்து இப் போது பாகிஸ்தானில் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அதை நாட்டு வணக்கப் பாதையில் சேர்த்துப் பாடுகிறோம்' என்று கருணாநிதி கட்டிக் காட்டுகிறாரே?

! 'வடவேங்கடம் - தென்குமரி இடைப் பட்ட தமிழ் கூலும் நல்லவர்கள்' என்ற வழக்குவும் பாரதியில் 'செந்தமிழ் நாடு' பாடலில் எல்லை வரணைப் பகுதியையும் கூட்டிக்கி விட வேண்டியதுதானா?

* கைக்கிள், முரளி, சென்னை - 13.

? தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ள ஊதிய உயர்வு பற்றி?

! அது ஊதிய உயர்வே அல்ல; ஏறிவிட்ட விநாயகிக்கு ஏற்ப வழங்கப்படும் இழப்பீடு தான். வரலாறு காணாத விதமாகப் பண விக்ரம் சென்னைக்கு 11.3 சதம் உயர்த்து ரூபாயின் மதிப்பு 13.83 பைசாவாகக் குறைந்து போகிறார்களே!

* க. இளங்கோ, தந்திவல்லூர்.

? 22.12.87 அன்று மதியம் இரண்டு மணி ஆகியவச் செவ்வியல் பிரதமரின் வருகையை அறிவிக்கும்போது புகழ்கோட்டை என்பதன் 'பெருமை' என்று செவ்வியல்

பவர் உச்சரித்ததைக் கவனித்தீரா?

! அறிவிப்பாளரைக் குறை கூறுவானா? பிரதமரே 'புகு கொட்டே' என்று தானே உச்சரித்தார்? ஓரிடத்துக்குச் செல்பவர் அந்த இடத்தின் பெயரைச் சரியாக உச்சரிக்க முத்தியெனவே கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டாமா?

* எஸ். மஞ்ஜளா, திருச்சி.

? எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் இறுதி ஊர் வல ஜன வெள்ளம், அன்னாதுரை அவர்களின் இறுதி ஊர்வல ஜனக் கூட்டத்தை விஞ்சி விட்டதால் வெள்ளப் புத்தகத்தில் இடம் பெறுமா?

! ஈ.வி. ஒளிபரப்பும் போலீஸ் கெடுபிடி கும் அத்தகைய புதிய சாதனை நிவாரணக் கவனித்துக் கொண்டு விட்டன.

* பரிவர்பாதி, போடிநாயக்கனூர்.

? 1988 ரப்படி இருக்கும்?

! அரசியலைப் பொறுத்த மட்டில் 87ம் ஆழப்புகள் தொடரும். மற்றையவற்று இஷ்டப்பாட்ட பஞ்சாயக்கத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளவும்.

* ஆர். கம்பரசன், திருச்செவ்வூர்.

? கருணாநிதிக்கு மறுவாழ்வு கிட்டுமா?

! கிடைக்கக் கூடியவதாய் கெடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கல்தான் சிறந்த விடும்.

* சி. மணி, புத்தளம்பட்டி.

? 'தி. மு. க. வீழ்ந்த எந்தக் சொம்பளூ கும் அ. தி. மு. க. வை அசைக்க முடியாது' என்று தெருந்தெழியல் பேசியிருக்கிறாரே?

! அ.தி.மு.க. வில் உள்ள கொம்பர்களே அ. தி. மு. க. வை அசைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது தி.மு.க. கொம்பர்கள் எதற்கு?

* இரா. தல்லக்கண்ணு, கைக்காடு.

? 88 ரப்படி இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மான ஆசைப்படுகிறீர்கள்?

! கிங்கன ஆண்டாக அறிவிக்கப்பட்டு அரசம் மக்களும் தேவையின்றி ஒரு பைசா கூடச் செலவழிக்கக் கூடாது என்று விரும்புகிறேன். ஒன்பதாவது நிதித் கமிஷன் தீர்மானம் கே. பி. காவியே இதைத்தான் கூறியுள்ளார். 'ஒரு பவங்கரமான பொருளாதார நெருக்கடியை நாடு எதிர்நோக்கியுள்ளது' என்று எச்சரித்த அவர், 'அரசு, உற்பத்திக்கு உதவாத இனங்களில் ஒரே ஒரு ரூபாய் செலவழித்தால் கூட, அது பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைக்கும் ஒரு சிறந்த இடமாகக் கருதப்பட வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

தமிழ்தாடு அகத்தறி தொவாணர் கூட்டுறவு சங்கம்,
தமிழ்தாடுகளுக்கான 1500 பிரதம அகத்தறி தொவாணர் கூட்டுறவு சங்கங்கள்,
அகத்தறி மற்றும் துணிதூய இயக்கங்கள் நெருத்தரம்

சங்கம் இது அஞ்சலி

மதந்த தமிழக முதலாளிகள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர்
பொன்மணல் சங்கம் டாக்டர் ஏ.மீ.ஜி.பி. அகத்தறித் தாயுதவாண
ஆந்திர அகத்தறித்தாயுதம், மதந்தத்தாயுதம் நெருத்தரித்தது.

மதந்த தாக்கம் அகத்தறி தொகு தொழிலாளருக்கான தொவாணர்
மாண்புமிகு சட்டமும், மதந்த மட்டு உயி நிர்வாகமும் கொண்டு வந்து
நிறுவனத்திலும். தாக்கம் அகத்தறிதொகு தொவாணர்களுக்கு
வாழ்வளிக்கும் பொருட்டு நிவந்த ஏதே விவசாயிகளுக்கும்,
மதந்தி பித்தவர்களுக்கு சிந்தைகளுக்கும், ஒன்றுமில்லும் பெரும் முதிர்வாக்கும்,
அகத்தறி துணி தாக்க வதங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை புத்தறி ஏதே
அகத்தறி தொவாணர்களை வரது மதந்தவாணர்களைக்கான
தொவாணர்களைமும், அகத்தறித் துறையைச் சந்தி எங்கேவதையும்
மதந்த ரட்சித் தாக்கம் இத்தது, தாக்க இத்த வேண்டுகோளும் துணிகளும்
தாக்கம் தாக்க ஆதார சந்திரமடா பிராந்திரத்திலே.

கோ-ஆங்கிலம்
அகத்தறி

தமிழ்தாடு அகத்தறித்தாயுத

சந்தானத்தின் சபதம்!

“இதுவே கடைசி. இனி வரும் உதயப் பரிசுத்த விழாக்களில் நான் பாடவேண்டிய இல்லை” என்று ஒரு மூன்னைத் தூக்கிப் போட்டார் மகாராஜபுரம் சத்தானம்.

“மூன்று கச்சேரிகள் மட்டும் என்று கூறி வந்தவர், இப்போது ‘பாடவேண்டா’ என்று சொல்ல வந்த காரணம்? ஊர் மீது கோபம்?

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை” என்றார்.

“இன்னொரு களுக்கு அதிக வாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக என் கூச் சொற்களைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது” என்றார்.

“அந்த நோக்கம் நன்றாகவே திணிவோடு இருக்கிறது” என்பதை அகாடமி நிகழ்ச்சி திரும்பப் பார்த்தானே தெரியுமா?”

“பிறகு என்ன குறை?”

“குறை எதுமில்லை. மூன்று சபாக்களில் மட்டும் பாடினால் மற்ற ஏழு சபாக்களாகக் கருதப்படுகின்றன” என்றார்.

“வெண்டாவரம் கல் தான்”

“அப்படி உரையால் எல்லாவற்றிலும் பாட வேண்டியது தானே?”

“அப்படி ஏகமாய்ப் பாடினால் சங்கீதத் துக்கு தீராவம் செல்ல முடியாது என்பது என் அபிப்பிராயம்.”

“அவெக்கண்ட ஆலதாங்காரை உச்சரிப்ப பாடச் சொல்லிக் கேட்கிறார்கள்?”

“உத்திரத்தில் என்னவாம்?”

“மூன்று மாதிரி பிரபல விதிகளாகவும்

போட்டார்தான் பணம் என்று திரு. இன்று இல்லை. ‘ஸ்பான்ஸர்ஷிப்’ வந்தது விட்டே”

“சீசனில் பாடப் போவதில்லை என்றால் வேறு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்கள்?”

“சென்னை நகர சபாக்களில் மாதம் ஒரு கச்சேரி செய்வேன். ஜனவரியில் மூன்று கச்சேரிகள் மீயூசிக் அகாடமி ஏற்பாடு செய் திருக்கிறது. எல்லாருமே கேட்கலாம். இல்லாமல் தான், டிசம்பரில் என் சொந்தப் பொருள் பில் - செவ்வியல் கச்சேரி செய்வேன்.

இதுவும் ரசிகர்களுக்கு இல்லாமலாகவே இருக்கும். சீசனின் மற்ற நாட்களில் இதர வித் தவான்களின் கச்சேரிகளை ரசிப்பேன்;

திருவன்களின் கூட்டங்களுக்குச் சென்று ஆக்ஷத் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கும் பணம் பெறுவேன்” என்று கூறும் சத்தானம்,

மகாராஜபுரம் புரண்ட மூலம்பள்ளி மாணவருக்கு இதை ஆர்வம் ஊட்டும் திட்டத்தை ஏன் வைத்திருக்கிறார்.

— சரகுசேரி

ஒரு நாள் மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...

மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...

மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...

மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...

மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...

மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...
மீட்டர் போய்விட்ட இடமாவது நம் நோக்கம் சென்ற கைச் செலவுகளைத் தவிர்த்து ஒரு சென்ட் மட்டும் பற்றி நான் செலவழித்தேன் என்றால்...

கஸ்கி

1982 ஜனவரி 10
மலர் 48 இதழ் 24
பிரபல மார்ச்சு 26

குடுமிப் பிடிச் சண்டை!

இந்த இதழ் வரலாற்றின் கரங்களை வந்தடைவதற்கு முன் தமிழ் நாட்டின் அடுத்த முதல்வர் யார் என்பது ஒருவேளை நீர்மனமாளி விடலாம். ஆனாலும் அதற்கு முன்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிற அபிவிருத்தியின் தாற்றம் அடங்க இன்னும் பல காலம் ஆகும். "உட்கட்டி விவகாரம்; தங்கடென்ன வந்தது?" என்று நாம் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு நுழைக்க முடியாது. காரணம், தான் தன்மை ஆர்ப்போதிகள் இவர்களே. ஒரு சோதனையான காலகட்டத்தில் எப்படி இவர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்வது நமது கடமை.

(முதல்வரின் உயிர் பிரிந்து அவரது உடல் பூமிக்கடியில் மறைவும் முன்னரே இவர்கள் தங்கள் கோஷ்டம் மூலம் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஜெயவர்தனாவை இறுதி வன்வலவாக வைத்திருந்து இழுத்துத் தள்ளியதும் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளாத குன்றமாக அமைந்துப் போய் வரலாற்றில் ஏற்றி விட்டுக் கு அனுப்பியதும் அநி.மு.க. கட்சிக்கும் அதனை நினைவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் போகட்டும் என்று துக்க நினைக்க முடியாதவதற்கு முன்பாகவே அடுத்த முதல்வர் யார் என்பதில் ஏற்பட்டிருக்கிற போட்டி போட்டியும் ஒருவரை ஒருவர் கவிழ்க்க நடக்கிற சதித் திட்டங்களையும் காணச் 'ச' என்று போய் விட்டது தங்கட.)

பார்க்கப் போனால், ஐதாநாயகத்தில் ஒரு முதல்வர் காலமாகவும் அடுத்தவர் பதவிக்கு வருவது என்பது மிகவும் நியாயமாகவும் கையாளவும் தடக்க வேண்டிய ஒரு காரியம். ஆனால் நமது நாட்டில் மத்தியிலும் சரி, மாநிலங்களிலும் சரி தலை ஐதாநாயக மரபுகள் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. உட்கட்டி ஐதாநாயகம் என்பது அடியோடு இல்லாததால் புதிய தலை நினைவர்கள் உருவாவதில்லை என்பதோடு, இது போன்ற ஒரு சோதனையான காலகட்டத்தில் அவ்வளவும் தள்ளித் தானே நினைவாக நினைத்துக் கொள்கிற தான் தோன்றித்தனம்தான் நினைவெடுக்கிறது. ஐதாநாயகம் பிரதம மந்திரியாக இருந்த பட்டேல் காலமான பிறகு அந்தப் பதவிக்கு வேண்டுமாதவர்கள் தேர்வு. அந்த முன் மாநிலியைமாதில முதல்வர்களும் பின்பற்றப் போக, பிரதமரின் அல்லது முதல்வரின் இடத்தைத் தாற்காலிகமாகக் கூட இட்டு திரப்புவது என்பது பெரும் பிரச்சினையாகி விட்டது. அமைச்சரவையில் இருந்தவருக்கு தகுதி மூலம் தகுதி என்ற 'ரங்கம்' முறை கூட அளவையும் அறிவத் தெரியாக்கப்படுவதில்லை. இதனால் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

எப்படியோ எம்.ஜி.ஆர். மறைந்த கையோடு ஒரு தெருக்கையைச் சமைத்து, தாற்காலிக முதல்வர் என்ற அளவில் தெருஞ்செழியனைப் பதவியில் அமர்த்தி விட்டார் ஆளுகை. அதன் பின்னர் பதவிப் போட்டிகளும் பொருளமைக் கொத்தளிப்புக்கும் வெடித்தெழ அநிக காலமாகவில்லை. இது வரை கட்சி நடவடிக்கைகளையோ ஆட்சி அதிகாரத்தையோ சம்பந்தப்படாமல், ஒரு எம்.எம்.ஏ. ஆகக் கூட இல்லாமல் இருக்கிற வி. எம். ஜானகியை அடுத்த முதல்வராகக் பார்த்தும் வீரப்பன், "கட்சி கடையாமல் இருப்பதற்காகத்தான் எம்.ஜி.ஆரின் மனைவியை முதல்வராகக் குயவ்விடுவோம்" என்று காரணம் சுற்பிப்பது விசிப்புக்கு இடமளிப்பது மட்டுமல்ல; அவருடைய உத்தேசங்களும் தெளிவாகவே புரிவிடுது. "ஐதாநாயகம் ஒரு மோசமான முதல்வராகத் தெருவார்" என்று நாம் இப்போதே தீர்ப்பு வழங்கக் கூடாதுதான் என்றும், "அவர் பதவிக்கு வரவேண்டிய முறை இதற்குள் என்று அடுத்தம், தெருத்தமாகக் கூறலாம். இதற்கு மறுபுறமாக, இப்போதுள்ள மந்திரியைப் இப்படியே அடுத்த தேர்தல் வரை தொடர்ந்துதான் தியாயம்; அதைத்தான் எம்.ஜி.ஆர். இரும்புவார்" என்ற தெருஞ்செழியனின் கூற்றும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாக இருக்க. இதற்கிடையில் தே.ஏ.பே., "எனக்கு மட்டும் அமைச்சராக உரிமை இருக்கையா?" என்று ஏக்க. ஜெயவர்தனா கோஷ்டம், "ஜெயா கட்சியை கடைக்கிழுக்கவே!" என்று புலம்ப, எம்.எம்.ஏ.க்கள் விடையே போப்படுவதாலையும் கடத்தப்படுவதாலையும் செம்மிகள் வெளிவர, நினைவைப் படுகெவலமாகி விட்டது.

கட்சி எம். எம். ஏ.க்கள் முறைவர்க்கு கூடி, தீர்ப்புத்தங்கள் ஏதுவற்ற அமைதிச் சூழலில் கடத்திரமாக இவ்வி, தங்கள் அடுத்த நினைவரை - தமிழக முதல்வரை - ஒருங்கான விதத்தில் தெர்த்தெடுக்க முடியவில்லை என்று -

அமைச்சரவையைக் கவித்துவிட்டு மக்களைச் சந்திக்கக் கொண்டுபோய் பார்க்கப் போனால் இவர்களில் வாகுக்குத்தான் மக்கள் தேரட்டுப் போட்டார்கள்? எல்லாமே எம்.ஜி.ஆருக்கு விழுந்த கோட்டுக்கள்தானே!

செய்திக்கு தகுந்த இடம் பெற்ற

தமிழகம் ஒப்பிடிக் பாய்ப்பா. — மார்திரை.

* இந்தப் பதினெட்டாவது பணி நோத்திலேயே இதயத் துடிப்பைப் போட நிர்வகிக்கும் கருவியை இக்குற்தைவின் உடலில் பொருத்திப் புத்துலிர் அளிக்கப் பட்டது.

இதய நோய்க்கு அறுவைச் சிகிச்சை என்பது இன்று விரிஞான ரீதியாக எத்தனைபோலுளர்ச்சி அடைந்து விட்ட நிலையில், தொண்டியறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதய அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கொள்ளுல் ஆச்சரியமாகவே இருக்கும். 1998 - ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக டாக்டர் ரோன் என்ற ஜெர்மானியர்தான் காயம்பட்ட இதயத்துக்குத் தைவல் போட்டு இந்தத் திருப்பனியை ஆரம்பித்து வைத்தார். அப்புறம் ஓர் அரை ஆற்றாண்டுக்கும் அதிகமாக இதயம் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் போதெதான் அதற்கு அறுவைச் சிகிச்சையும் நடந்து வந்தது. இதயம் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அதில் துளைகளை அடைப்பது, தைவல் போடுவது என்பதெல்லாம் மிகவும் சிரமமான காரியங்களாக இருந்தன. இதய அமைவுகளினூடே துல்லியமாக இன்ன இடம் என்று கவனித்துச் செயல்பட முடியாததால் காலதாமதமாயிற்று என்பதோடு நோயாளிக்கு ஆபத்துக்களும் அதிகமாகவே இருந்தன.

1953 - இவ்வான் இந்தப் பிரச்சனைக்கு விடை கிடைத்தது. அந்த ஆண்டு மே மாதம் ஆறாம் தேதி சிப்பன்ஸ் என்ற அமெரிக்க ஸர்ஜன் செய்த ஓர் அறுவைச் சிகிச்சை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது. காரணம், அந்த ஆபரேஷனின் போது முதல் முதலாக Heart Lung Machine பயன்படுத்தப்பட்டது. இதயத்தில் துடிப்பை நிறுத்திவிட்டு இந்தக் கருவியைப் பயன்படுத்தி இரத்த ஓட்டத்தை உடலின் இதர உறுப்புகளுக்கு ஒழுங்கு செய்து கொண்டு செயலற்றுக் கிடக்கும் இதயத்தில் ஏற்பட்டிருந்த ஒரு துளையை அடைத்தார் அந்த டாக்டர்.

XXXXXXXXXX

வருடத்திற்கு 0000 சூப்பர்வழிகள்!

XXXXXXXXXXXX

ஆச்சரிய ஆபரேஷன்

இதைவிட கவாரன்யமான செய்தி ஒன்று உண்டு. அகாலது, இந்தப் புதிய கருவி ஆரம்ப காலத்தில் அல்லவது திருப்பிகரமாக அளமையில்லை. போகப் போகத்தான் பல மாற்றங்களை ஏற்றுக் கச்சிதம்டைந்தது. எனவே, அந்தத் தொடக்க காலத்தில் 1. ரகட் லீவ்லி னை ஏன்ற அமெரிக்க ஸர்ஜன் வேறு ஒரு முறையைக் கையாண்டார். சிறு குழந்தை ஒன்றுக்கு இதயத்தில் ஆயுத சிகிச்சை தேவைப்பட்ட போது, அவர் ஹார்ட் - ஸ்ப் மிஷினுக்குப் ரதில் மனிதனையே பயன்படுத்தினார்! அதாவது குழந்தையின் உடலினுள் ரத்த ஓட்டம், தாய் அல்லது தந்தையின் ரத்த ஓட்டத்துடன் இணையுமாறு தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. குழந்தையின் இதயத் துடிப்பு சிகிச்சைக்காகக் கைகால்ம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. பெற்றோரின் இதயமே குழந்தையின் உடலுக்குரிய ரத்த ஓட்டத்தையும் கவனித்துக் கொண்டு ஓரட்டைப் பணியாற்றியது! குழந்தையின் இதயத்தில் ஆயுதச் சிகிச்சை நடந்து முடிந்ததும் அது மீண்டும் இயங்குமாறு செய்யப்பட்டது. பெற்றோரின் உடலுடன் இருந்த ரத்த ஓட்ட இணைப்பு நீக்கப்பட்டது. இந்த முறைக்கு ஹீல்டம்ஸ் கிராஸ் ஸர்க்குலேஷன் என்று பெயர். இந்த முறையில் டாக்டர் லீவ்லி னை முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்தார்!

இயற்கை Vs செயற்கை

ஹார்ட் - ஸ்ப் மிஷின் எவ்வளவோ வளர்ச்சி அடைந்துவிட்ட போதிலும் இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்திலும் கூட அதில் இன்னமும் ஒரு குறை உண்டு. இதன் வழியே திரும்பத் திரும்பப் பாய்ந்து கத்தம்டைந்து

மீண்டும் உடலுக்குள் புகும் ரத்தத்தின் அணுக்கள் சில மணி நேரங்களில் சேதமடைவதே தொடங்குவின்றன. எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட காலக் கெடுவுக்குள் இதய அலுவலகச் சிவிக்ஸையைச் செலுது முடித்தாக வேண்டும். ஆனால் அநே ரத்தம்நான் இதயத் துள்ளும் துளையிரலின் உள்ளேயும் மாறி மாறிப் புகுந்து வெளிப்படுகிறது. சில மணி நேரங்கள் அல்ல, சில நாட்கள் அல்ல, மாதங்கள் அல்ல, மனிதனின் ஆயுட்காலம் முழுவதும் - எழுபது என்பது ஆண்டுகள் வரையில் - இந்த இயக்கம் தொடர்கிறது. ஆனால் இரத்தத்தில் நன்மை மாறுவதேயில்லை! செயல்கள் சேதமடைவதில்லை. இந்த இயற்கையின் அநாதைதான் வியக்கும் வேண்டியதான் செயற்கை முறைகளில் உள்ள குறைபாடுகளையும் நாம் கண்காணுகிறோம்.

நான்கு அளவுகள்

இதயத்தின் பணி இரண்டு, ஒன்று, உடலில் உள்ள உறுப்புகள் அனைத்துக்கும் நல்ல ரத்தத்தைப் பாய்ச்சுவது. மற்றொன்று, உடலில் உள்ள உறுப்புகளில் பாய்ந்து திரும்பி வரும் அசுத்த ரத்தத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு, அதனைக் கத்தப்படுத்துவதற்காக துளையிரலுக்குச் செலுத்துவது. துளையிரலுக்குச் செல்லும் அசுத்த ரத்தம் உயரத்தில் போவது கிடைக்கும் பிராண வாயுவிலுள்ள கத்திகளிக் கப்பட்டு மீண்டும் இதயத்துக்குத் திரும்ப, அதனை இதயம் பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் உடலில் உள்ள பல்வேறு உறுப்புகளுக்கு விசையோடு பாய்ச்சுகிறது.

இதயத்தின் மொத்தம், நான்கு அளவுகள் என்று மேலே உள்ள அளவுகள் ஆரின் என்றும் சீமே உள்ள இரு அளவுகள் எனப்படும். மேலே அல்லது சீமேயுள்ள இரு அளவுகளுக்கு இடைவெளி உள்ள தடுப்புச் சுவரில் சில சமயம் சிறிய துளை விழுந்து விடும். இதனை அலுவலகச் சிவிக்ஸை நுழை அடைத்து விட முடியும். அதன் பின் நோயாளிக்குப் புரண குணம் கிடைத்துவிடும். இந்த ஊதாச் சுவை முறையே ஆட்களில் செட்டல் டிசீபெக்ட் என்றும் வெண்ட்ரிகுலர் செட்டல் டிசீபெக்ட் என்றும் கருவர்.

அடிக்கடி இவ்விதமாக, இரத்தம் ஏற்படுவது; உடல் வளர்ச்சி நேராக இல்லாதது போல போதிய எடை இன்மை இவையெல்லாம் இந்த நோய்க்கான அறிகுறிகள். இந்த அறிகுறிகள் உடைவலர்களிடம் டாக்டரை அணுகி ஆலோசனை பெறுவது நலம்.

புது பேய்

'புது பேய்' என்று சொல்லிக் கேள்விப் படுகிறோம். குழந்தைகளுக்கு (பிறவியிலேயே உட) இடைச் சுவரில் துளை மிகவும் பெரிதாக உள்ள நிலையில் கத்த ரத்தமும் அசுத்த ரத்தமும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து போய் விடுவதால் ஏற்படுகிற பிரச்சனை இது. உடல் முழுவதும் இவ்விதம் தன்மை பாரிதத்து போல் தென்படும்.

சில சமயம் துளையிரலுக்குப் போகும் அசுத்த ரத்தக் குழாயில் அடைப்பு ஏற்பட்டு அங்கு ரத்தம் தடைப்பட்ட, பிரச்சனை நோய் ஏற்படும். இதற்குச் சிக்ஸாண்ட் அலுவலகச் சிவிக்ஸை செலுத்தாக வேண்டும்.

எல்லா வகையான புது பேய் நோய்களையும் ஆயுதச் சிவிக்ஸையால் குணப்படுத்த முடியாது. சில வகை நோயாளிகளுக்கு ஸர்ஜரீயே உடாது. வேறு சிலருக்கு அலுவலகச் சிவிக்ஸை செலுத்தாக ரிஸ்க் அதிகம்.

ஒரு வழிப்பாதை

இதயத்திலுள்ள ரத்த ஓட்டத்தை ஒரு வழிப் பாதையில் செலுத்துவது வாய்ப்பு என்ன. இவை ஒரே இனத்தில் இரத்த ஓட்டத்தை அனுமதிக்கும். இவை பரந்துபட்ட பாதை இரத்தம் எதிர்த் திசையில் பாய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அல்லது வாய்ப்பு அடைத்துக் கொண்டு ரத்த ஓட்டத்தைத் தடைப்படுத்துவதும் உண்டு. இவற்றுக்கும் ஆயுதச் சிவிக்ஸை செலுத்தினால், வாய்ப்பு இப்போது பார்க்கிறோம். ஆனால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளை நீக்கி விட்டுச் செவ்வக வாய்ப்புகளைப் பொருத்தவதும் உண்டு. செவ்வக வாய்ப்புகள் சிறு பந்து போன்ற அமைப்பிலும் வட்டத் தகடு போன்ற அமைப்பிலும் உள்ளன. இவற்று போல மனித உடல், பந்தி

* செயற்கை இலம் தொடர்புப்பட்ட முறைகள்.

• 'கொலம்ப்டிராய்' எனப்படும் கொழுப்புச் சத்த ரத்த நாளத்தில் அடைப்பை உண்டாக்குவதால் ஏற்படும் இதை நோய் பெண்களுக்கு மருந்து மிகவும் குறைவு. தன்மை தரக் கூடியது. பெரியவர் உண். ரத்தக் கூறுகள் என்று இரண்டு வகை 'கொலம்ப்டிராய்' என உள்வாங்க. இதனால் நோய் தரும் 'கொலம்ப்டிராய்' பெண்களின் பருவ காலம் முதல் 'மெட்ரோபாய்' நிலை வரை ஏற்படுகிறது. உடலின் மூன்றுவகையான செல்களையும் ஒரே இயல்பில் இதை நோய் அதிகம் தாக்காததால் 1949-ம் ஆண்டு.

• 'பெரோலா' இதை நோய் தாக்குவதற்கு அதிகம் போர் ஆளாது நோய் வரக் கூடிய பகுதிக்குப் பள்ளியை ஒட்டி வராதது. 'பெரோலா' - பரபரப்பு வரக் கூடிய நோய் அதிகம் வரப்பெறாதது.

• இருதய ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதை நோய் பற்றிவிட்டால் இதயத்தில் தாது - துப்பு வராதது. இதை நோய் இப்போது இருதயத்தில் - குப்பை வந்துகொண்டிருக்கிறது. நோய் ஆளாது வரக் கூடிய பகுதிக்குப் போய், பெரோலா உள் பற்றினால் இதை நோய் தாக்குவதால், பெரோலா உள் பற்றினால் இதை நோய் தாக்குவதால், பெரோலா உள் பற்றினால் இதை நோய் தாக்குவதால்.

ஆய்வுகள் கண்டுக் குட்டியில் வாய்க்குடிகளை எடுத்துப் பொருத்துவதும் சாத்தியமே. செயற்கை வாய்க்குடிகளில் ஒரு சிக்கல் என்னவெனில் இவற்றில் ரத்தம் படுப்போது நாளாடைத்தில் ரத்தம் உறைந்து போகிறது. அதனால் வாய்க்குடிகள் செயலிழக்கின்றன. இரத்தம் உறைவதால் இருக்கத் தரப் படும் மருந்துகளினால் சிலருக்குப் புதிய சிக்கல்கள் நோன்றக் கூடும். வேறு உயிர் எந்தியிருந்து எடுத்துப் பொருத்தப்படும் வாய்க்குடிகள் சில காலத்தில் இழிந்து விடும் அபாயமுள்ளது. மிகவும் தரமான செயற்கை இவை வாய்க்குடிகள் இன்னும் வடிவமைக்கப்படா. வியட்நாம் எப்போதோ சொல்ல வேண்டும்.

ஊபரஸ் ஸ்பிரூசி

இருதயம், மற்ற உடலுறுப்புகளுக்கு இரத்தம் பாய்க்கவது மருந்துகூட, இதயத்தில் இயக்கத்துக்கே கூட ரத்தம் நேரவாய்வுவது! இரண்டு ரத்த நாளங்கள் வழியே இதயத்துக்கு ரத்தம் பாய்கிறது. இவற்றைக் கரோனரி ஆர்ட்டரி என்பர். இந்தப் பிரதான ரத்தக் குழாய்களில் கொழுப்புச் சத்து சேர்வதால் அடைப்பு ஏற்படும் போது இருதயத்துக்கு ரத்த ஓட்டம் குறைவது. நோய் பகுதியில் தாங்க முடியாத வளி ஏற்படுகிறது. வியர்வையும் கொட்டியும் வலி ஏற்படுகிறது. இதன் ஹார்ட் அட்டாக் என்று கூடும் புரத்து கொண்டு மருத்துவ உதவி தர வேண்டும்.

சில நோயாளிகளுக்குப் புரூன் சிகிச்சை குறைவில் அடைப்பை நீக்கி ரத்த ஓட்டத்தைச் சீர்படுத்த முடியும். (J.L. 88 கவிய - பக்கம் 11) வேறு சிலருக்கு ஊபரஸ் ஸ்பிரூசி நோயைப்படுகிறது. ஊபரஸ் என்பது மூன்று வழிப்பாதை ஏற்படுத்துவதுதான். காலில்

உள்ள ரத்த நாளம் ஒன்றில் எடுத்து இருதயப் பகுதியில் பொருத்தி இந்த மாற்று வழியை ரத்த ஓட்டத்துக்கு ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள்.

பத்தாவிரம் ஆபரோகங்கள்

இருதய அறுவைச் சிகிச்சை ஒரு காலத்தில் மிகவும் ஆபத்தான ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. இப்போது ஓபன் ஹார்ட் சர்க்குலேசனாக மாறி விட்டது. இத்தியாவில் தற்போது இடங்களில் ஆண்டுதோறும் பத்தாவிரம் பேருக்குக் குறைவாகவும் இருதய அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்படுகிறது.

அபரிமிதமான டென்சனின்மூலம் ஹார்ட் அட்டாக் ஏற்படுகிறது. அதிர்ச்சி தரும் செய்தி. அங்குது வேலைத் தைம் - கவாய் கரணமாக அதிர்ச்சிவெப்பப்படுகிறபோது CATECHOLAMINES மன்னும் ஹார்ட்மோன் டென்சன் கரக்கிறது. இந்த ஹார்ட்மோன் இரத்த நாளங்களில் கருக்கல்செய்யும் சத்தி கரண்டது தவிர, மூலியிலுள்ள சில தரப்பு மைல்களும் ரத்த நாளங்களில் கருக்கல் செய்கின்றன. இதன் விளைவாக இருதயத்துக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய குறுதியில் அசைவு குறைவது, இதயம் ஊட்ட மிழந்து உடனே பாதிப்புக்குள்ளாகிறது. நெஞ்சுவளி, மாண்டப்பு எனப்படுவது இதுதான்.

இதய ஆரோக்கியம்

இருதயத்தை ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்கச் சில அடிப்படை நியதிகளைக் கடைப்பிடித்தால் போதும்:

• டென்சன் குறைத்து மன அமைதி பெற வேண்டும். தியானம், பக்தி மாரிக்கச் சித்தரிகள் உதவும்.

• வலியு முட்டச் சரப்பிடாமல் முக்கால் வலியு திரும்பியதும் திறத்திவிட வேண்டும். எடை கூடாமல் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

• தினம் உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இதை அளவுக்கு மீறிச் செய்யக் கூடாது. அன்றாடம் முதல் ஒரு மணி நேரம் வரை தடப்பது மிகச் சிறந்த பயிற்சி.

மது, சிகரெட் போன்ற நிய பழக்கங்கள் கடுமையாகக் கவனம் வேண்டும். இதற்கு உடல் பலத்தை விட, மெட்ரோபாய்மோன் முக்கியம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அதை வளர்க்க வேண்டும்.

மாமேதைவான ஒரு சர்க்குலேசன் கொண்டு: "நான் உடம்பைக் கீழிப் பார்க்கிறேன்; உடம்புத்தான் குணப்படுத்துகிறது" என்று. இதை மறவாமல் இருப்பது, நோயைக் குணப்படுத்த மட்டுமல்ல உடல் ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்ளவும் உதவும்.

உட்கட்டி ஸ்பாலமன் மீட்டர்

உறக்கேட்டுத் தொகுத்து எழுதியவர்: சுப்ர பாலன்

‘மகம்மா’ சுவப்பு; மகமோ கஷப்பு!’

செ. கருணாநிதி

— வரதட்சணைக் கொடுமைக்குப் பதிலான சலுகையின் சோகக் கதையை நமது நிருபர் நேரில் சென்று, பார்த்து, கேட்டறிந்த விவரங்களின் அடிப் படையில் எழுதுகிறார்.....

“குட்டி” - அப்படித்தான் சலுகையான அலன் குடுப்பத்தார் அழைத்தார்கள். நலிந்தியில் குட்டி (Gutti) என்றால் ‘பொம்மை’ என்று பொருள். பொம்மை போல் அழகான சலுகை வளர வளர அவன் அழகும் வளர்ந்தது. ‘குட்டி’யின் தந்தை மிகுத்துஞ்சை ராய் கரிதாடகத்தைச் சேர்ந்தவர். தான் என்றாலும் மத்தியப் பிரதேசத்தில் வெகு காலம் தங்கிப் பணிபுர்த்ததால், அவர் குடுப்பத்தார் அமைவரப்பே நலிந்தியில் ஏராளமாகப் பேசும் அம்மொழியைப் படிக்கவும் பழகியிருந்தார்கள். குட்டி நலிந்தியில் எம். ஏ. பட்டமே பெற்றிருந்தான். தனியே, சித்திரம் வரைதல் போன்ற துணைக்கலைகளில் அவன் பிரகாசித்தான். அவ்வப்போது நலிந்தியில் கவிதைகள் எழுதி வந்தான்.

அதற்குப் பிற்பாடு பட்டத்த, ஒரு கலாசாலைப் போன்றதொரு கடைசி மகனாக மாப்பிள்ளைகளைத் தேடித் தேடிப் பிடித்தார் மிகுத்துஞ்சை ராய். திட்டுரைச்

சேர்த்த மாப்பிள்ளை ராமகவுரமி. எம். பி. டி. என். தேஜிப மருத்துவரி. இருபதாவிரம். ரொக்கமும், திருமணத்துக்கு முதல் நாள் சம்பந்தி மிகவும் வற்புறுத்தியதால் பெரிசில் மேலும் ஐயாவிரம் ரூபாயும், தாற்புது கோலா தங்க நாக்கையும், கவர் ம. வி., ஸ்பீக்ஸ் போன்ற கலாசாலைகளும் அவை என்னவென்று திருமணத்தையொட்டி வரதட்சணை யாக வழங்கப்பட்டன.

பணவாழ்க்கையில் முதல் ஐந்தாறு மாதங்கள் சலுகையின் வாழ்வில் வாழ்ந்த மிகமோட்டாலும், தொல்லை எழவும் இருந்ததாக வெளிப்படை யாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் பிரச்சினைகள் சிக்கிரமே மூலமாக ஆரம்பித்தன...

சலுகை கொண்டு வந்த வரதட்சணை போதாது என்று கணவரி ராமகவுரமிக்குப் பரிமாற்றம், மரியாதையும் குத்திக் காண்பிக்க ஆரம்பித்தனர். “திட்டுரையில் ஒரு நாட்கள் போன்ற கட்டுவதற்கு உன் தந்தையிடமிருந்து குறைந்தபட்சம் ஐம்பதாவிரம் ரூபாய்

மாமா தனது அரிசனத்த சகோதர

"சகோதரன்" வாழும் குழந்தை அருள்

வாங்கி வா" என்று பிடுக்கி எடுக்கத் தொடக்கினர்.

கனகபிராடு ஒரு முறை, வாரணாசியில் வசித்த தனது அக்காவைக் காணச் சென்று சிகிலா, அங்கு சில நாட்கள் தங்கித் திரும்பினால் உட்கார்ந்து மனம் வரத்தவளை மிமிருத்து திணை திரும்பலாம் என அவன் எண்ணியிருக்கலாம். ஆனால் நடத்தது அதற்கு நேர் மாறான செயல். ரயிலில் காருக்குத் திரும்புகவிரெயை சிகிலாணைத் துறந்ததெடுக்க ஆரம்பித்தார் ராமகவாசி. "உன் அக்கா வீட்டைப் போய் என்னக்குள் ஒரு பெரிய வசதியான வீடு கட்டத் தரும்படி உன் அப்பாவிடம் சொல். இல்லாவிட்டால் பெங்களூரில் உள்ள உங்கள் சொந்த வீடு! என் பெயருக்கு எழுதித் தரச் சொல்" என்று அவர் கசாமல் தீவிரத்தோடு குறுகிப் சொன்ன சிகிலா.

சிகிலாவின் ஏமாற்றங்களுக்குப் துவரங் களுக்குப் வடிவமாக அமைந்தது அவருடைய உடை ரிதான். வீட்டாருக்குத் தெரிவாத ஹிந்தி சொழியில் அவன் அங்கு எழுதினான்: "இவ்வயதிலிருந்து இருபது வருஷங்கள் நான் அழாத அழகானவன் எல்லாம் இந்தச் சில வருஷங்களில் அழகு தீர்ந்து விட்டேன். என் கணவன் என்னைப் புறிக் கவியிடும். என் பணத்தத்தான் புறிக் கிறார். அவர் மோகம் என்னிடம் அவலை; என் தனக்கிடம் தான்!"

இதற்கிடையே சிகிலாவுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. எப்போதும் கவலையுடைய குட்டி. திரும்பத் திரும்பப் பிறகு இருட்டி. முற்றக் காணப்படாதக் கவனித்த அவன் அக்காவும் மற்ற பிறந்ததத்தாரும் குழந்தை அழகின் வருகை அவனுக்குப் பன்றலு உற்சாகத்தை மீண்டும் அளிக்கும் பணம் தர்ப்பேன்.

ஆனால் சிகிலாவின் உட்காரோகம் கனகபிராடு மேலும் கனத்தத்தான் போயிற்று...

"எதைச் சொல்வது... எதை விடுவது...? மனம் வெறுத்துப் போய் விட்டது. இந்த வீட்டில் எதைச் சொல்வதுப் பயமாக இருக்க

ிறது... இரண்டு பெரிய தம்பையரைச் சென்று விட்டு, ஒன்று: இவரைக் கவலாணம் சென்று கொண்டுவரு. இரண்டு: ஒரு குழந்தை தைப் பெற்றது!"

ஒவ்வொரு பெண்ணும் பரவாத்தது. ஸ்தம்பிப்பாணியை வரவேற்கும் தனது முதல் குழந்தையாக ஹிந்து ஒரு பெண் இவ்வாறு எழுதினனெனில் அவன் எவ்வளவு மனம் தொத்து போயிருக்க வேண்டும்! பெற்றோர் மனமுடைத்து போய் விடுவார்கள் என்பதால் சிகிலா தன் துன்பங்களை அவர்களைப் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. ராஜம் அமைதியாக மனம் கவராத அவர்களுக்குத் தெரிவாத தொல்லை. அப்பாப்போது திப்டு குக்கு மகிழ்ச்சிப் பார்ப்பதற்காக வந்தார் சிகிலாவின் அப்பா. சிகிலா முகம் கொடுத்தும் பேசாத சம்பந்தினர். மூம் மாய்ச்சின் விடமுப் கோபித்துக் கொள்ளாமல் பெருந்தன்மைக்கு உட்பட்டது கொண்டு. துன்பம் உடையப் போகுட்படுத்தாமல் கர்ப்ப மனக்குச் சம்பந்தம் செவ்வார். ஆனால், "தம்பது அருமை குட்டி"யின் வாழ்க்கை விளையிட உதவுகத்தெரிச் சீக்கிரமே அவர் இறந்து போனார். என்னுள் சிகிலாவின் அக்கா.

தந்தை இறந்த போது, இவரின் உட்கரு களுக்குக் கூடச் சிகிலாவை அவன் புகக்கத் தான் அனுப்பி வைக்கவிரும்பினார். சில நாட்கள் ஹிந்துத்தான் அப்பாவைக் காணச் சென்று சிகிலா. தான் பருப் கலை வகளை அவன் விவரித்தபோது, தந்தைபற்ற அக்கரும் பத்தார். சமூக ஓசைகளுக்குப் பங்கு ஆகும்பம் என்னால் கொஞ்சம் கசமுசு இருக்கத்தான் செவ்வார்... கவலாணமான பெண் தன் கணவனுடன் வாழ்வதுதான் பெணரவம் என்று "அறிவுரை" கூறி அவனைத் திப்டுக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

சென்றார் எம்.எஸ்.ஏ. சந்திரசேகரையா உன்னிடம் பல பெரிய மனிதர்களின் மூன் னிடையில் சிகிலாவின் மாமனார், மாயிமாரிடம் தலமரக எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களை டமிருத்து "மறுமகன் இனிமேல் தன்ருக தடத்துவிடுமாம்" என்று வாக்குறுதியளிப்பெற்று, அவரை அவர்களைடம் ஒப்படைத்

துத் திருப்பினர்.

ஆனால் சரிகலாவின் துன்பங்கள் விடியவில்லை. மாறாக அவரைத் தற்கொலைக்குத் தூண்டின! ஒரே மாதங்களில் சரிகலா விஷத்தைக் குடித்து விட்டதாக ஒரு செய்தி அவரை மருத்துவ மனையில் சேர்த்து, உடனடி சிகிச்சை அளித்துப் பிழைக்க வைத்து விட்டார் புகுத்த விட்டினர். ஆனால் இந்தச் சம்பவத்தை அவன் பிறத்த விட்டாகுக்கு அவர்கள் தெரிப்படுத்துவதில்லை. உடனடி எம்.எல்.ஏ. முதலியவர்கள் அவன் வீட்டிற்குச் சென்று விசாரிக்க முயன்ற போது, எங்கள் குடும்ப விவகாரத்தில் யாரும் தலையிட வேண்டாம்! என்று பேசி, அவரை எப்படுத்தி அனுப்பி விட்டார் சரிகலாவின் மாமனாருள் ஒருவருமாகும். இந்த நிஷத்திக் குப் பிறகு ஊரே அவர்களுக்குப் பணவாசியிற்று.

அக்கம் பக்கத்தில் யாரும் பேசக் கூடாது என்று சரிகலாவுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. டாக்டரின் அப்பாவுக்குச் சொந்தமான அவர்களைப் பக்கத்து வீட்டில் ஒரு குதிராத்தி குடும்பம் குடியிருந்தது. சரிகலா அவர்களுடன் ஹித்தியில் பேசிக் தங்கள் வீட்டு மரம்களைச் செல்லாய். வெளிப் படுத்துவதெல்லாமே என்ற பயத்தில், கொடுபிடி செய்து, அந்தக் குதிராத்தி குடும்பத்தைக் காவி செய்து கொண்டு போகும்படி செய்து விட்டார். அதே போல் சரிகலாவின் குடும்பத்தார் யாரேனும் வந்தால் அவன் அவர்களுடன் ஹித்தியில் பேசக் கூடாது என்று முதலில் நிபந்தனை விதித்தார்கள். போகப் போக அவன் அவர்களைப் பேசுவதற்கே தடை விதித்து விட்டார்.

எதிர் வீட்டிலிருந்து சரிகலா எப்போதேனும் பெங்களூருக்கு போன் செய்து தன் அப்பாவுடன் பேசுவதுண்டு. சரிகலாவின் மாமனார் அவளுக்கு இனி அங்கிருந்து போன் செய்து அனுமதி தரக்கூடாது என்று க.நி.ய.தோடு எதிர் வீட்டுக் காரர்களுடன் சண்டை போட்டுப் பேசக் வார்த்தையையே துண்டித்து விட்டார்.

தனது டைரீயில் மீதான் இந்தச் சோகக் கதைகளைச் சொல்ல முடிந்தது சரிகலா வால்.

"இந்த விட்டிற்குள் வேயே தான் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே. தின்றால் தப்பி, உட்காரத்தால் தப்பி... அக்கம்பக்கத்தாரு

டம் பேசினால் குற்றம்...! என்னை ஒரு வாயில்லாப் பிராணியாகி விட்டார்கள் இவர்கள். தாய் வீடு போகவும் எனக்கு அனுமதியில்லை. இந்த தரகத்திலிருந்து வீடு தலை பெற தான் தற்கொலை செய்து கொண்டால் என் குழந்தையை இந்த காலத்தில் அல்லவா விட வேண்டும்...? இவர்களுக்குக் குழந்தை மேல் துணிக்கூட அன்பு இல்லாததே..."

ஆனால் சரிகலாவின் மன உறுதி தளர்ந்து கொண்டே வந்தது. தற்கொலை சித்தனைகள் அவன் டைரீயின் அதிகப் பக்கங்களில் ஆக்ரமிக்க ஆரம்பித்தன...

"கடத்த பதினாந்து நாட்களாக இவர்கள் என்னைப் படுத்துப் சித்திரங்களுக்கு எக்ஸ்போஸிட்டு... என்னால் தான் முடியவில்லை... அவர் என் தேகத்தை இயத்திர ரீதியில் பயன்படுத்தினாரேயொழிய இருதர பூர்வமாக என்னை தெரிக்கவில்லை!"

"ஒரு பெண் கணவன் வீணா விட்டுத் தாய் வீடு சென்றாலும் காவகவிரமத்தில் அங்கே என்ன நடக்கும் என்றால் எனக்குப் புரிகிறது... கல்யாணமான் பெண் கணவன்

* உதகம் சரிகலாவின் வீட்டில் குழல் மக்கள் கூட்டம்.

வீணா விட்டுப் பிணமாகத்தான் போக வேண்டுமோ...? தான் சாக வேண்டும்! ஆனால் தற்கொலை அவ்வளவு கஷ்டமில்லை... பல முறை முயன்றதில் கற்ற பரம் இது."

தற்கொலை கையமில்லை என்று எழுதிய சரிகலாவுக்கு எப்படியோ இறுதியில் அவ்வே சாத்தியமாகிவிட்டது! கடத்த தவம்பர் ஏழாம் தேதி மதியம் பன்னிரண்டரை மணிக்குப் பன்னியிலிருந்து திரும்பிப் குழந்தை அனா, வீட்டுக் கதவைத் தட்டிக் தட்டிப் பார்த்து, யாரும் திறக்காமல் போகவே, அவை விழிகையில் அருகை தலும்ப தின்று கொண்டிருந்தான். இதைப் பார்த்துவிட்டு, அக்கம் பக்கத்தாருள் ஒருவர் டாக்டரின் கிளினிக்குக்கு அவரைக் கொண்டு போய் விட்டார். குழந்தையும் வீடு திரும்பித் தலும்பு பன்றி உண்பக்கமாய்த் தானிடப்பட்டிருந்த பின்புறத்துக் கதவை எப்படியோ திறந்து கொண்டு உள்பேசு துண்டித்தார். "அப்போது என் மனைவி பாத்திரமில் துக்கு மாட்டிக் கொண்டு இறந்து போயிருந்தான்" என்று கூறுகிறார் ராமகவாமி.

* சரிகலாவின் டைரி: "எவ்வளவு குழல் தான் என் கணவரை மயக்கித் திட முடியும். ஆனால் என் மாமனார் மாதிரியாகத் தட்டினால் மயக்கித் தான் உடும்!"

मरिच के अणुओं में सो पति को ले
भाप का मल्ली डू माह मेरी
आस व भी मला के केले
क्या वह मला भी मल नये
लेला!

ஆனால் திப்டுர் நகர மக்கள் இதை தம்பத் தயாராக இயர். "அது தற்கொலை அங்கு கொடுப்பேன்" என்று துர் ஒயொத்த மாக அடித்துச் கொன்னார்கள்.

"சிகலா தாக்கு மாட்டிக் கொண்டு தாகக் கொல்லப்படுகிற பாத்ருயிக், தாகவிக் தொங்கும் அளவிற்கு உயர்மான இடயில்தை. பிழைத் தாகவிக் தொங்குவதற்கான அடைவானம் முகத்தி் "இய்தை" என்பது மூருவரின் வாதம்.

கொல்லிக் உதவைய எப்படியோ வெவ்வி விரும்பு திறந்து கொண்டு ஸுழத்தின்" என்று திரிர். "அந்தக் உதவைய அப்படித் திறப்பது தாகத்தியமேயில்தை" என்று இம் திரெறு திப்டுர் வாரி.

போட்டோவ பாத்ருயிக்... சிகலாவின் இருப்பில் தத்தம் உட்குள் அடைவானம் திரெக்கு... சிகலா திறப்பதற்கு முந்த தான். போல்... அங்குக்குப் போய் பெய்குதற்குப் போய் செய்தது அவன் மாமனுக்குத் தெரிந்து போய். அவனைத் தடியால் தள்ளுத அடித்தாரோம்... அழகத்தை அதுதான் செவிக் விசை..." என்று உண்ணர் மக்கக் கொன்னுர் ஒரு பெண்மணி..

பெய்குதற்குப் போய் செய்த சிகலா தன்னை உட்குள் செய்து அழகுத்துச் செய்துப் படி தாமிடம் செஞ்சு. தாயும் அவன் அண்ணனை உட்குள் அதுப்பி அவத்தார். அண்ணன் திப்டுர் வந்து செந்த போது சிகலாவின் மாமனுர் மாமிவாரி விட்டது இய்தை. என்றுத் இய்வாத வழக்கமாக சிகலா புனைவாத திவ்யதை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு உணவு பரிமாற்றினன். உட்குள் இருந்த உயர்வகளை மறைக்கதான் அப்படியப் போர்த்திக் கொண்புக்குவிரும் என்று சந்தேகித்த அவன் அண்ணன் அவனைப் பெய்குதற்கு அதுப்பி அவக்கும் படி டாக்டரிடம் போக. டாக்டர், தாகவன் சந்தோஷமாக இருப்பதாகவும், மறுதான் தர்மத்தனா முதலிய னார்களுக்கு பாத்திரை செய்வ இருப்பதாகவும். திரும்பியதும் சிகலாவை அதுப்பி அவப்பதானும் உதவே. சிலியின் அண்ணனும் தரைய சமாதான

மடைத்து. அகயோடு பெய்குதற்கு திரும்பி விட்டார். திரும்பிய சிவ மணி தேரவகரி பெய்கு தந்தியும் வந்தது: "சிகலா சிலியன்" என்று. உட்குள் திப்டுருக்கு போய் செய்த போது சிகலா தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டதாகச் செய்தி மடைத்தது. திப்டுருக்கு விளர்த்த சிகலாவின் அண்ணன். அன்றே 'சிகலாவின் தர்மதானத்துக்குக் காரணம் அதுவது உணவானும், மாமிவாரி மாமனாகும்' என்று போலீஸில் புகாரும் கொடுத்தார்.

சிகலா இறந்த அன்று திப்டுர் நகரமே அந்த அசாதாரணத் தர்மதானத்துக்குக் காரணகர்த்தரான சிகலாவின் புகுந்த விட்டாரை எதிர்த்துப் பொங்கி எழுந்தது. டாக்டரின் விட்டு வரையில் ஆதீரக் கணக் கிய மக்கள் உழவிட்டனர். தான்கு இளை துர்கள் போய்ப் போய்வில் புகார் கொடுத்து. அகயோடு போலீஸ்காரர்களை அழகுத்து வந்தனர்.

டாக்டரைக் கைது செய்யுங்கள்; அந்தப் பணப் பெய்கு திறந்து மாட்டி, திர்வான மாகக் காவல் திவ்யத்துக்கு அழகுத்துச் செய்துங்கள்' என்று உணர்க்கிப் பெருக் குடன் கோஷங்கள் எழுந்தன. னர் மக்களின் வற்புறுத்தலின் பேரில் டாக்டர் ராமவாமி கைது செய்யப்பட்டதோடு இரயோடு இரவாகச் சிகலாவின் உடல் போலீஸிடம் விட்டதுக்கு எடுத்துச் கொல்லப் பட்டது.

இறுதான். டாக்டர் ராமவாமி குடும்பத்தின் வெவவான து தந்தையக் கைடிக்கும் முகமாக, இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்வ மறுத்தனர் என்றார் புரோஹிதர்கள். சடவத் தைத் தாக்குவதற்கு ஆட்கள் விடைக்கவியிலை. கைதான டாக்டரையும் அவருடைய பெற்றோரையும் ஜாமீனில் வெளிக் கொணர யாகுப் தயாராகியிலை. என்றார் வக்கீல்கள் அவர்கள் தரப்பில் வாதாட மறுக்க, சிக்க மகனுசிலிருந்து அதற்கென வந்த வழக்கறிஞர் னர் மக்களின் ஆலோசனையைக் கண்டு பயத்து சிக் வான்க, இறுதியில் துங்குரீவி

ஜனத்தொகையை விட வாக்களாகக் கண்டிக்கும்

செய்தியை 'நாகவாத்து' தேர்தலில் அது தொகுதியில் ஜனத்தொகையை விட வாக்களாகக் கண்டிக்கை அறி கல் உதாரணமாக 'விமாயுர் - 1' தொகுதி யின் மொத்த ஜனத்தொகையே 19,367 தான் (1981 - ஆம் ஆண்டு கணக்குப் படி). ஆனால் இங்கு வாக்களாகப் பட்டவர்க் படி வாக்களாகக் கண்டிக்கையே 31,436! அதாவது, ஜனத்தொகையை விட வாக்களாகக் கண்டிக்கை பங்கி தன் டாவிதம் அதிகம்!

தகவல்: செய்தியும்கி, ஆதாரம்: 'வாம்பே'

முத்து வந்த வக்கீல் ஒருவர் அவர்களுக்காக ஆஜரானார். விசாரணை யின் போது உள்நாள் வக்கீல்கள் எல்லோரும் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள். எந்த ரோட்டரி சங்கத்தில் உறுப்பினர் ஆவதற்காக மாமனார்... யிருந்து பணம் வாங்கியிருப்பது சதிகலாவை டாக்டர் வற்புறுத்தித் துன்புறுத்தினாரோ, அந்த ரோட்டரி சங்கமே அவரை வெளியேற்றியது.

ஆமாம்! ரூப் கல்வர் நடன்கட்டை ஏறி வளைத் செப்பிடு வித்தைபோல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அதே இத்தியாயின் இன்னொரு ஸ்தலத்தில் ஒரு பெண்ணுக்கு இளங்குழந்தை அந்தியை எடுத்தது ஒரு தகரமே பொங்கியிருந்தது! சரித்திரம் படைத்த அந்தத் திப்திரில், சதிகலா நிறந்து ஒரு மாதம் ஆனனையொட்டி, கடைவடைப்புப், னார் வலமும் பொதுக் கூட்டமும் கடந்த பிசம்பர் ஏழாம் நெதியன்று நடத்தப்பட்டன.

மறுநாள், பெங்களூரிலிருந்து திப்திர வாயியை கருத்துச் சென்ற கர்நாடக முதலமைச்சரை விதிவிலையே நிறுத்தி, அமைதி யான முறையில், நியாயம் கோரி கொடுங்கள் என்றுப்பட்டது. திருமதி சகுந்தலா தெலுங்கேட்டிம். சதிகலாவை சங்கம் பெண் போல் பாவித்து நியாயம் கிடைக்க வழி செய்பவர்கள் என்று திப்திர பெண் மணிகள் திரைப் பெட்டுக் கொண்டனர். தெலுங்கேட்டிம், வழக்கு சி. ஏ. டி. (Carpenter of the) இடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அதன் ரிப்போர்ட் வந்ததும் என்னை செயல்படும் என்பதைக் கவனிப்பதாகவும் கூறிச் சென்றார்.

சதிகலா கொடு செயல்பட்டாலும், தற்கொலையா என்று ஆராய்வு முக்கிய பிரச்சினைகள். தற்கொலையா என்பது நிரூபணமானால் கூட தற்கொலை செய்கிறார்களா? நினைவு அவள் தள்ளப்பட்டாள்! அந்த ஆளவுக்கு அவள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டாள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது கொலை புரிவதை விட பயங்கர

மாவது என்பதைச் சட்டம் ஒப்புக் கொள்ளுமோ இல்லையோ, நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

“என் கணவரின் முகம் எவ்வளவு விவப்போ. அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு கறுப்பு அவர் மனம்...” என்று சதிகலா எழுதிய டைரி இப்போது போலீஸிடம் உள்ளது. டாக்டர் ராமகலாடியும் அவர் பெற்றோர்களும் தாயினிய் வெளிவந்து விவசெரு னாரில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடு திருவனந்தூர் திடக்கிறது. ஆனால் திப்திர தகர மக்களிடையே ஒரு புதிய வெளிச் சம்பந்தம் உள்ளது. அதிலும் பெண்கள் மிகவும் விதிப்புடன் செயல்படுகிறார்கள். இது வளரவில் தனித்தனியே, அனைத்தாக தாதி அடிப்படையிலேயே திப்திரின் பல பாகங்கள் தும் இயங்கி வந்த திப்திர மறையர் மண்டலி” போன்ற கமார் ஆறு மகளிர் பங்குங்கள் ஒதுக்கிவைத்து திப்திர தாதுகா மறையர் தாக்குதி சமீதி என்ற அமைப்பை பற்றித்தியுள்ளன. வரதட்சினைக் கொடுமை யை எதிர்த்துத் துண்டு பிரகரங்கள் வெளியிட்டுள்ளன. இதன் எதிரொலியாக அய்யூரில் கமார் துந்தாறு குடும்பங்கள் தாமதமே முன் வந்து, தங்கள் வீடுகளில் வரதட்சினை காரணமாகத் தகராறு இருந்ததாகவும், இனிமேல் அளையெல்லாம் மறந்து ஒழுங்காக நடந்து கொள்வதாகவும் சத்தி வப் பிரமணம் செய்துள்ளன.

சதிகலாவின் யாழ்க்கை பெழுதுவாத்தியாகக் களர்த்து, குரூரமாய் முடிந்து கொண்ட மிகப் பெரிய சோகம் என்றும் அந்தத் தியாகத்தின் பின் விசுவாச ஏற்பட்டுள்ள சமுதாய விதிப்புணர்ச்சி ஓர் அறிகலே.

— இருந்தீக்கி கணேசன்

புகைப்படங்கள்: வங்கேஷ் பத்திரிகை, சுந்தர் ஸ்டுடியோ, கன்னட பிரபா.

“பவன் நாட்டு மன்னரைப் புகழ்ந்து பாடச் சென்றேனே, என் கொளுத் தார்...”

“அவரும் ஒரு புவவராம், பதிவாக்கு என்னைப் புகழ்ந்து நாடி பாட்டுப் பாடித் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்...”

— கரடினும் ஜெயபாசாதிபரியா.

தேவனாவின் திருமணத்துக்குப்போய் விட்டு வந்தா விட்டுக்குத் திரும்பிய போது, மாதவன் வரவில் தவறு அருமேயை ரொம்பவும் கவனித்து போய்க் காத்திருந்தான்.

காப்ச்சம் அதிகமாகிவிட்டதோ? இவ்வூ, இருட்டி நேரமாகி விட்டதே. இவ்வூ இன்னும் காணவில்லையே என்மீற கவனியா?

எதுவானாலும் வரவில்லையே வந்து திரை வேண்டிய அலுவியம் என்ன?

கேட்டதைத் திரைக்கும் முன்னர் கசிகைத் துடன் வந்தா கேட்டான்:

“என்ன மாத. ஏன் இப்படி காத்திய திக் திக்? காப்ச்சம் இன்னும் முழுமா தாசீம துக்கு வரவில்லையே மறந்திடையிலா?”

அவன் கேட்டதைவிடியம்செய்வாதவன் போல மாதவன் பதிலுக்குப் பதிலுத்தான்.

“கொஞ்சம் சிகிரிமா வந்திருக்கக் கூடாது வ... ஒரு மணி நேரமா தான் இங்கே தவிரா தவிச்சுக்கிட்டு இருக்கேன்...”

வந்தா தலையைச் சாய்த்து, வேலான புகிரிப்போடு ஏறிட்டான். பின், அவன் கையைப் பற்றி விட்டுக்குத் அமைத்துப் போனான்.

“நாத்தான் பத்திரமா வந்திடிறென்று சொன்னேன் இவ்வூ? எதுக்குத் தவிச்சு கணம்? தீங்க கவனிப்படுவீர்களானால் விருத்துக்குக் கூடப் போதாம், சர்க்கலேந்தி நேர வந்திடட்டேன்...”

அதெல்லாம் இருக்கட்டும் வ... ஊர்வ அம்மாவுக்கு உடம்பு சரியில்லையாம்... தே தே கேட்டதுமேல்தான் என்னமோ, ஏதோன்னு ரொம்பத் தவிப்பா இருக்கு...

மாதவன் காத்திருந்ததும், தவித்ததும் தனக்காக அல்ல என்பது புரிந்ததும் வந்தா நிமிர்ந்து கேக்கிக்குறியோடு அவனைப் பார்த்தான்.

“உங்கம்மாவுக்கா? உடம்பு சரியில்லையா? யார் சொன்னது?”

“பச்ச... துறு கேள்வி கேக்காதே வ... இப்ப உடனே நாம ரெண்டு பேரும் கைகுத்துப் போயாகணும். பன்னோ, ரவியோ, இவ்வூ டாக்ஸியானாலும் - எது விடைக்குதோ அதுவ போய்டலாம். விவரமெல்லாம் அப்பறமா சொகிறேன்... முதல்வ விசம்பற வழியைப் பாரு...”

“இருக்க... இருக்க... ஒரு அந்த நிமிஷம் உக்காத்து பேசிடறதால் தாழி ஆவிடாது... எனக்கு ஒன்னுமே புரியலை... உங்கம்மா உடம்புக்கு என்ன? சொல்லுங்க... பச்ச...”

மாதவன் கசித்தலோடு அவன் கையை உதறிவிட்டு உங்கே சென்று அங்கிருந்த பழியே எத்தினான்.

நினைவைப் புரியாம சொல்லு, சொல்லு... ரெண்டு ரெண்டு செட் துணி மணி எடுத்திப் பெட்டியை வெக்கக்கிட்டுக் விசம்பற வழியைப் பாரு வக...

“சரி... விசம்பறேன்... ஆனா, தம்ப கல் வானத்துக்கு அப்பறம் நாம அவங்களை இன்

னும் பச்சிக்கவே இல்லை... உங்கமிட்டே ஆசிரியாதம் வரங்கிக்க தாங்க வரலாமா? அது கேட்டு தீங்க எழுதின செட்ட குத்துக் கூட அவங்க பதிலே போடலே... இப்ப திரும்பு நாமா போனாலும், விட்டுக் குன்னேயே துணையாகிங்க” என்று தரத்தி விட்டுட்டாங்கன்னு என்ன செய்வது? ராத்திரி நேரம் வேற... இதெல்லாம் கொஞ்சம் யோசனை பண்ணி கிட்டிட்டுக் விசம்பறது தல்ல தில்லையா?”

வந்தா சொல்லியில் உன்னம் இருக்க, முழுசாய் ஒரு நிமிஷம் யோசனையோடு தின்ற மாதவன், மெதுவாகப் பேசினான்.

அப்படி வெல்லாம் செய்வ மாட்டாய் கன்னு தோணுது வக... துணையக் கூட விட மாட்டென்ற முடியோட இருக்கறவங்கன்னு அப்பாலே போன் பண்ணி விஷயத்தைச் சொல்லிவிடு ப்பாங்களா?”

“அப்பாயா? எப்ப போன் பண்ணி லுப்லி எங்கே பண்ணி லுப்லி?”

“எங்க ஆய்வுக்குத்தான்... பாங்க் லுடற சமையத்துக்கு போன் வந்திச்சாம். எனக்கு உடம்பு சரியில்லை, ரெண்டு நாளை விஷயன்னு சொன்னதும், இங்கே அவங்க அம்மாவுக்கும் உடம்பு சரியில்லை, உடனே மாதவனப் பச்சிக்கணுங்களுக்க தவறு பண்ணி எப்படி வாவது செவ்வியத் தீர்மானிக் அவ்வூ வசற் சொல்லிடுங்க என்று அப்பா கொஞ்சிக் கேட்டுக்கிட்டாராம். உனக்கு விஷயத்தைச்

வேறல்லாத மரங்கள்

சொல்லிடலாமா... உங்க ஆபீஸுக்கு போக பண்ணியிருக்காங்க... தீயாயிஷன் போட்டுட்டுப் போயிட்டேன்னு தெரிஞ்சப்பறம் என்ன செய்வதுன்னே புரியலியாம்...

"இதெல்லாம் உங்களுக்கு யாரு சொன்னாங்க?"

"பாங்க பர்ஸனல் ஆபீஸர் கேசுவந்தான்... அவருதான் அப்பாவுட போஸ்ஸ பேசினாராம்... வேறே வழியில்லாம், ஆபீஸ்லேயிருந்து வீட்டுக்குப் போற வழியில் இங்கே நேர்வேலத்து விஷயத்தைச் சொல்லிட்டுப் போனாரு..."

"அம்மாவுக்கு என்ன உடம்புன்னு சொன்னா?"

"அப்பாதான் சொல்லலியா, இயல் கேசுவந்தான் என்னைக் கவலைப்படுத்து வேணும்னு தெரியாதான்னு சொல்லுறோ... தெரிவா ஒண்ணும் புரியல... ஆனா 'காஞ்சேரம் கவர்ன்மென்ட் ஆல்பத்திரியில் சேர்த்திருக்கேன்' மாத... மாதன்னு புலம்பிக்கிட்டே இருக்காங்க... அப்பா சொன்னாங்கனாம் ஆல்பத்திரியில் சேர்க்கிற

அளவுக்கு வந்து ஏதோ பெரிசாத்தான் வந்திருக்கும்... அதான் சொல்றேன், தாம ரெண்டு பேருமே போய்ப் பார்க்கலாமா..."

"பார்க்கலாம்தான்... ஆனா இப்ப நான் இருக்கிற நிலைமையில் பஸ்ஸ போக முடியுமான்னு தெரியல. ஏழு மாதத்துக்கு மேல ஆலிஞ்சுன்னு பஸ்ஸ ரொம்ப தூரம் பயணம் செய்வது கூடாதுன்னு டாக்டர் சொன்னதை நினைச்சுப் பார்க்கறப்போ தயக்கமா இருக்கு... தானுக்கு வேணு டாக்டரிடமிட ஒரு வாரத்தை கேட்டுக் கிட்டு..."

மாதவன் கோபத்துடன் கத்தினான்.

"அப்ப போகவே வேணும்னு சொல்றியா? அம்மா ஆல்பத்திரியில் இருக்கிறப்போகட..."

அவனை முடிக்க விடாமல் வசத்தா அவசரமாய்ப் பேசினான்.

"இருங்க... என்னத்துக்காகக் கோவப்பட்டுங்க? என்னவதான் வர முடியுதுன்னு கொண்ணே கொண்டு, நீங்க போக வேணும்னு தடுக்கலியோ வேணங்க மாதா, இப்படி பேசிக்கிட்டே இருந்தால் ரேமரமிடும்... இப்ப நீங்க மட்டும் முதல்ஸ போயிட்டிடு வாகங்க... இருக்கிற நிலைமையில் என்னை வேறே பார்த்து உணர்ச்சிவசப்பட்டுட்டாங்கன்னு என்ன பண்ணது? கொஞ்சம் ஞானமானப் புறம் ரெண்டு நாள்ல ஞானம் வரறேன்... முதல்ஸ நீங்க போயிட்டிடு வாகங்க... இளம்பூங்க, தானுக்குக் காரியிலை மறக்காமல் எனக்கு ஆபீஸ் 'க்கு போன் பண்ணி அம்மாவுக்கு எப்படி இருக்குன்னு சொல்லுங்க..."

அவன் என்னை உறுக்கி மீண்டும், "இளம்பூங்க மாதா..." எனினும்... மெகான் கவலைவோடு "ஸ்கெட்டர் எடுத்து வெக்கறேன்... மறக்காமப்போட்டுக்குங்க... மாதிரைக்கை ஒழுங்காகச் சாப்பிடுங்க... அம்மானைப் பத்தி விசாரப்படுத்து உங்களைக் கவனிச்சுக்கத் தவறிடாதிங்க" எனப் பேசியவனின் என்னை மாதா பிடித்துக் கொண்டாள்.

"அதெல்லாம் இருக்கட்டும்... உங்களைத் தனியா விட்டுட்டு எப்படிப் போறது வக?"

"சரியாப் போச்சு... இப்ப அதை நினைச்சத் தயக்க நீங்கனா? ஏதாக்கம் தேவைன்னு பக்கத்துப் போர்டன் கார்டனைக் கூப்பிட்டுக்கறேன்... நீங்க இளம்பூங்க..."

முதலில் தயக்கெல்லாம் அம்மாவுக்கு என்னுமிருநீ எனக் கவலை மனக் முழுக்கப் பரவியிருந்ததில், பத்திரம் பத்திரம் என்று பத்து தாம்கறி, தயக்கத்தை உதறிவிட்டு மாதவன் இளம்பிப் போனான்.

கிறதான் காரில் வசத்தானின் அலுவலகத்துக்கு போன் செய்து, "...அம்மாவுக்கு ஹார்ட் அட்டாக் ஏற்பட்டிருக்கு வக... பஸ்ப்படற எட்டத்தைத் தாண்டிட்டாலும் டாக்டருங்க பார்வைலெலெயெ இன்னும் ஞான வாரமாகம் இருக்கணும்ங்கனாம். என்னைப் பார்த்துல ரொம்ப உணர்ச்சிவசப்பட்டாங்கதான். ஆனாலும், என்னைப் பிடிச்சுக்கிட்டு, 'இனிமே எனக்கு ஞானம் இல்லை, நீதான் வந்திட்டியே'ன்னு கறுதியாப் பேசினாங்க... நான் நேர்ல வந்து விவரமாகச் சொல்றேன், தூக்கிரைதயா இரு' என்றவன் —

பெண்டாட்டி யாருடைய தூக்கியும் இன்றித் தனித் திருப்பது மனசாகாமல் தடக்கென்று அன்று மாலையே ஏழு மணி அளவில் நேரிடெயெ வந்தும் விட்டாள்.

"...பெத்துதான் நீதனியா இருந்திட்டே இன்னிக்கும் இருக்க வேணும்னுதான் வந்திட்டுடன் வக. ராத்திரி நேரத்துல வலி எடுத்து என்னை பண்ணுமோ அம்மா, அப்பாவுக்கு நீ உண்டாடி

சிவசங்கரி

"தலைவர் சொல்பப் புத்திராணி!"

"அப்படி என்ன சொல்சார்?"

"சின்ன விட்டுச் செட்... அப்... கூட பிணியி
யோடுவதான் வெச்சிருக்காரு!"

— அருண்.

இருக்கிறதில்ல ரகசியமாய்த் தனக்கிடையே நட
பாண்டு அப்படியும் கொஞ்சம் கொண்டு
தான் உத்திரை...

"அம்மாணவ விட்டுக்கு எப்ப
அருண்... இப்போதான்... உக்... சொல்
துரை!"

"இன்னும் இல்லை... சொண்டு முழுது வார
மாவுது அப்படியே இருக்க வேண்டி வரும்னு
தான் தெரிக்கிறேன்... அப்படிக்கட்டித்தனத்
தான்... இன்னும் கொஞ்ச
தானிக்கு எச்சரிக்கையாதான் இருக்கணு
மாம்..."

"தலைவர் அப்படி இருக்கிறப்பதில்ல ஒன்
அதுக்குள்ள வந்திட்டிங்க! உங்க ஆபீஸில்
கூட அப்ப... வந்ததுக்கு ஒரு வாரமாவுது
ஆயும்... சொல்லி வெச்சிருக்கேமே!"

அம்மாணவப் பத்திக் கவனிப்பப்பதற அநே
நேரத்துல உங்க தினக்காம தான் இருக்க
முடியுமா வச? தினமாமப் பின்னதாச்சிப்
பெண்ணத் தன்னத்தனியா விட்டுட்டு...
எப்படி வச? இருப்பத் கொள்ள மாட்டேல்
குறே! பேசாம உங்கயும் விட போட வெச்
சிட்டு என்றோட கூட்டிட்டுப் போயிட
லாமனு பார்த்தா, ஆல்பத்திரியியும் தீ
இருக்க முடியாது... கிராமத்துவயும் தனியா
இருக்கிறது கூட்டம்... அதுக்கு இல்லைபே
பறவெ இடத்துல தங்கிக்கிறது தேவலின்னு
தொழுது, அப்பாவிட்டப் பேசினென்...
'பகலிலேயேனு தீவந்து அம்மாணவப் பார்த்
துக்க, சாட்சியும் அதுப்பு நேரம்... தான்
ராத்திரி தங்கிக் கவனிச்சக்கேதென்னு
சொல்லுரு, தானேயெழுத்து பதினாளுக்
தாட்கள் விட போட்டுட்டு நெதைக்கும்
காணல் போயிட்டு, சாயங்காலம் வந்திடற
வந்த தனிரே வேறே வழி இங்கி...

வசத்தா போசனையுடன் நகத்ததைக் கடித்
தான்.

"நெதைக்கும் இப்படி மெட்ராஸுக்கும்
காஞ்சிபுரத்துக்குமா? அல்லாது அது
உங்களுக்கு ஒத்துக்குமா? போகாம அப்படியே
தங்கிருக்கனா... அம்மாவுக்கு தன்கா குண
மானதும் திரும்பி வந்ததால் பத்தாதா?

மாதுவன் தீர்மானமாய்த் தலை அசைத்
தான்.

"முடியாது வச... உங்கத் தனியா விட்

ட்டு அங்கே நிம்மதியா இருக்கவும் முடி
வாது, அங்கே போகாமையே இருக்கவும்
என்னுல முடியாது... அம்மாணவயும் அப்பா
ணவயும் பார்த்தால் சொல்பக் கூடமா
இருக்கு, பாவம், அவங்களுக்கும் என்னை
விட்டா வேற வாரு இருக்காங்க! அவங்களை
மீறி தான் கல்யாணம் செய்துக்கிட்டதைப்
பத்தியெல்லாம்போச்சே எடுக்காம, பழைய
பழியே எங்கிட்ட எத்தனை அப்பா இருக்
காங்க தெரியுமா? அதை இந்தனை மாதமா
எப்படிக்க காட்டிக்காம விடமா இருத்தாய்
கன்னுதான் ஆச்சரியமா இருக்கு! அந்த
அன்புக்காகக் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டால்
தான் என்ன?"

ஆளுப் பிட்டமிட்டபடி மனுதானிவிடுத்து
முடிவெடுத்ததைத் செய்து காட்டுவதற்குள்
மாதலன் திருமுக்காடித்தான் போனான்.

தின்ன காணியில் எழுந்து ஆறு மணித்
கெய்வம் புறப்பட்டோக் காஞ்சிபுரம் போய்,
மாலை எட்டு மணிக்குள் திரும்பி வருவது
என்பது வேறான காரியமாக இருக்க.

அதுவும், காய்ச்சல் அடித்துப் பலனை
மரக இருத்த உடம்பில் இப்படி தின்ன
பிரயாணம் செய்யும் அதுபுழுமாகச் சொத்து
கொண்டுவிட்டதில், தாதுநாட்கள் போவதற்
குள் அவன் சொத்துதான் போனான்.

ஐந்தாம் தான் காலை, பருக்கையை விட்டு
எழுவே முடிவாற்படி உடம்பு சண்டி பண்ணி
வது.

துக்கம் கலந்தும்கூட கண்ணைத் திறக்
காமல் படுத்தபடியே சிந்தான்.

கணவனுக்காகக் காப்பி எடுத்து வந்த
வசத்தா, அவன் இன்னும் எழுந்திருக்
காமல் இருப்பதைப் பார்த்து, காப்பியைத்
தனையில் ஓர் ஓரமாக வைத்துவிட்டு அவன்
பக்கத்தில் பருக்கையில் அமர்ந்து கொண்ட
தான்.

"மாது..."

"ம்..."

"முறிக்கச் சக்கனா? காப்பியைக் குடிச்
சி... குக் கின்மபுக்க, நேரமாவது..."

"ஆவ்... இம் வச, என்னுல இப்ப எழுந்தி
ருக்க முடியாது..."

"முடியாதா? அப்ப இன்னிக்கு எழுக்குப்
போகணவா?"

"போகணும்தான், ஆறு எழுத்திருக்கவே
முடியலாம்... முதலு இருப்பெல்லாம் ஒதுதி
போயிட்டாப்பய வசிக்கிறது... பறக்கேமே
இன்னும் தின்ன இல்லவளவு தூரம் பஸ்
புரானம் செய்ய முடியலே இங்கி
வச..."

வசத்தா பதிலேயும் கொல்லாமல் சற்று
நேரம் அவனையே பார்த்தான். பிறகு,
"திரும்பிப் படுக்க... தான் கொஞ்சம்
முதுகைப் பிடிக்க விடறேன்..." என்று
அவளைப் புட்டிப் படுக்க வைத்தான்.

இருப்பினிடுத்து ஆரம்பித்து முதுகையும்
தோளையும் இதுமாகப் பிடித்துவிட்ட போது,
தாவித்து நாட்களாய் தின்பியல் எட்டிப்
பார்த்துக் கொண்டேவிருந்த விடியல்
இப்போதும் தலைக்குவந்து வசத்தாவாகப்
புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அன்று சாட்சிக் அந்தம்மாணவப் பார்த்
ததைப் பற்றி மாதலன் இப்போது சொல்
லு என்ன என்று தோன்றியது.

வந்ததுடன் அவனிடம் சொல்லிவிட்டு வேண்டும் என்று முன்கூட்டி நினைத்து நடக்காமல், அவன் உடனே ஊருக்குப் போகும் படி ஆவிவிட்டது.

தொடர்ந்து, இருவரும் சாதாரணமாகப் பேசிக் கொள்வதற்குக்கூட நேரமில்லாமல் மாதவன் இரவு வருவதும், காலை அவரை மாக எழுத்துபோய் விடுவதுமாக இருந்தான். இன்று வசமாகச் சந்தர்ப்பம் வாய்ந்திருக்கிறதோ!

வசந்தா மெதுவாக ஆரம்பித்தாள். "நீங்க இப்படி நான் போய்விட்டுப் போய்விட்டு வந்தது எனக்கு வேதனைவா இருக்கு மாத்.."

"அதுக்காக, 'நா தனியா இருக்கேன்' இரண்டாய்ப்படி பேச ஆரம்பிச்சிட்டாதே வச... உங்களைத் தனியா விட முடியாததுதான் நா ஏற்கெனவே சொல்லிட்டேன்.."

"பீ... முழுசா கேட்டுடுத்துதான் பேசுகனேன். அன்னிக்கு ரோஸலின் கய்யானத்துல அந்தப் பிராண்டைப் பார்த்தேன்.."

"உங்கட பேசினாங்கனா?"

"பேசாமே பிறியப்பிறிய அழுதுட்டாங்க. 'நீங்க செல்லப் கொடுக்கக் கொண்டுதான் வசந்தா அப்படி என் மானம் போகுப்படி செய்திட்டா'னு அண்ணன் எந்தேரமும்தொடக்கிட்டு இருக்காரான். 'போகிட்டிட்டுல்லாத அன்னையாடி, எல்லாரிட்டையும் பேசக் கேட்க வேண்டி வந்திடுச்சே'னு வேதனைப்பட்டிருக்கிட்டாங்க. எம்மேல அவ்வளவு ஆணவா இருந்தவங்கனா இப்படி கஷ்டப்படுத்துகிட்டேனா எனக்கு உறுத்தலா இருக்கு மாத்.."

"நா ஒண்ணு சொன்னு கேட்பீங்களா?"

"என்ன?"

"அந்தப் பிராண்டை நம்ம வீட்டுவயே வந்து இருக்கச் சொல்லிட்டா என்ன?"

மாதவனின் அதிர்ச்சி வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

"நம்ம வீட்டுவயா? அப்பெப்படி முடியும் வச? அவங்களுக்கு இங்கே சரீப்பட்டு வருமா?"

"வரும்... எங்கிட்ட அவாதிப் பிசியப் வெச்சிருக்காங்க. எனக்காக எது வேணு செய்வாங்க மாத்.. எனக்கும் மனசுக்குள்ளே இல்லாம இப்படி எங்கா வேலைகளையும் செய்ந்து கஷ்டமா இருக்கு. பிரச்சை நேரம் வேற தெருவிக்கிட்டே, இருக்கு... குழித் தைவை, வீட்டைக் கவனிச்சு பொதுப்பா ஒரு பெரியவங்க நம்மகூட இருந்தா நவ்வது தானா? குழித் தை பிறத்தப்பறங்கூட வேலைவெ விட வேணும்னு முடியு பண்ணி விடுக்கோமே, அப்ப குழித் தைவை யாரு பாத்துப்பாங்க மாத்! அந்தப் பிராண்டை நவ்வா கவனிச்சப்பாங்க... என்னவெ எடுத்து வளர்த்தவங்கதானா!"

மாத் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு அவனை அழுத்த ஏறிட்டான்.

"எல்லாம் சரிதான், அவங்க இங்கே வருவாங்களா?"

"என்ன உன் வீட்டுவ உன் மாயிவா? அந்தவாங்க எல்லாம் வந்திருக்காங்க, எதுவும் விசேஷமா.."

"என் மனைவிரக்கும் எனக்கும் நட்சத்ரி சண்டைக்காக என் மாயுரர் அழைப்பிடுக்சத்ரி அமைதிப் படல அது!"

— கருணா பொய்யாச்சாமி.

"கட்டாயம் வருவாங்க" வீட்டுக்குப் பெரிவங்களை வந்து எங்கோட நங்கிக்குங்க அந்தம்மா ன்னு கெஞ்சிக் கேட்டுக்கிட்டோம்னு. நிச்சயம் வருவாங்க... உடனடியாவ அவங்களை வரச் சொல்லிட்டோம்னு, எனக்கு நல்ல துணியா இருப்பாங்க... நீங்கலும் நிம்மதியா காஞ்சிபுரத்துக்கேயும் பத்து நாளு நங்கி அம்மா உடம்பு நல்லாத் தெரினப்பறம் வந்தாள் போதும். இந்த அநிச்சயம் இருக்காது உங்களுக்கும்த்.."

இருவரும் அகவாரம்மமாகப் பேசிக் கொண்டு வந்தவன், வசந்தா கடைவியாகச் சொன்னதைக் கேட்டுச் சந்தேகமில்லாதான்.

பெற்றவர்களுக்கு அருகில் இருந்து கவனிக்கக் கூட முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் தீர இப்படி ஒரு வழி இருக்கிறதோ?

அந்தப் பிராண்டை வந்து எங்கா வித்ததென்று வசதி எப்பதோடு, என்னைப் பெற்றவர்களைோ நான் சமாதானமாகிவிட்ட பிறகு வசந்தாவையும் அவன் உறவினரோடு இணைப்பது நியாயமான செய்கை ஆவ்வா? என்ற கேள்வியும் எழுந்ததில், "நீ சொல்றது சரிதான், வீட்டுக்குப் பெரியவங்களை இருத்தங்க இருக்கிறது நல்லது தான் வச... அந்தம்மாக்கை இங்கே வந்து இருக்கச் சொல்லிக் கேட்டுக்க..." என்று மனப்பூர்வமாகப் பச்சைக் கொடி காட்டினான்.

அன்று மதியமே சந்திரி சொல்ல வேண்டியவர்களிடம் சொல்லி, அந்தம்மாவை எப்படியோ மானியே சந்தித்து வசந்தா அழைப்பு விடுக்க.

மறா சந்தோஷத்தோடு மறநாளே அந்தம்மா நன் ஸ்டைல முடிச்சுக்கொண்டு வசந்தாவின் வீட்டில் வந்து இறங்க.

அந்த ஸ்டைல முடிச்சுக்கொண்டு முதல் முறையாக ஏதோதா படமும், சுப்பின் புத்தகமும், மெழுகுவித்தி ஸ்டாண்டுகளும் அந்த வீட்டுக்குள் துழைந்தன.

(தொடரும்)

மனம்தான் எழுதுகிறது

இதில் விட்டு வெளியே வந்து எதிரில்
கடைநிலை காலத்தி் 'தீவிதா' பத்திரிகையை
வாங்கிக் கொண்டான். பஸ் ஸ்டாப்பில்
நின்ற போது பிச்சுதுப் பார்த்தான். அவன்
கைத வெளியாகியிருந்தது.

விட்டுக்கு இதை நிச்சயம் மில்லாத
தில் சுயதய வந்திருக்கும். காலத்திக்கு முன்
கையே வாங்கிது உடனே விமர்சனக் சுயதம்
எழுதி விடுவான்

தமயந்தி

தில்வதாதன்...

அவனது முதல் சுயதம் இன்னமும் நம்
முன் தீவிரமாக இருக்கிறது.

அன்புக்குரிய காலத்திக்கு.

சுயதத்துக்கு இதுவரை அறிமுகமில்
லாத பக்கம் இதை எழுதுகிறது. மனம்
எழுதுமா என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்களா?
ஆமாம். மனம் தான் எழுதுகிறது. மன
வெற்றுக் கருவி.

சுயதத்துவம் கவிதைக் கொப்பளம்

கள்' என்று கதைப்ப வாகித்தேன். கொஞ்ச நேரம் நிச்சயமாக என் மனசு அந்தத் தாங்களில் சிக்கிக் கிடத்தது. பத்திரிகை ஆபீஸ் மூலம் உங்கள் விவர சந்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.

தாமிரபரணியும், அகஸ்தியர் அருவி யும் மட்டுமே சிதேவிதமாய் இருந்த என் மனத்திற்கு உங்கள் எழுத்தும் சிதேவித மாகி விட்டது. எழுத்தும் மனசும் தொடர்புடையது. எனவே - உங்களுடன் கடிதத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு ஆட்சேபமில்லவா விட்டாகும்.

அன்புடன்
விஸ்வநாதன்.

கீழே முகவரி எழுதிவிடுத்தான்.

ஒரு நிமிஷம் பிரமிப்பாகிவிட்டது. இது நிஜமா என்விற சத்தேகம். அதுவரை வந்த முகம் சலிக் கடிதம் என்று ஆச்சரியம்.

மகித்துப் போல் திவ்வான அம்மா அறிவித்துப் பார்த்தான்.

"எவ்வளவு காயத்தி?"

காயத்திக்கு நிறைய அப்பாக்களை. அம் பாக்களைத் தெரியும். மகாசூனிய அத்தரங்க வாட்டத்தில் தவிக்கும் பரமசிவன்கள். அவ ளுக்கு வந்த கடிதத்தைப் பிரித்து வாசிக்கும் சத்தேக ம. மனசுடன்.

இந்த அப்பா, அம்மா, அண்ணன் அப் படியில்? அது உன் வாட்டம் என்று விவரி ள்விக்கும் சிதேகம். "உன் விஷயங்களை நாய்கள் பறிக்கிறோம்" என்விற நேசம். இந்த மாதிரி சம்பவங்களில் பெருமை நேரிக முட்டிக் கொண்டு வருகும்.

"எனக்கு வந்த இன்டர்வியூ 'கார்டைக் கூடச் சத்தேகப்பட்டுப் படிக்கப் பார்த்தி ருந்தி எங்கப்பா' என்று அத்தியன் வருத் தப்படும போது அவாக்காய்க் குறிக்க வேண்டும் போகிறதும். 'எங்கப்பாய்மமா படிக்க மாட்டாய்க... தெரியுமா?' என் கத்த ிரம். அத்தரங்கம் எல்லாம் எனக்கு மட் டுமே சொத்தம்." என்று எப்பத் தொன்றும். பஸ் வந்தது. ஏறிக் கொண்டான். ஆண்ட லோரரியில் உட்கார்ந்து, "நீவிதா"வை வாசிக்க ஆரம்பித்தான்.

பனத்திற்குள் மறுபடியும் விஸ்வநாதன் எட்டிப் பார்த்தான்.

ஒவ்வொரு கதைக்கும் பக்கம்பக்கவளங் கியிர்தான் செவ்வான்.

"இந்த வார்த்தையை அடிக்கடி நீங்கள் உபயோகப்படுத்துகிற போனொரு பிரமை. என்?"

திவ்வானையும் குறையையும் அச்சமில்லி அழிமுகப்படுத்தும் விமரிசனம்.

இரண்டு வாரங்களாய் அவனிடமிருந்து கடிதம் இல்லை. எங்கேயாவது வரக்கூடப் போகிறார்களாம். இல்லை - உடம்பு உயிர்மில்லாமல் இருக்கலாம்.

விட்டுக்கொள் நுழைந்த போது அண்ணன் ஒரு கடிதத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

விஸ்வநாதன் தான்...

முகம் கருவி, டிபன் சாப்பிட்டு விட்டுக்

தொழிலாளிக்குக் கொளரவும்

தொழிலாளர்களின் வேரணிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, அதன் பிரகாரம் தொழிலாளர்களில் சில சிங்களவர்களைச் சேட்ப்போதத்ததும் 1983 - ஆம் ஆண்டில் பரிசிடவிதும் நிறுவனங்கள் பதினாறு கோடி ரூபாய்களுக்கு மேல் வீச்சம் பிடித்தன! வேரணிகளுக்கு அவற் றின் பண்புக்கேற்ப பரிசைத் தரப்பட்டன. "வேரணிக் லண்டன்" பத்திரிகை விருத்தி.

— எம். கே. தாராவணன்.

கடிதத்தைப் பிரித்தான்.

அன்புக்குரிய காயத்திக்கு.

நான் தான் விஸ்வம் எழுதுகிறேன். இந்த வாரத் திவிதாவில் உங்கள் கதை வாசித்தேன். தாமிரபரணியில் காட் திவ்வான். அதன் ஓரமாய் வளரும் காட் டுப் புறக்கனித் தடத்திக்குகிறார்களா? இல்லையென்றால் - உங்கள் கதையை நீங்களே வாசித்துப் பாருங்கள். அந்தப் பரம உகம் விடை க்கும்.

அமாம் - உன் நீங்கள் கடிதமே எழுத் தில்லை? நான் இதற்கு முன் 12.10.87 அன்று எழுதிய கடிதம் உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையா?

இல்லை - உங்கள் பெற்றோர் அதை உங்கனிடமிருந்து மறைத்து விட்டார்களா? திவ்வான் தான். உங்கள் பெற்றோ ரின் பரம் இந்தக் காலத்தில் தவிரக் கருவாததுதான். பெருமாளையையா வர்கள் உங்கில் அப்படித்தான் - அப் படிப்பட்ட எண்ணத்துடன் தான் பழகு கிறார்கள். ஆனால் - எல்லோரும் அப்படி யில்லை.

உங்கள் பெற்றோரிடம் அந்தப் பரம் அவர்களுக்கு வேண்டாம் என்று சொல் ழுங்கள்.... ஓ! தப்பு... இந்தக் கடிதமும் உங்கனிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டால் எப் படி நீங்கள் சொல்வ முடியும்?

திவ்வானே உங்கள் பெற்றோர் அப் படி செய்கிறார்களா என்று அதற்கு தான் வருத்தப்படுகிறேன். உங்கனிடம் தான் கடிதத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள ஆசைப்பட்ட ஈரணமே - யாருமில்லா உலகில் ஒரு மனசு துண்டி விடக்கூடும். என்ற தம்பிக்கைகளில்தானே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இலக்கியத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளத் துடிக்கும் ஆசை யில்லாதான்.

நான் நல்லவன். மனசில் கல்யாண மில்லை. தப்பில்லை. இந்தக் கடிதத்தைப்பா வது உங்கள் பெற்றோர் உங்கனிடம்

"அம்பல காக போட்டதுக்காக, 'சாக் லேட்' தீர்ப்பே? எதுக்கு?"

"அம்பல காகம், அதுக்கு அதிகமாயும் பிச்சைபோடறவங்களுக்கு சாக் லேட் தீர்ப்பு. எங்கள் சங்கத்திலே தீர்மானம் போட்டு, தி ன ன லே த் தி இருக்கங்கள், சாமி!"

— ஆர். அப்பாவு சுவாமி.

கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். தீங்கள் உடனே, உடனே பதில் எழுதுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இயந்திரத்தனமாய்ச் சுழலும் உலகில் எனக்கென்று மனம் விட்டுப் பேச மாருமேயில்லையா?

அன்புடன்,

விஸ்வநாதன்.

மனத்தில் உணர்வு மரத்துப் போனது. இப்படி கூடச் சுடிதம் எழுத முடியுமா? எப்படி.... எப்படி எழுதினான்?

அவசரமாய் எழுத்து சுடிதக் கட்டுகளைப் புரட்டினான். 12.10.87 அன்று விஸ்வநாதன் எழுதிய சுடிதம் இருந்தது. அப்படியானால்—அவனுக்கு தான் எழுதிய பதில் தான் கிடைக்கவில்லை.

கோபம் தெருக்கெட்டு மூண்டு அக்னிக் காடு வளர்ந்தது.

அம்மா எட்டிப் பார்த்தான்.

"சாப்பிட வரிசா காயத்ரி?"

"இல்லை. அப்பறம் வரேன்."

"வேலை ஏதாச்சும் இருக்குதா கண்ணா?"

"ஒரு சுடிதம் எழுதணும்."

வாருக்கு, எதற்கு என்ற பதில் கேள்வி வில்லை. இவர்களையா... இவர்களையா... அப்படி எழுதினான்?

காயத்ரி விஸ்வநாதனுக்கு எழுத ஆரம் பித்தான்.

அன்புடன் விஸ்வநாதனுக்கு,

இது காயத்ரி!

உங்கள் சுடிதம் கிடைத்தது. தாமிர பரணியில் கால் நனைத்துக் கொண்டு, புற்களில் நடத்திடுக்கிறீர்களா? என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள். அக்னியில் கால் நனைத்துக் கொண்டு கங்குகளில் நடத்திடுக்கிறீர்களா? இல்லை. வெவ்வேறு என்னுடைய தீங்கள்

எழுதிய சுடிதத்தில் பிரதி உங்களிடமிருந்து கால் வாசித்துப் பார்ப்பதன். அந்தப் பரா. ஹிம்ஸை கிடைக்கும்.

என் பெற்றோரை உங்களுக்குத் தெரியுமா? பார்த்திருக்கிறீர்களா? பேசியிருக்கிறீர்களா? இல்லை. அவர்கள் உங்கள் சுடிதத்தை என்னிடமிருந்து மறைத்ததை ஏதாவது விசேஷ சக்தி பெற்றுப் பார்த்தீர்களா? இதில் ஏதாவது ஒரு கேள்விக்கு "ஆமாம்." என்று உங்களுடைய பதில் சொல்ல முடிந்தால் — என் அக்னி அங்கு நுழைகிறது.

ஆனால், எனக்குத் தெரியும் — இந்தக் கேள்விகளுக்கு உங்களால் "ஆமாம்" என்று பதில் சொல்ல முடியாது.

உங்கள் சுடிதம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. நானும் பதில் எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால் அது உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. என் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவிப்பதற்குக் கொள்வதற்கு முன், "உங்கள் பெற்றோர் அதை மறைத்து விட்டார்கள்" என்று நான் குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்று... உங்கள் மனம் என்ன பாடுபடும்?

ஒருவரைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாமல் குற்றம் சாட்டுவது எளிது. தவிரை நல்லவருக்குக் கொள்ள மற்ருவரை வக்ரப்படுத்துவது மனக் குழப்பம்தான்.

தேக்கப், ஸ்பராட்டிலே வாசித்திருக்கிறீர்களா? எத்த மனிதன் தான் நல்லவன். நல்லவன் என்று அனுவரணத்திற்குத் தேவைப்படாமல் அவருக்குள்ளே அவன் மனத்தின் அடித்தளத்தில் கெட்ட எண்ணம் மறைந்திருக்கிறது — தெரியுமா உங்களுக்கு?

இயந்திரத்தனமாய்ச் சுழலும் உலகில் ரிவாக்கிஸ்ட்ஸ் முதலில் உங்கள் மனத்துடன் பேசுவதன், நல்ல புத்தி சொல்லி அதை மாற்றுவதன், மனம் தான், எழுதுகிறது. என வெற்றுக் கருவி என்று உங்கள் முதல் சுடிதத்தில் எழுதியிருக்கிறீர்கள். குரப்பம் இருக்கிறதா? மனத்தை ஆரோக்கியமாக்கதான் மாற்றுவதன்.

எனக்கு தீங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலை ஒன்று இருக்கிறது—தயவு செய்து இனிமேல் எனக்குக் சுடிதம் எழுதாதீர்கள்.

தீங்கள் எழுதியால் தான் பதில் எழுத வேண்டியிருக்கும். போலி பதில் என்னால் உருவாக்க முடியாது—போலி நெய்தைப் போல்.

இப்படிக்கு,
காயத்ரி.

எழுதி முடித்த போது அக்னியின் வீரியம் குறைந்திருந்தது. இனிமேல் விஸ்வநாதன் தீச்செய் சுடிதம் எழுத மாட்டான். தன் மனதை மாற்றிக் கொள்ள முயலுவான். கடவுளே—அவனுக்கு உதவி செய்.

சுடிதத்தைக் கவரில் போட்டு, கோத்து வைத்து ஒட்டினான். கார்டில் போஸ்ட் செய்ய வேண்டும்.

செனெட்டர்

1000 கோடி

KONARK TV

(ஒரு துரிதா ஆசாங்கு விதுவனம்)

தமிழ்நாடு விநியாயம் செயல்பாடு

[illegible]

அத்தியாயம் 41

"அதோ பாருங்கள்!"

இச

நாதிபதி பூதி
விக்கிரம கேசரி
சுறிய செய்தி
வையக கேட்ட தும்
இளவரசரின்
முகத்தில் புன்

னடை அரும்பியது.

"கடை சியாக என் உண்மையில்
போராட்டத்துக்கு ஒரு முடிவு வந்து
விட்டது போல் காண்கிறது" என்று
மெல்லிய குரலில் தமக்குத் தாமே
பேசிக் கொள்கிறவர் போவக் சொல்
லிக் கொண்டார்.

பார்த்திபேந்திரன் கொடுத்தெ
ழுந்தான். "சேநாதிபதி! என்ன சொன்
னீர்? இது உண்மைதானா? என்னிடம்
ஏன் இதுவளையில் சொல்வனில்லை?
இந்தப் பித்துக்குளிப் பெண்ணை நீர்
நம்முடன் கட்டி இழுத்து வந்ததற்குக்
காரணம் இப்போதல்லவா தெரீ
கிறது. மறுபடியும் கேட்கிறேன்: பழு
வேட்டளையர்கள் இளவரசரைச்
சிறைப்படுத்தி வரக் கப்பல்களை
அனுப்பியிருப்பது உண்மையா?"
என்று கேட்டான்.

"ஆம் ஹா! இந்தப் பெண் கண்
ணால் பார்த்ததாகவும் காதால் கேட்ட
தாகவும் கூறுவதை நம்புவதாயிருத்

தால் அது உண்மைதான்!"

"ஆக! அந்தக் கிழவர், திருக்கோவ
லூர் மிலாடுடை யார்? சுறியது
உண்மையாயிற்று. பழுவேட்டளையர்
களை உள்ளடக்கி நன்றிதவர் அவர்
தான்! சேநாதிபதி! இத்தகைய செய்
தையை அறிந்த பிறகும் ஏன் கம்மா
இருக்கிறீர்? பரந்தக சக்கரவர்த்தி
யின் குலத்தோலுந்நிலை, கந்தர சோழ
ரின் செல்வப் புகழ்வரை, நாடு நகர
மெல்லாம் போற்றும் இளவரசரை,
தமிழகத்து மக்களெல்லாம் தங்கள்
கண்ணீர்தான் மணியாகக் கருதுகின்ற
வரை, ஆதித்த கரிகாலனுடன் நிறந்த
அருள்மொழி வர்மரை, — இந்த அந்
பர்களைய பழுவேட்டளையர்கள்
சிறைப்படுத்திவர ஆட்களை அனுப்
பும்படி ஆவிவிட்டதா? இனியும் என்ன
யோசனை? உடனே படைகளுடன் புறப்
பட்டுச் சென்று இளவரசரைச் சிறைப்
படுத்த வந்தவர்களை அழித்து இந்த
இவங்கைத் தீவிசேயை அவர்களுக்குச்
சமாதியை எழுப்புவோம்!... நிறகு
தாம் போட்ட திட்டத்தின்படி காரி
யத்தை நடத்துவோம்! இளம்புலிகள்!
இன்னும் ஏன் நயக்கம்?" என்று
பார்த்திபேந்திரன் பொரி பொரித்துக்
கொட்டினான்.

சேநாதிபதி பூதி லிங்கிரமசேசரி அவரிடம் பார்த்து, "பார்த்திபேத் திரா! நீ இப்படித் துடிதுடிப்பாய் என்று எண்ணித்தான் நான் முன்னமே இந்தப் பெண் கொண்டு வந்த செத்தியை உன்விடம் கொள்வதில்லை. நன்றாக யோசித்துச் செய்வ வேண்டிய காரியம். அவசரப்படுவதில் பயனில்லை!" என்றார்.

"யோசனை செய்வ வேண்டுமா? என்ன யோசனை? எதற்காக யோசனை? இளவரசோ! தங்கன் சொல்லங்கள். இனி யோசிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? இதற்கு முன் ஏதேனும் தங்களுக்குத் தயக்கமிருந்தாலும் இனித் தயங்குவதற்கு இடமில்லையே? பழுவோட்டையார்களைப் பூண்டோடு அழித்து விட வேண்டியதுதானே?"

அப்போது இளவரசர், "சேநாதிபதியில் மனத்தில் உள்ளதையும் தெரிந்து கொள்ளலாமே? ஐயா! தங்கள் எதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்கிறீர்கள்?" என்று எவ்விதப் பட்டப் பூமின்றி நிதானமாய்க் கேட்டார்.

"தங்கனைச் சிறைப்படுத்துவதற்கு... இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லவும் என் வாய் கூகிறது..... ஆனாலும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தங்கனைச் சிறைப்படுத்த வந்திருப்பவர்கள் சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையோடு வந்திருந்தால் நாம் என்ன செய்வது? அப்போதும் அவர்களை எதிர்த்துப் போரிடுவதா?"

இதைக் கேட்ட பார்த்திபேத்திரன் கடகடவென்று சிரித்துவிட்டு, "அழகாயிருக்கிறது. தங்கன் வார்த்தை! சக்கரவர்த்தி சொந்தமாகக் கட்டளை போடும் நிலையில் இருக்கிறாரா? அவரையேதான் பழுவேட்டையார்கள் சிறையில் வைத்திருக்கிறார்களோ?" என்றான்.

சமையத்தில் வந்தியத் தேவன், குறுக்கிட்டு, "பல்லவ தளபதி கூறுவது முற்றும் உண்மை. நானே என் உண்களால் பார்த்தேன். சக்கரவர்த்தியைச் சிறையில் வைத்திருப்பது போலத்தான் பழுவேட்டையார்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விருப்பமின்றி வாரும் சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க முடியாது; பேச முடியாது. நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லத் துணிந்ததற்காக என்னை அவர்கள் படுத்திய பாட்டை திரித்தால்... அப்பா! சின்னப் பழுவேட்டையாரின் இரும்புக்கை பற்றிய இடத்தில் இன்னும் எனக்கு வலிக்கிறது!" என்று கூறி, தன் மணிக் கட்டைத் தடவிக் கொண்டான்.

"அப்படிச் சொல், வல்லவரையா! உன்னை என்னமோவென்று நினைத்தேன். இளவரசருக்கும் சேநாதிபதிக்கும் இன்னொரு முறை நன்றாக எடுத்துச் சொல்!" என்றான் பார்த்திபேத்திரன்.

இளவரசர், "வேண்டாம்; அவர் சொல்வ வேண்டியதைவெல்லாம் சொல்லி விட்டார்!" என்று கூறி, வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து, "ஐயா! நீர் அத்தப் பெண்ணைப் போய் அழைத்து வருவதாகச் சொன்னீரே! ஏன் இங்கேயே நின்று கொண்டிருக்கிறீர்? அவன் கொண்டு வந்த செய்நியை அவன் வாய்மொழியாகவெவ்விதமாகக் கேட்கலாம்! கொஞ்சம் கிறுக்குப் பிட்டுப் பெண் போலத் தொன்று கிறது. ... முடியாவது நல்ல வார்த்தை சொல்!" அவனை இங்கே அழைத்து வராதே!" என்றார்.

"போகிறேன். இளவரசோ! போய் அழைத்து வருகிறேன். ஆனால், பழுவேட்டையார்களிடம் தாங்கள் சிறைப்படுவது என்பதை மட்டும் என்னால் சிக்க முடியாது. என் உடம்பில்கூட இரத்தம் வரையில் அது நடவாத காரியம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தியத்தேவன் சென்றான்.

"சேநாதிபதி! தங்களுடைய கருத்து என்னவென்று சொல்லவியல்பே?" என்று அருள்மொழி வர்மர் கேட்டார்.

"என்னுடைய கருத்து இதுதான். பழுவேட்டையார்கள் அனுப்பியிருக்கும் ஆட்களைத் தாங்கள் சந்திக்கக் கூடாது. பார்த்திபேத்திரர் கொண்டு வந்திருக்கும் கப்பலில் ஏறித் தாங்கள் உடனே காஞ்சிக்குப் போய் விடுங்கள்.

சமையத்தில் வந்தியத் தேவன், குறுக்கிட்டு, "பல்லவ தளபதி கூறுவது முற்றும் உண்மை. நானே என் உண்களால் பார்த்தேன். சக்கரவர்த்தியைச் சிறையில் வைத்திருப்பது போலத்தான் பழுவேட்டையார்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விருப்பமின்றி வாரும் சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க முடியாது; பேச முடியாது. நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லத் துணிந்ததற்காக என்னை அவர்கள் படுத்திய பாட்டை திரித்தால்... அப்பா! சின்னப் பழுவேட்டையாரின் இரும்புக்கை பற்றிய இடத்தில் இன்னும் எனக்கு வலிக்கிறது!" என்று கூறி, தன் மணிக் கட்டைத் தடவிக் கொண்டான்.

கன். நான் தஞ்சாவூருக்குப் போகிறேன். அங்கே சக்கரவர்த்தியை தேரில் பார்த்து உன்மை திறைமையைத் தெரிந்து கொள்கிறேன்...

தஞ்சாவூருக்குத் தாங்கள் போவது சிங்கத்தின் வாயில்திறையைக்கொடுப்பது போலத்தான். போனால் திரும்பிவர மாட்டார்கள். அப்படியே அங்குள்ள பாதாளச் சிறையில் போய் விடுவீர்கள். சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்கவும் தங்கனால் முடியாது.....

என்ன வார்த்தை சொல்கிறாய்? என்னைச் சிறையில் அடைக்கக்கூடிய வயல்திறையை வன் சோழ நாட்டில் எவன் இருக்கிறான்? சக்கரவர்த்தியை நான் சந்திக்கக் கூடாது என்று தடுக்கக்கூடிய ஆண்மை உள்ளவன் எவன் இருக்கிறான்? மேலும், அங்கே முதன்மத்திரி அறிந்த பிரம்மராயர் இருக்கிறார்.....

“பிரம்மராயர் இருக்கிறார். இருந்து என்ன பயன்? அவருட்கே சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க முடியாதுமில்லை. இதோ அவருடைய சிஷ்யன் திற்கிறானே. அவன் என்ன சொல்கிறான் என்று கேட்டுப் பார்க்கலாமே?”

சேநாதிபதி ஆழ்வார்க்கடியான் பக்கம் திரும்பி, “ஆம்; இந்த வைணவன் இங்கு திற்பதையே மறந்து விட்டேன். திருமலை! ஏன் இப்படி மௌனமாக திற்கிறாய்? சற்றுமுன் இளவரசர் சொன்னது போல் நீயும் உண்மையாகிவிட்டாயா?” என்றார்.

“சேநாதிபதி! கடவுள் தமக்கு இரண்டு காதுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்; வாய் ஒன்றைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் செவிசேனை நன்றாக உபயோகப்படுத்து; பேசுவதைக் கொஞ்சமாக வைத்துக் கொள்” என்று என் குருநாதர் எனக்குத்

சொல்லியிருக்கிறார். முக்கியமாக, பெரிய ராஜாங்க விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசக்கூன் தடக்கும் இடத்தில் அந்த விரதத்தைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடித்து வரச் சொல்லியிருக்கிறார்....

“குருவின் வாக்கை நன்றாக திறைவேற்றுகிறாய். நாய்களே இப்போது கேட்பதனால் சொல், உன்னுடைய யோசனை என்ன?”

“எனது பற்றி என் யோசனையைக் கேட்கிறீர்கள், சேநாதிபதி!”

“இத்தனை தேரம் பேசிக் கொண்டிருந்த விஷயமாகத்தான். இளவரசர் இப்போது என்ன செய்வது உசிதம்? இவங்கையிலேயே இருக்கலாமா? அல்லது காஞ்சிக்குப் போகலாமா?”

“என்னுடைய உண்மையான கருத்

என் படுத்திருந்தோம். நல்ல வேளையாக ஒரு காரியத்தின் பொருட்டு எழுந்து போய் விட்டோம். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அந்த வீடு தீப்பற்றி எரிந்தது. இளவ பெல்லாம் உண்மையா, இவ்வையா என்று இளவரசரையே கேளுங்கள்!"

இருவரும் இளவரசரை நோக்கினார்கள். அவருடைய முகப்பாவம் ஆழ்வார்க்கடியார அடைபட கூற்றை உறுதிப்படுத்தியது.

"இந்த அபாயங்கள் எல்லாம் யாருக்காக நேரிந்தனவென்று கேளுங்கள். என்னையோ அவ்வது வந்தியத் தேவனையோ கொல்லுவதற்காக யாராவது வீட்டைக் கொளுத்துவார்களா?"

பார்த்திபேந்திரன் கூடவே துள்ளிக் குதித்து, "இளவரசரைக் கொல்லுவதற்குத் தான் யாரோ முயற்சி செய்கிறார்கள். இதனால் இளவரசர் என்னுடன் காஞ்சிக்கூவர வேண்டிய அவசியம்

தைத் சொல்லட்டுமா? இளவரசர் அனுமதித்தால் உறுதிப்படுகிறது!" என்றான். சொல்லுகிறேன்."

ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த அருள்மொழி வர்மர் ஆழ்வார்க்கடியாரின் ஏறிட்டுப் பார்த்து, "சொல் திருமலை! தாராளமாய் மனத்தை விட்டுச் சொல்!" என்று தைரியப்படுத்தினார்.

"இந்த இவங்கைத் தீவிவேயே மிகக் கடுமையான கட்டுக் காவல் உள்ள திளைச்சாலை எது உண்டோ, அதைக் கண்டுபிடித்து, அதற்குள்ளே இளவரசரை அடைத்துப் போட வேண்டும்! வெளியில் பலமான காவலும் போட வேண்டும்!"

"இது என்ன உளறல்?" என்றார் சேதாதிபதி. "வினையாட இதுதான் சமயம்?" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

"நான் உளறவும் இல்லை; வினையாடவும் இல்லை. மனத்தில் உள்ளதைச் சொன்னேன். நேற்று இரவு இளவரசர் அநுராதபுரத்து வீதிகளின் வழியாக வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் தலை மீது ஒரு வீட்டின் முன் முகப்பு இடித்து விழுந்தது. பிரகு ஒரு வீட்டில் தாங்

வதைக் காட்டிலும் பழுவேட்டையையிடமே பிடித்துக் கொடுத்து விடலாம்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"வைஷ்ணவனே! என்ன சொன்னாய்?" என்று பார்த்திபேந்திரன் கத்தியை உருவினான்.

சேநாதிபதி அவனைக் கையமர்ந்தி, "திருமலை! ஏன் அவ்விதம் சொல்லுகிறாய்? பார்த்திபேந்திர பல்லவர் சோழகுலத்தின் அருந்துணைவர் என்று உனக்குத் தெரியாதா?" என்று கேட்டார்.

"தெரியும் சேநாதிபதி, தெரியும்! சிறைகம் இருந்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா?"

"பார்த்திபேந்திரர் சிதேகத்துக் காகவே உயிரையும் கொடுக்கக் கூடியவர் என்பதை அறிவேன், திருமலை!"

"அதுவும் இருக்கலாம். ஆனால் நான் ஒரு கேள்விகேட்டுறேன். அதற்கு மறுமொழி கூறச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் முந்தானாள் மாலை தம்பன்னைக்கு அருகில் போய்க் கொண்டிருந்த போது இவருடன் இரண்டு பேர் வருவதைப் பார்த்தோம்! அந்த மனிதர்கள் யார், இப்பொழுது அவர்கள் எங்கே என்று இவரைக் கேட்டுச் சொல்லுங்கள்."

பார்த்திபேந்திரர் பல்லவன் சிறிது திடுக்கிட்டுப் போனான். கொஞ்சம்

தயக்கத்துடனே கூறினான்: - "நீரி கோணமலையில் அவர்களை நான் சத்தித்தேன். இளவரசர் இருக்குமிடத்தை எனக்குக் காட்டுவதாக அவர்கள் அழைத்து வந்தார்கள். அதுராதபுரத்தில் திடீரென்று மறைந்து விட்டார்கள். எதற்காகக் கேட்கிறாய், வைஷ்ணவனே! அவர்களைப் பற்றி உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா?"

"தெரியும்! சோழ குலத்தை அடியோடு ஒழித்துவிடச் சபதம் செய்திருப்பவர்களில் அவர்கள் இருவர் என்று எனக்குத் தெரியும். நேற்று அதுராதபுரத்தில் அவர்கள்தான் இளவரசரைக் கொல்லப்பார்த்தார்கள் என்று ஊகிக்கிறேன்..... ஆகா! அதோ பாருங்கள்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கட்டிக் காட்டினான்.

அவன் கட்டிக் காட்டிய இடம் அம் மண்டபத்திலிருந்து சற்றுத் தூரத்திலிருந்தது. நெருங்கிப் படர்ந்திருந்த மரங்களுக்கு இடையில் ஓர் அழகிய புலவியும்பெளவணவாணிபனும்நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் வந்திபத்தேவனுடன் பூங்குழலியும்தான் என்பதும் ஊகிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. பேசிக் கொண்டேயிருந்த வந்திபத்தேவன் சட்டென்று ஒரு சிறிய கத்தியைச் சுழற்றி வீசி எறிந்தான். கத்தி ஒரு புதரில் போய் விழுந்தது. 'வீய்' என்று ஒரு குரல் கேட்டது.

அத்தியாயம் 42

பூங்குழலியின் கத்தி

பா

ழடைத்த மண்டபத்திலிருந்து பூங்குழலியைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற வந்தி

பத்தேவன் அவன் ஒரு மரத்தின் மேல் சாங்கி நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். இலேசான விம்மல் அவனிடமிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

குரல் மிகவும் நயப்படுத்திக் கொண்டு "பூங்குழலி!" என்றான்.

சத்தம் கேட்ட பூங்குழலி திடுக்கிட

இத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"தீதானா?" என்று சொல்லி மறுபடியும் திரும்பிக் கொண்டான்.

"தான்தான்! என் பேரில் உனக்கு என்ன கோபம்?"

"உன் பேரில் எனக்கு எத்தனிடக் கோபமும் இல்லை."

"பின்னே ஏன் உனக்கு இவ்வளவு சிடுசிடுப்பு?"

"எனக்கு ஆண் பிள்ளைகளைக் கண்டாலே பிடிக்கவில்லை."

"இளவரசரைக் கூடவா?"

பூங்குழலி திரும்பிக் கண்களில் கணல் எழும்படி வந்திபத்தேவனைப்

பார்த்தான்.

"ஆமாம்; அவரைத்தான் முக்கியமாகப் பிடிக்கவில்லை!" என்றான்.

"அப்படி அவர் என்ன குற்றத்தைச் செய்து விட்டார்?"

"என்னை அவருக்கு ஞாபகமேயில்லை. என்னை அவர் முகமெடுத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை."

"உன்னை அவருக்கு ஏன் ஞாபகமில்லுக்கிறது. நான் உன்னைப் பற்றிக் கூறியதும், 'ஓ! சமுத்திர குமாரியை என்ருக்குத் தெரியாதா?' என்றார்."

"பொய் சொல்லுகிறாய்."

"நீயே நேரில் வந்து கேட்டுக் கொள்."

"என்னை நினைவிருந்தால், ஏன் என் னிடம் ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசவில்லை?"

"அவர் பேசினார்; நீதான் மறுமொழி சொல்லாமல் ஓடி வந்து விட்டாய்."

"அந்த மாடிரி பேச்சை நான் சொல்லவில்லை, தெரிந்தவர்களைப் பார்த்தால் 'என்ன? ஏது?' என்று விசாரிப்பது கிடையாதா? — நீ சொல்லுவது பொய்! அவர் என்னை முகமெடுத்தே பார்க்கவில்லை."

"பூங்குழலி! அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது."

"என்ன காரணம்?"

"இளவரசருக்கு இப்போது ரொம்பக் கஷ்ட காலம்."

"யார் சொன்னது?"

"எல்லா ஜோசியர்களும் சொல்லி விடுக்கிறார்கள். குடத்தை சோதிடர் என்னிடமே சொன்னார்."

"உன்னிடம் என்ன சொன்னார்?"

"இளவரசருக்குக் கொஞ்ச நான் வரைவில் கஷ்டத்துக்கு மேல் கஷ்டமாக வந்து கொண்டிருக்கும் என்று சொன்னார். அவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கஷ்டங்கள் வரும் என்று சொன்னார். இது இளவரசருக்கும் தெரியும். ஆகையினால் அவர் யாரும் தன்னோடு சிறேகிதமாக இருப்பதை விரும்பவில்லை. தனக்குவரும் கஷ்டம் தன்னோடு போகட்டும் என்று நினைக்கிறார்."

"நீ மட்டும் ஏன் அவரோடு சிறேகிதமாக இருக்கிறாய்?"

"நீ சற்று முன் பார்க்கவில்லையா?

என்னையும் சண்டை பிடித்துத் துரத்த அவர் பிரயத்தனப்படுகிறார். நடுச் சாலைமில் ஒரு காரணமும் இல்லாமல் அவர் என்னோடு கத்திச் சண்டை போட்டார். நீங்கள் வந்ததினால் சண்டை தின்றது."

"அவர் துரத்தினாலும் நீ அவரை விட்டுப் போக மாட்டாயா?"

"மாட்டவே மாட்டேன். அவருக்கு வரும் கஷ்டங்களையெல்லாம் நானும் பகிர்ந்து அனுபவிப்பேன்."

"அவரை உனக்கு அல்லவா பிடித்திருக்கிறதா?"

"ஆமாம்; ரொம்ப ரொம்பப் பிடித்திருக்கிறது."

"எதனால் பிடித்திருக்கிறது?"

"காரணம் சொல்லத் தெரியாது. அவரைப் பார்த்தவுடனே அவர்பேரில் பிரியம் ஏற்பட்டு விட்டது."

"எனக்கும் அப்படித்தான்!" என்று பூங்குழலி, உடனே தான் அல்லி தம் திறந்து சொல்லிவிட்டதைப் பற்றி வருத்தி உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டாள்.

"உனக்கு இளவரசரிடம் பிரியம் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகையினால் உன்னை அழைத்துப் போக வந்தேன். என்னுடன் வா!"

"வரமாட்டேன்!" என்று பூங்குழலி அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னாள்.

"வரவிட்டால் பலவந்தமாக உன்னைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போவேன்."

"அருகில் நெருங்கினால் இதோகத்தி இருக்கிறது; தூக்கிரதை!" என்று பூங்குழலி தன் இருப்பில் செருகி விடுத்த கத்தியை எடுத்துக் காட்டினாள்.

பாலிப் பெண்ணே! எதற்காக என்னைக் குத்திக் கொல்ல வகுகிறாய்? இளவரசரிடம் உன்னைப் பற்றி ஞாபகப்படுத்தினேனே, அதற்காகவா?"

"நீ பொய் சொல்லுகிறாய்; அவரிடம் என்னைப் பற்றி நீ ஒன்றுமே சொல்லவில்லை!"

"போனால் போகட்டும்; இளவரசரைப் பிடித்துக் கொண்டு போக இரண்டு கப்பல்கள் வந்திருப்பதாகச் சொன்னாய் அல்லவா? அளத அவரிடம் வந்து சொல்லிவிட்டு அப்புறம் எப்படியாவது தொலைந்து போ!"

"எல்லா விவரங்களும் சேர்த்துப் பதிவிடும் சொல்லி விட்டேன்."

"இளவரசர் உன்னிடம் தேரிக் கேட்டு அறிய விரும்புகிறார்."

"அவர் முன்னால் வந்தால் நான் ஊமைவாவிடுவேன்."

"ஊமைச்சிகளிடத்தில் இளவரசருக்கு ரொம்பப் பிரியம்!"

"சீசீ! நீ பரிசாகச் செப்புகியாய்!" என்று சொல்லிப் பூங்குழலி கத்தியை ஒல்கினான்.

"அப்படியானால் நீ என்னுடன் வரப் போவதில்லையா?"

"இல்லை!"

"சரி; நான் போகிறேன்!" என்று கூறிவிட்டு வந்தியத்தேவன் இரண்டு அடி எடுத்து வைத்தான். மறுபடியும் சட்டென்று திரும்பிப் பூங்குழலியின் கையிலிருந்து அவனது கத்தியைப் பிடுங்கி விசி எறிந்தான்!

வி எறித்த கத்தி வெகுதூரம் கழன்று கழன்று சென்று ஓர் அடர்த்த புதரில் விழுந்தது.

கத்தி விழுந்த இடத்திலிருந்து 'வீல்' என்று ஒரு குரல் கேட்டது.

அது மனிதக் குரலா, ஏதேனும் ஒரு விலங்கு அல்லது பட்சியின் குரலா என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

கத்தியைப் பிடுங்கியதும் வந்தியத்தேவனைக் கடுங்கோபத்துடன் பார்த்த பூங்குழலி மேற்கூறிய சந்தத்தைக் கேட்டதும் கத்தி விழுந்த இடத்தை ஆர்வத்துடன் தோக்கினான். பிறகு, இருவரும் வியப்புடன் ஒருவரைப்போருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள்.

மெள்ள மெள்ள நடத்து கத்தி விழுந்த இடத்துக்கருகிலிருந்த புதரை நெருங்கிப் பார்த்தார்கள்.

செடிகளிலும் தரையிலும் புது இசைத் தம் சிந்தியிருந்தது.

மற்றபடி அங்கு மனிதரும் இல்லை; விலங்கும் இல்லை. பூங்குழலியின் கத்தியையும் காணவில்லை!

"பார்த்தாயா? பூங்குழலி! நான் கூறியதன் உண்மை இப்போதாவது தெரிவிதா? இளவரசரை தாலா பக்க

மும் அபாயங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்றன. எந்த தேரத்தில் எந்த இடத்திலிருந்து எப்படிப்பட்ட அபாயம் வருமென்று சொல்ல முடியாது. தற்செயலாக உன்னுடைய கத்தியைப் பிடுங்கி நான் விட்டெறித்தேன். அதிலிருந்து இங்கே யாரோ பதுங்கிக் கொண்டிருந்தது தெரிய வந்தது. எதற்காகப் பதுங்கி விடுக்க வேண்டும் என்று நீயே யோசித்துப் பார்! இளவரசரைச் சமயம் பார்த்துத் தீர்த்துக் கட்டுவதற்காகத்தான்! கோடிக்கறைக்கு நான் வந்ததற்குமுதல் நான் இரண்டு பேரை உன் அண்ணன் படகேற்றி அழைத்துப் போனதாகவும் அவர்களைப் பற்றி உனக்குச் சத்தெனத் தோன்றியதாகவும் சொல்லவில்லையா? அதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்! இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் இளவரசரிடம் பிரியம் உள்ளவர்கள் அவரை விட்டுப் போகலாமா?" என்று வந்தியத்தேவன் மூக்க விடாமல் பேசி திறுத்தினான்.

"அவர் என்னைப் போகச் சொன்னால் என்ன செய்வது?" என்று பூங்குழலி கேட்டான்.

"அவர் போகச் சொன்னாலும் நாம் போகக் கூடாது!"

பூங்குழலி சற்று யோசித்துவிட்டு, "இங்கே பதுங்கிவிருந்தது யார் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டாமா?" என்றான்.

"அது தம்மால் முடியாத காரியம். இந்த அடர்த்த காட்டில் எங்கே வேன்று தேடிக்கண்டுபிடிப்பது? அதிக தேரம் தாமதித்தால் இளவரசருக்கு உண்மையாகக் கோபம் வந்து விடும். நம்மை விட்டுவிட்டு எல்லாரும் போல் விடுவார்கள்! பேசாமல் என்னுடன் வா!"

"சரி வருகிறேன்!" என்று பூங்குழலி கூறினான்.

இருவரும் மற்றவர்கள் இருந்த மண்டபத்தை தோக்கி நடத்தார்கள்.

மண்டபத்திலிருந்தவர்கள் வந்தியத்தேவனும் பூங்குழலியும் அருகில் வந்ததும் முதலில் மேற்படி சம்பவத்தைப் பற்றியே கேட்டார்கள். "எதற்காகக்

கத்தியை எறித்தாய்? 'வீல்' என்ற சத்தம் கேட்டதே. அது என்ன சப்தம்?" என்று வினவினார்கள்.

"புதரில் ஏதோ ஒரு மிருகம், சிறுத்தையோ அல்லது நரியோ, பதுங்கியிருந்ததுபோல் தோன்றியது. அதனால் இவளுடைய கத்தியைப் பிடுங்கி விடுவதென். கிட்டப் போய்ப் பார்த்தோம். ஒன்றும் இல்லை" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"அது போனால் போகட்டும்; இந்தப் பெண்ணிடம் கேட்க வேண்டியதை கேளுங்கள்!" என்றார் சேனாதிபதி.

பூங்குழலி வந்ததிலிருந்து இளவரசரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இளவரசர் அப்போது அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

சேனாதிபதி இந்த நெஞ்சு எதற்காக இப்படி அடித்துக் கொள்கிறது? தொண்டையில் வந்து ஏதோ அடைக்கிறதே. அது என்ன? கண்ணில் எதற்காகக் கண்ணீர் தளும்புகிறது? அசட்டுப் பெண்ணே! உன் எதிர்ப்பம் எல்லாம் எங்கே போயிற்று? அலை கடலையும் பெரும் புயலையும் கண்டு கலங்காத உன் உள்ளம் ஏன் இப்போது இப்படித் தத்தளிக்கிறது? கொடிய பயங்கர வேங்கைப் புலியின் கொள்ளிக் கண்ணை ஏறிட்டுப் பார்க்கும் துணிவு படைத்த உன் கண்கள் ஏன் இப்போது மல்கல் அடைகிறது! பெண்ணே! மறுபடியும் பைத்தியக்காரி என்ற பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளாதே! இளவரசரை நிமிர்ந்து பார்க்க அவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்குக் கணீர் என்று மறுமொழி சொல்லு! உன்னை என்ன செய்து விடுவார்? அவர் கருணை மிகுந்தவர். தயானா என்று உலகமெல்லாம் சொல்கிறதே! பேதைப் பெண்ணாகிய உன்னை இளவரசர் என்ன செய்து விடுவார்!.....

"சமுத்திர குமாரி! என்னை உனக்கு நினைவிருக்கிறது?" என்று அவர் கேட்டது ஆழ்கடலின் அடியிலிருந்து வரும் குரல் போல் அவன் காதித் தொலித்தது.

(தொடரும்)

அருள்வாக்ஞ

ஏது என்று நடுவியை நரம்பும் அதற்கு இரண்டு பக்கம் இடையமாக இருக்கிறதில் ஒரு பக்கம் என்று அர்த்தம். காதலியையை இப்படித் துடிக்காகப் பிளந்து ஒங்கொரு பாடுதையும் ஒரு எகிலிரும். பின் மட்டையில் இருக்கிறதை இப்படியே நடுதரம்பை எடுத்து விட்டு ஒங்கொரு பக்கத்தையும் உபயோகிப்பதற்கு ஏட்டுச் கையடி. அது நான் தீண்ட நானாறும் பழுத்தப் போகாத பழுதானாத கண்ணை-க் காரா (இவற்றைகளைக் காணும்!) அதில் எழுந்தரணியை வைத்துக் கொண்டு செதுக்கி எழுத வேண்டும். ஞானசம்பந்தரின் தேவார ஏடு வைகையை எடுத்ததுக் கொண்டு கரையேறிய இடம் இவ்வாறும் பண்டைய நாட்டில் இருவேட்கம் (நிறு ஏடு அகம்) என்ற கிதவமாக விளங்குகிறது. அங்கே சர்வரணுகூழ் 'பத்திரிகா பரமேசுவரர்' என்று பெயர். இப்போது 'பேப்பர்' என்று காலிதம் என்பது ஓர் அர்த்தம். மாகனின் (எழுதினல்) என்றும் அர்த்தம். 'மாகனின்' என்பதைப் 'பத்திரிகா' என்கிறோம். தேச்சின் பேப்பரான இவற்றைப் பத்திரிகை என்றே வேறான ஊரில் கல்வாயியே 'பத்திரிகா பரமேசுவரர்' என்று ஊர்வனிடம் 'பேப்பர்' எனத்துச் கொண்டிருக்கிறார். 'பத்திரிக' என்னும் இது என்றே அர்த்தம். இவையிலிருந்து வந்ததுதானே ஏது? அதனால் ஏட்டுச்சூழ் பத்திரிகை என்று பெயர். இதுதான் அந்த நான் காலிதமாக இருந்ததால் கடிதாகம் (வெட்டும்) இடுவதற்கு எழுதுவார்கள். அதனால் கடிதச்சூழ் 'பத்திரிக' என்றே போர் வந்த விட்டது.

— இதைக்கு காஞ்சி கரமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாயிகள்.

யதார்த்தத்
தீஸர்கள்!

"ஜெரா"

"உங்க பத்திரிகையில் இவ்வளவு இடம் பீச் என்னை? உங்க பிரசுரமே சிறு வசனமா? இன்னும் உங்களைத் தர விரைவே..."

"அவ்வளவு இவ்வளவு இடம் பீச்சு... அதற்கு... உங்க சார் உங்களைத் கேக்கு திடீர்..."

— எதற்கு உங்க நெய்ச்சுரைப்பதற்காக.

ஒரு பூனாப் பொருடைய போவப் போன்றிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறாள்?

"உங்க ஐர்ப்பத்தைய அவன் இன்னும் மறக்கவே இல்லை. சரி இந்தப் போட்டோவைப் பார்க்குப் பழைய கதைகளையே பேசிக் கிட்டி இருப்பா"

தீட்டிய காப்பி பம்பாயைக் கணெசன் வாங்கிக் கொண்டான். மல்லிகாடின் தாயாசி சொல்வதற்குப் போன பழைய மர அமைசினங்க் குடைத்து பழையபேரில் போன ஆட்டோகிராப் புத்தகத்தை எடுத்து இவனிடம் தீட்டினான்.

"அங்கேயே இதை எடுத்து வசனவிட்டுக் குத்தித் தொழக்க விடுவா. இவங்க அப்பாரு மட்டும் இப்படி அப்பாவுகைய போச வேண்டி இவ் உலகெழுத்து இப்படியாக இருக்கும்"

ஒரு பொக்கிஷம் போல இந்த ஆட்டோ கிராபை மல்லிகா பூட்டி வைத்திருக்கிறாள் என்பதை நினைத்துப் போது கணெசன்குக் கண்ணீர் வந்துவிடுப போலிருந்தது.

அதிக ஆசிரியர்களுக்கு அருந்தபடி வசனவாசனிகள் முதல் முதலாக இவ்வளவு எழுதி, கையெழுத்திட்டிருந்தான்.

மல்லிகைப் பூ உள்ளவரை மல்லிகாவை மறக்க முடியாது என்று மூன்று முண்டை கையெழுத்திட்டு முத்துக் கோத்தாற்போல் எழுதி "அன்புடன் கணெசன்" என்று முடித்திருந்தான்.

அப்போதிருந்த அக்காள் கையெழுத்து இப்போது அதிகம் படித்த பிறகு கிண்கணிக் போனது போல அப்போதைய வாசகத் தினிருந்த கவிதை கண்கள் கூட இப்போது கண்கள் உதறிக் கொண்டு விட்டது போல் தெரண்டியது.

காவிட பம்பாய் தீட்டி விட்டுத் சில நிமிடங்கள் அந்த அப்பாவுகை பேசிக் கொண்டிருந்தது விட்டுக் கணெசன் விடை. பெற்றுக் கொண்டான். அந்தக்குத் திரும்பி, கட்டினால் மல்லிகைக் சாய்ந்த பீச்சுப் கூட மல்லிகா வரைக் கண்ணீரிலிருந்து மறைபடவே இல்லை.

இவன் பிரசுரத்து நினைவுகள் இடைக் காலத்தில் கண்களாகிப் போனதுமே கையெழுத்துக்களைப் போல இப்போதுப் பூர்ப்பத்தின் நினைவுகள் தரவே!

ஐஐஐயை அதிகாரியாக அப்பா வர் கத்த அப்பாவுகை அங்குடன் கத்த. கிராமத்திலிருந்து அவர்களின் கத்தித் தொத்துக்களையும், ஐஐஐ மகனான கணெசனையும் திரிவிடக்கும் பொதுப்பணம் பாடினது. அங்குக்குப் பிறகு சித்தப்பாவுகை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். எட்டாவது படிக்கும் வரை கணெசனுக்குக் கிராமமே உலகமாய் இருந்தது. கண்கள் வரத்தியாகினை மகன பக்கிசா மட்டுமே அப்போது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்த பன்னித் தொழி, வறுப்புத் தொழி, கிராமாட்டுத் தொழி எல்லாமே, ஒரு காலம் தன்னி இருக்கும் நகுதிரிப் பன்னிக்கு அவனுடைய கதாப் போவான்... வறுவான்... படித்தது போக மற்ற நினைவில் வரத்தியாகி விட கதி என்னு விட்டான்.

மல்லிகாவுக்குப் பிறகு வரத்தியாருக்கு வசனவாசகக் குத்தத்தை இருந்ததானும் இந்த அளவுக்கு காலமே அப்போது வசன வித்திருக்கவில்லை. இவன் எட்டாவது வசனம் தான் மூலம் போனதில் அப்பாவுக்குத் திரைகள் இவன் படிப்பின் பிற அக்காரை ஏற்பட்டு, சென்னைவில் தாயாடல் வசதி போடு கடிய பெரிய பன்னி ஒன்றில் இவனைத் தோற்று விட வே பிடி திரைகளாயின.

குதனில் இவனுக்குப் போகக்கொன்றிருந்த காலம், பரப்போன டவுனும், வசதியுமே வித்தியாசமான பழக்கங்களும் மெல்ல மெல்ல இவனை மாற்றி விட்டன. பிறகு இவன் கிராமத்தை மறந்தே போனான். சித்தப்பாவின சாவித்தோ, சித்தி மகனின் திருமணத்திற்கோ எதற்கும் இவன் வசனியில் படிப்பு, அதற்குப் பீச் பீச்சை என்னு வாழ்க்கை வந்திரத்தனமாயினிட, இடைவில் இவன் திருமணம் போக எழுந்த போதுதான் கொஞ்சம் தீர்க்கமாக போசிக் கத் தனியே தோன்று சித்தி வேறு கிராமத் தினிருந்து பொருத்தமான ஒரு ஐர்ப்பத்தை அனுப்பித் தொழிக்க, தனிக்க முடியாமல் இங்கே வந்து தோத்தான் கணெசன். அப்போதுதான் மீண்டும் மல்லிகா வந்ததிலிருந்து மெல்ல எழுந்தான்

இப்போ வந்தது அவனைப் பற்றித்தான் முதலில் விசாரித்தான். சித்தி கண்கள் வரத்தியாகினை வசனவாசகக் குத்தம் அதற்குப் பீச் அக்கக் குருடாய் கதியாற்றுப் போய்க் குதிக்கென... சித்தி வசனவாசகம், மல்லிகா தான் கதாக்கம் வெளிவிடாது, புதுவாசகக் கண்களுக்குக் கொண்டு வசனம் தீர்க்க குருடாய் போய் கதியாற்று வசன வந்தது அவர்களுக் கொண்டான்

போய் போய் போய் மகனாக, போய் போய் போய் விட்டான் தீட்டிப் பாடியவையாக, சாய் போன தாயாசியாக வந்து திரை மல்லிகாவைப் பார்க்குப்பரப்பப் போடு கண்கள் மலர் கணெசன்தான் தனித்துப் போனதே தனி அக்க அக்கவுக்

புத்தாண்டு
பொங்கல்
வாழ்த்துக்கள்!

நினைத்தால் இனிக்கிறது '87!

மேன்மையான கனடாவுடன் பல் புரிந்த ஸ்ரீராம் குருப்!

1988-ல் உங்கள் முழு ஆதரவுடன்
மட்சியப் பாதையில் துள்ளி நடைபோடுவோம்.

இதோ சொந்த ஆண்டு சாதனைகள் :

- ஸ்ரீராம் குருப்பில் டெபாஸிட் செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை 30,000க்கு மேல் அதிகரித்தது.
- டெபாஸிட் தொகை ஆண்டுக்கு 70% வரை அதிகரித்து வருகிறது.
- ஸ்ரீராம் குருப்பில் சீட்டு சந்தா சேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 80,000க்கு மேல் உயர்ந்துள்ளது.
- 25% வரை பங்குதாரர்களுக்கு டிவிடென்ட் அளிப்பு.
- பம்பாய், புதுமெல்லி, கல்கத்தா, அஹமதாபாத், புனே, கோயம்புத்தூர், மதுரை, விசாகப்பட்டினம், திருச்சி, எர்ணாகுளம் ஆகிய நகரங்களில் எங்களின் புதிய கிளைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.
- ஸ்ரீராம் குருப் வெளியிட்ட பங்கு முதலீட்டில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அதிக அளவில் பங்குதாரர்கள் சேர்ந்துள்ளனர்.

ஸ்ரீராம் குருப் எம்பெனிக்ஸ் திறமைமிக்க தொழில் வல்லுனர்களால் நடத்தப்பட்டு, வாடிக்கையாளர்களின் எல்லா ஒன்றியங்களையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. இதனால் 1988-ம் ஆண்டிலும் உங்களது பேராதரவையும் எம்மிக்மையையும் மேன்மேலும் பெறப்போவது நினைவாக.

ஸ்ரீராம்

குருப் கம்பெனிகள்

விவரக் அலுவலகம் : ஸ்ரீராம் நகரம்,
10, கங்குலா எஸ்டேட், சென்னை 600 086.
பேன் : 454805/432113 டெலக்ஸ் : 041-8678 SHRI IN.

ஸ்ரீராம் கம்பெனிக்ஸ் கௌன்சில்
சிறும் சிறப்பாய் வாழ்க்கை.

இதர அலுவலகங்கள் : சென்னை • பம்பாய் • புதுமெல்லி • கல்கத்தா • அஹமதாபாத் • புனே
• கோயம்புத்தூர் • மதுரை • திருச்சி • விசாகப்பட்டினம் • எம்மலர் • ஹாபளி • சென்னை
• விஜயவாடா • சேரப்பாடி • சென்னை • எர்ணாகுளம்.

தளபதி
சூடமதி

பரிசு ரூ. 400!

வாசகர், தளபதி அளவத்தமிழக்கு வாங்க
தூக்கம்! இந்த இதழில் அவர் எழுதிய ஒரு துணுக்கு
இடம் பெறுவதுடன் பரிசு இரட்டிப்பாகி ரூ. 50-
சம்மாளம் பெறுகிறார். முதல் தடவை தூக்கம்
துணுக்கு பிரசுரமான பரிசு ரூ. 250- ஒருவரே
எழுதிய துணுக்குகள் சில அதிகம் வரும் படி இந்த
கவிப் பிரசுரமான ஒவ்வொரு துணுக்கு சம்மாளம்
இரட்டிப்பாகும். அதிகப்பட்சம் பரிசு ரூ. 400- உரை
யிது மறக்காமல், "தளபதி திடமதி" என்று துறியப்
பிடவும். அவை உலகப் பிரதிபலனை முதல் உள்ளூர்
நிகழ்ச்சிகள் வரை அத்து அளவுகளை நோக்கச்
"கவியன்" அடிப்பார். அத்தனை ஒன்றைத்தான்
தீவனம் உட்பலிதர் எழுதி அனுப்ப வேண்டும்.

கட்பன்:

கவி இதை 10.1.88 - முடிவு தேதி: 19.1.88.

தளபதி திடமதி: "

என் பெயர்:

விலாசம்:

கொண்டேயே இல்லை.

"சென்கவியமா?" என்று ஒத்தா வாரியல்
விசாரித்து விட்டு, சித்திரிடம் "தைக்கத்
தணி இருக்கா?" என்று கேட்டான்.

இரண்டு நாட்கள் என்று ப்ரோகிராம்
போட்டுக் கொண்டு இங்கே வந்த கணேசன்
தூக்கிதாய், இரவில் தூக்கத்தையு: தள்ளிப்
போட்டான். இடையில் சித்தி குறித்திருந்த
பெண்டிரைப் பார்த்துவிட்டு வந்து முடிவு
சொல்லாமல் மாய அளையில் மூடாமல்
விட்டான்.

திரும்பி விரும்பப்பட்டு மல்லிகாசுவர் சத்
தித்துப் பழைய ஸ்ரேதத்ததைக் கொண்டு
வரப் பிரயத்தனம் பட்டான். அவன் பிடி
கொடுக்கவே இல்லை. சில நேரம் சிரித்து
மழுப்பினான். சில நேரம் சீறி விழுந்தான்.
பல சமயங்களில் இவனைப் பார்ப்பதையே
தவிர்த்தான்.

பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு வாரியம் வந்து
ஒரு மாலை நேரத்தில் வரப்பில் அவனை கழி
மறித்தான். "ஐ வல் ப்ர மல்லிகா" என்று
சொல்லத்தான் முற்றுமாக விவரித்துப்
போனான். அவனுக்காக மெஜத்தா கவரில்
பார்த்துப் பார்த்து எடுத்திருந்த விசுவாசத்த
தாவணி பார்சில் "என் அன்பின் அனட
லாண்ட்" என்று முணுமுணுத்தபடி தீட்டி
னான்.

அவன் இத்தனைக்கும் அபராமல் பார்சில்
வாங்கிக் கொண்டான். பதில் சொல்லாமல்
போல் விட்டான். தான்கு நாட்களாகி விட்
டன. எங்கே இதை வினம்பரப்படுத்தி விடு
வானோ என்ற உதறலில்தான் கணேசன்
தவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இது மணி அமாருக்கு அதை வாசலில்
நிறுடாவே நிமிர்ந்து பார்த்த கணேசன்.
கையில் தணிப்பதையுடன் மல்லிகா நிர்வாய்,
சொரென்று எழுத்து "வா... மல்லிகா"
என்று தருமாறினான். மல்லிகா முகத்தில்
எத்தச் சலனமும் இல்லாமல் அவனைப்
பார்த்தான்.

"விட்டுக்கு வந்திருந்தீர்களாம்... கதைப்
புத்தகம் கேட்டு..."

கணேசன் பேசவில்லை.

"கதைவைத் தேடாது புத்தகத்தோட
நிறுத்திக்கிட்டீர்! பரவாலில்லாந்து சொல்
விட்டுப் போக வந்தேன்."

கேளுகப் குரலில் அவன் கொண்டதைத்
கேட்டான். திரெக்கிட்டு நிமிர்ந்த கணேசன்...

"மல்லிகா" ... என்று மென்று விழுங்கினான்.

தீவக அழகம் படிக்கவார். போகிக்கத்
தெரிஞ்சவார். இதெல்லாம் நடக்கக் கூடியது

இல்லாந்து சந்தைக்கு நல்லாவே தெரியும்.

தெரிஞ்சும் தீவக இப்படி தெருக்கிவிட்டே.

இருந்தா, ஒரு கட்டத்தில், ஆரோ பாசத்துக்கு

அடிமையாகிப் போற சாதாரணப் பெண்
னுன் எனக்கும் கூடச் சபலம் ஏற்பட்டுப்
போக வாய்ப்பு இருக்கு. அப்படி மனைசக்
கொடுத்த பின்னாடி ஏதாவது தோல்விக்கு
அதை ஆண்டினைப் போலச் சரீவ சாதார

என மா பெண் கவிஞர் முடிவாய் முடிவாய்
மாத்திரிகையும் முடிவாய் அதனையதான் நிச்ச
யமா நடக்காதாள் தெரிஞ்ச ஒண்ணு யேன்
பிரியம் இருந்தாலும் அந்தப் பிரேமையா
லுளர்த்துக்கப் பிரியப்படாம தான் விவகிப்
பொய்க்கிட்டே இருக்கேன். இதை விடப்
பெரிசா எனக்கு திரைப் கடமைகள்
இருக்கடுமில்ல, என் முடிவு தப்பாவது என்று
நீங்க உறுதியாகச் சொல்லுங்க... தானிக்கே
நம்ம கல்யாணத்தை ஏதோ ஒரு கோவில்கே
லுத்தக்கலாம்"

முடிவில் அன்றைய போல அவன் பெரி
முடிக்கவும், கணேசன் விவரணையில் நிறை
திருத்தான். வேறான படப்படப்பில் மார்க்சின்
இடப் பற்றம் இறக்கல் போட்டது அவன்
சர்வ சாதாரணமாகக் கிரித்தான்.

அவன் அனுபவ முதிர்ச்சியில் இத்தனை
அறிவுபூர்வமானப் பேசுவதன் என்பதைக்
கணேசனும் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது
அவருடைய அறிவுப் படித்திருந்தது. அந்தத்
தில் உலர்ந்திருந்தது கூட. தான் பல அடிகள்
கவிக் குறுகி விட்டதைப் போல அமைதம்
அவனைப் பிடுங்கித் தின்றது. அவன் பதில்
சொல்ல எத்தனிப்பதற்குள் "கணேச"
என்று குரல் கொடுத்தபடி மூக்க முட்டப்
படியெறி வந்த சித்தி. மல்லிகாசைக் கண்ட
தன் மூகப் மாறிக் கலவரம் தெரணிக்க
என்ன மல்லிகா... இத்தப் பக்கம்"...
என்றான் கரத்திலுலாமை.

கணேசன் நடுங்கிப் போனான். இத்த
நேரத்தில் அவன் கொடுத்த தாலாணியை

மல்லிகா எடுத்து நீட்டி விடுவானோ என்று
பயந்தான். மல்லிகா கொஞ்சமும் பதற்ற
மின்றி "ஒண்ணுமில்லம்மா... துள்ளக்
திரை எதக்கச் சொல்லி இவரு தனிக் குடுத்
திருத்தாரு. அந்தத்தான் குடுத்துட்டுப்
போலாந்து வந்தேன்" என்றபடி எப்க்குள்
விருத்த தாலாணியை எடுத்தான்.

அவன் கால்க்கி கொடுத்திருந்த தாலாணி,
அந்த அன்றில் இருந்த இரண்டு துள்ளக்
சூக்குளம் பொருத்தக் கூடிய அழகான
திரைச் சீலைகளாக மாறி இருந்தது...

அந்த கால்கிப் பார்த்த சித்தி, துறப்பத்
தான் "துள்ளக் திரைவா... இவ்வளவு
உத்த துணிவிடுவா? ஒண்டா, உன்கென்ன
தப்பதியமா?" என்று. பிறகு மல்லிகா
வைப் பார்த்து "சரிமமா... நீ கிளம்பு...
இதைக் குடுக்க நீ படியெறி வரணுமா?
கால்கிவிருத்து ஒரு குரல் கூப்பிட்டிருந்தா
வராவது வந்து வளங்கிட்டிருப்பாய்க்கொ"
என்றது மல்லிகா பட்டென்று கணேச
னைப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையில்
"போதுமா?" என்பதுபோல இயக்கி எட்
டிப் பார்த்தது.

அவன் விடுவிடுவென்று இறங்கிப் போன
தனியே பார்த்துக் கொண்டிருந்த கணேசனிட
ம் "போண்ணு விட்டுக்கு என்னடா பதில்
சொல்றது" என்று சித்தி கேட்டது. அவன்
வியக்கென மாறக்க வேண்டி முகத்தைத்
திருப்பிக் கொண்டு கணேசன் "சம்மதம்னு
சொல்லிடு சித்தி" என்ற போது உத்தமாய்
அவன் குரல் உண் துப் போயிருந்தது.

கிரேகுலம் சிப்ரலரி
கிரேகுலம்

ஜானஸி

ராணி

லக்ஷ்மிபாய்

கதை ஆனந்தி
படம் : கிரே

16 பங்க வண்ணப் பக்கத்தை

தங்கநிழல் வேண்டாம்

24

இரவு காத்திருந்தான். ஆவலுடன்.

சேலியா மென்மையான திரிந்தது அவளைத் தோக்க மாகப் பார்த்தான். கரிய காகரமாகப் ஒளிர்ந்த அந்தக் கண்களின் அழக்தின் தாது புதைந்து போவது போல் அவளுக்குப் பிரமைபெறப்பட்டது. அவன் ஏதோ சொல்ல வாயைத் திறந்தான். அவன் செவிசெய்த தீட்டிக் கொண்டு நின்று.

"ஹல்லோவங்கம்யோஸ்!" என்றுபடி விஜய பாலசூரிய உன்னை அழைத்தார். "எப்படி இருக்கிறீர்கள்? உங்களைப் பார்த்து மூன்று நாளுக்கு நாட்கள் ஆகிவிட்டன!"

சேலியா மீண்டும் மனப்பலுக்கு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான். பிரபு தன் ஏமாற்றத்தை விழுங்கிக்கொண்டு, புன்னைவடிவம் திரும்பினான்.

"ரொம்பச் சுவைப்பதாக இருக்கிறேன்! இங்கே விஷயத்துக்குப் பஞ்சமே என்ன?"

"இல் இல் பேட்!" என்று பாலசூரிய சொன்னதுடன் தலையை அணைத்தார். "தான் பலத்த மாதிரியே தடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. முட்டாள்கள்! முட்டாள்கள்! இவர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். இங்கு சமாதானம் மிக அவசியமான தேவை என்று உணராதவர்கள். இந்த நான்கு வருஷ இன்ப்போராட்டத்தால் பொருளாதாரம் சிதித்து விட்டது. ராஜ்யவச் செலவு அதிகரித்துப் போனதால் மூன்றேற்றத் திட்டங்கள் எதற்கும் பணமில்லை - செலவிதாட்டிலிருந்து சூண்டுடன் வருவது நின்றபொய்விட்டது. இதற்கெல்லாம் விடிவு எப்போது என்று காத்திருக்கிறார்கள் இவர்கள்! இந்த முட்டாள்கள் தீர்வுக்கான முயற்சியைப்பல தடக்கப் பார்த்திருக்கிறார்கள்!"

விஜயபாலசூரிய உணர்ச்சிவசப்படும் போனதைக் கண்டு அவளுக்கு விப்பப்பெறப்பட்டது. அவருடைய ஓர் உறுப்பைப் போல் இருக்கும் புன்னைகையைக் கூடக் காணேயும், இவ்வாத்தனவுக்குப் பலத்த அடியா?" என்று அவன் மெல்ல.

"இங்கு, தகவலெனில் அவரைக் குறிப்பைத் பெறுதான் இது. ஏதேனும் ஆகிவிருந்தால், சமாதானத்தைப் பற்றி மறத்திருக்க வேண்டியதுதான் இரண்டு மந்திரி

களைத் தவிர வேறு யாருடைய ஆதரவும் இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு இல்லை. ஸீரிமாவோடின் எதிர்க்கட்சி ஆரம்பத்திலிருந்து இதை எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. இந்த எதிர்ப்புச் சக்திகளின் பலமுறுத்தலினால் அரசே, ஒப்பந்தத்துக்குப் பிறகும், கிழக்குப் பகுதிகளில் திவ்யமுலைய செய்து வருகிறது.

"தீவகன் கிழக்குப் பகுதிக்குப் போயிருந்தான் என்று தென்னிப்பட்டு வே!"

"ஆமாம், திரிசோனாமியக்கும் பத்திக் கொலாவுக்கும் போயிருந்தேன். கியூரிக் குப் போகலாம் யாருங்கள்! சேலியா, தெற்குக்கு ஏற்பாடு செய்! தீவும் எங்களுடன் சேர்த்து கொள்!"

தலையை மட்டும் அணைத்துச் சேலியா அகன்றதுடன் அவர் அவன் தோடின் அணைத்தபடி கியூரிக் கு தளர்ந்தார். இப்பொழுது இவரது பேச்சைக் கேட்கும் மனதில் இல்லாவிட்டாலும் அவன் வேறு வழியில்லாமல், சேலியாவும் அவர்களுடனே இருப்பான் என்ற சமாதானத்துடன் கூட தடந்தான்.

கியூரிக் கு அமர்ந்ததும், "என்ன அது திவ்யமுலையா?" என்று.

"இதற்குத் தவிரப் பகுதிகளில் பல காவலாகச் சிங்ககை குடியேற்றம் அரசு செய்து வருகிறது. அனாத் தவிரர்கள் எதிர்த்து வருகிறார்கள் இப்பொழுது. ஒப்பந்தம் முடிந்த பிறகு குடியேற்றம் தடக்கிறது.

பிறகு பொதுஜன வாக்கெடுப்பின் பொது தவிரர்களுக்கு எதிராகப் போகாதோ அது?"

பாலசூரிய சித்தார். "போக வேண்டும் என்ற தோக்கத்திலிருந்தானே இந்தக் காரியம்! மாவாணவக் கேட்டால் இதில் என்ன தவறு என்று கேட்பான்! எவரு வேண்டுமானாலும் குடியேற துணைகளுக்கு உரிமையில் இப்பா என்பாள்! தெருக்கடியான இடத்திலிருக்கும் மக்களை தெருக்கடி இல்லாத இடத்துக்கு மாற்றுவது பொருளாதாரக் காரணங்களுக்கு என்னும் அரசு, ஆனால் அது திட்டமிட்ட குடியேற்றம் என்று எல்லாருக்கும் தெரியும். வாக்கைப் போல் கிழக்குப் பகுதியில் தமிழர் திரி பலமாக இருக்கிறார்கள். முன்னிம் தமிழர்கள், சிங்ககை வர்க்கம் இருக்கும் பகுதி அது. முன்னிம் களுக்குத் தமிழர்களுக்கும் இடையே அத்தனை கடுமையான உறவினம். மூக்கியமாக அங்கே போராணிகளுக்கு ஆதரவிலும், நினைப்பைப் பயன்படுத்தப் பார்த்திருந்த அரசு, குடியேற்றம் உண்மையா என்று பார்த்தப் போயிருந்த

—வாஸபக்தி—

தென்..

“உண்மையா?” என்று பிரபு சீவிவா உடனே துறையாகக் கூவித்தபடி. சீவிவா வுக்குப் பின்னால் வேலைக்காரன் தென் டிரே வாகக் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

சீவிவாவிடமிருந்து கொப்பையை வாங்கி வரபடி, “உண்மையா?” என்று பரவாசூர்வ. இந்த உடன்படிக்கையில் உறப்படும் வடக்கு. விழக்கு இரண்டைப் பதிர்த்துத் தானே எதிர்த்துக்கொள் இத்தனை அமர்த்துக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறான்! இரண்டு ஏற்படக் கூடிய நிலைமையைத் தவிர்க்க அரசு சாமர்த்தியமாகக் குடிவேற் றத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

“இந்தியைவிடவிலைக்கு இதைப் பற்றித் தெரிந்திருக்காது? கண்டாய் தெரிவிக்காமல் இருப்பார்களா?”

விஜயபாஸூர்வ யோசனைகூடக் கிரித் தான்.

“இவர்கள் அதை மறிக்க வேண்டும். அரசு பாஸூர்வக் இவர்கள்! தொடர்த்த தமிழர் களுக்குப் பிரஜா உரிமைப் பாதிக்கப்பட்ட திரு ஒரு முக்கிய காரணம் என்று தெரி வுமா? கத்திரித்துக்குப் பின் ஁ த்த தேர்த லில் கண்டிப் பகுதியிலிருந்து துவித்தவர்கள் அநேகமாகத் தொடர் வேலைக்கு வந்த இந்தி யர்கள், கண்டி. காலம் காலமாகச் சிங்களக் கலாசாரத்தின் தாய்மை கெட்டாய்வு கரப் பாற்றி வந்த தொகுதி என்று பெருமை கொண்டது. ஒரேவழியால் அங்கே அந்தியத்

தமிழர்கள் வென்று பாஸூர்வம் தந்துக்குத் சென்றுவிட்டது சிங்களவரை உலுக்கி விட்டது! இதற்கு என்ன வழி? பிடுங்கு, பிரஜா உரிமையை!” பாஸூர்வ மீண்டும் சிரித்தான்.

“நிலைமையைச் சமாளிக்க, அதைப்போலப் பெரிய எக்டரேட்டாக மாற்றுவோம் என்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை! இது வெளி என்பது மனத்ததை எப்படிக்குக் கிறிடுகிறது பாருங்கள்!”

இவர் தமது பேச்சை எப்பொழுது முடிக்கப் போகிறார் என்று அவன் தவித் தான். அவனை விட அறிக்கை தவிப்புடன் சீவிவா உட்கார்ந்திருப்பதாகக் கற்பித்துக் கொண்டான். அவனது எண்ணம் ஓட்டத் தைப் புரீத்து கொண்ட மாதிரி விஜய பாஸூர்வ எழுந்தார். வெகு சந்தோஷமான விஷயத்தைப் பற்றி இத்தனை தேரம் பேசியது போல் முகப் பிரவலத்தைடன் கொண்ட ளார்.

“மறுபடியும் சந்திப்போம். உங்களுக்குப் வேலையிருக்கும்.

அவன் தன் அறைக்குத் சென்று கதவைத் தாழ்த்திக் கொண்டான். துத்தே நிமிஷம்.

தெய்து தட்டப்பட்டது. வா வழிக்கு என்று தனக்குள் சொல்லியபடி அவன் கதவைத் திறந்து வெளியில் நின்றுவான் எதிர்பாரக் காத்துபோல் புகுவததை உயர்த்தினான்.

உடனே வரலாமா? என்று சீவிவா தமிழில்.

அவன் லேசாகச் சிரித்துக் கதவை நன்றாகத் திறத்தான்.

“வாங்க! உங்களைத் தமிழியே பேச வைக்க இதனை தாட்கள் ஆசை!”

அவன் முகத்தில் வழக்கமான அகச்சிவமும் தொலைவும் இல்லை. லேசான பதற்றம் தெரிந்தது.

“வெளியே போய்க் கதைக்க வாறா?” என்று.

ஓ. வெல்! என்று அவன் உற்சாகத்துடன்.

ஜாபகமாகக் கமிராணை எடுத்துக் கொண்டு வழக்கம் போல்

வெளிப்படக்கம் பூட்டி அவனுடன் தெருவில் கால் வைத்த போது பெரிசாக ஏதோ காதித்து விட்டிருப்பி யேற்பட்டது.

அவன் வேகமாக நடந்து கொண்டே இங்கே பக்கத்திலே ஒரு பூங்கா இருக்கு. அங்கே போயிட ாம்” என்று.

"சரி" என்று நடத்தபடி அவன் மேட்டான்.

"உங்களுக்கு ஜயசீலன் என் திறமை தெரியுமா?"

சில வினாடி மௌனத்திற்குப் பிறகு அவன் மௌனம் சொன்னான்:

"ஆமாம், பூங்காவைக் குப்ப போய்க் கைதக்கலாம்."

பூங்கா அருகிலேயே இருந்தது. யாருமே இங்கேயும் வெளிச்சொழிக்கும்தான். ஓர் ஒலுக்குப் புறமான இடத்து மர நிழலில் அமர்ந்தார்கள்.

"கொஞ்சுங்கள். இப்ப ஜயசீலன் எங்கே விடுக்கார்?" என்று அவன் உடனே.

"எனக்குத் தெரிஞ்சவரும் உங்களுக்குத் தெரிஞ்சவரும் ஒரே அண்ணா எப்படி நினைக்கிறீர்கள்?"

"பெண்ணடா அத்தக் கவிதைகளைப் புனைந்தது என் சினைவிதர் ஜயசீலன். தலைமறைவாக இருக்கும் நினைவிலே ரகசியமாக எனக்கு டேப் செய்து அனுப்பினது. எங்கே சந்திக்கிறேன் அவரை? எங்கே இருக்கார் இப்போ?"

அவன் மிகவும் உணர்ச்சிவசம் படி யடுத்தான். முகம் சிவந்திருந்தது. தெறிவிதும் மெதுதான் பழைய விவரணை கட்டி நின்று நின்றது. யார்க்கும்தான் சீராக ஒலிக்காமல் துடிக்கும் உதடுகளினாலே நடுமாறி வந்தன.

"யாழ்ப்பாணத்திலே முதல்மேல் சந்திக்கோம். எனக்குத் தங்க இடமில்லையென்று தெரிஞ்ச நம் விட்டியலே தங்க அனுமதிச் சொல்."

"எப்போ?"

"மேல் மாசம். அப்ப அங்கே நினைவை சொல்பட நோசம்."

"அப்ப ஜயசீலன் அங்கேயா இருக்கார்?" ஆமாம். உங்களைத் தேடிக்கிட்டு உங்களை ராணுவம் கொண்டு போயிட்டது என்று நினைக்க, ஒரு வேளை நீங்கள் இருப்பி வரலாம் என்றே நம்பிக்கையோடு இருந்தான்.

சீரிலானால் தங்க குனிந்திருந்தது. விழியோரத்தில் சரம் பண்பந்ததாக அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

"இப்பவும் யாழ்ப்பாணத்திலேயேதான் இருக்காரா?"

"இல்லை, ராமேஸ்வரம் மண்டபம் தான் பிலே இருக்கான்."

அவன் உட்கொண்டு தங்க நிமிர்ந்தான்.

"அங்கேயாக்கான்?"

"ஆமாம் நீங்கள் ஒரு வேளை இந்தியா போய்விடுக்கலாம்னு உங்க அப்பாவும், அம்மாவும் அவனைக் கட்டாயப்படுத்தி போட்டுக்குப் பணத்தைதான் கொடுத்து அனுப்பினார்கள். அவனுடன் தானும் சேர்ந்துதான் கிளம்பினேன். இவங்கை கட்டபடை எங்கே போட்டதத் தாக்க, தாங்கள் உரை சேர்ந்தே பெரிய பாடாய்ப் போக. ஜயசீலன் ராணுவ தான் நினைவிலுமாம் விடந்தான். அப்பவும் உங்க பிறந்தான் யாழ்ப்பாணம்!"

உணர்ச்சி வேகமாகக் கொட்டி அவன் எண்ணிற உணர்வுகொத்துக் கொண்டு

பெருமைய குரலில் மேட்டான்.

"பிறகு?"

"அப்பறமென்ன? அங்கேயோடு மண்டபத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். நீங்கள் அங்கே இருப்பீர்கள்னு நிதமா நம்பினேன். அங்கே தங்க இல்லென்னதான் அவனுடைய மொற்றத்தை எப்படியும்தான் விளக்கிறது? எனக்குத் தெரியாமலே, சீரிலும் என்கிற ஒரு சவுக்யமற்ற வார்த்தைகளை தான் நினைச்சிருந்தேன். அதுமே உங்க மேல் அவனுக்குக் கிடுக்கிற் சீரிலுத்த தான் பிரதயட்சமமாகப் பார்த்தேன்."

அவன் பின்னும் தலைவைக் குனிந்து கொண்டான் உணர்ச்சிவசப்படுத்தப்படுபவ உதட்டில் துடிப்பில் தெரிந்தது.

"உங்களை நம்பி நோகலிப்பும் உங்க அத்தை மகன் புனிதாவும் அங்கேதான் இருக்காங்க. அவங்கனோ தான் ஜயசீலன் தங்கிவிடுக்கான். அநாவது எனக்குத் தெரிஞ்சவரை."

அவன் தலைவை நிமிர்ந்தாமல், "என்னுடைய அப்பாவும், அம்மாவும்?" என்றான்.

"அவங்க யாழ்ப்பாணத்திலேதான் இருக்கப் போறதாச் சொன்னார்கள். நீங்கள் இருப்பி வந்தா இங்கு யருதிக்கங்கள்; நீங்கள் வி ரோடு இருக்கீங்கனோ இங்கேயோன்னு அவங்க பார்த்துட்டிருக்கார்கள்!"

அவன் முழங்கால்களுக்குள் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டான். அழுதிருள் என்று அவன் புரிந்து கொண்டான். சத்தவிலுலாத முடிசு குறுங்காத அழுதான்.

தங்க ஏன் அவர்களுக்குத் தலைய எதுவ தெரிவிக்கலையே சீரிலா?"

முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டு அவன் நிமிர்ந்தான்.

"தெரிவிக்க முடியலையே" என்றான் தொலைவைப் பார்த்தபடி. "யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்புக்கும் தொடர்பு விட்டுப் போய்க் கை காலம் ஆக. சமீப இல்லையே— டெனியோன் இல்லை— தபாஜம் இல்லை— இங்கேயும் தான் அபேகமா தலைமறைவாத தான் இருக்கேன்."

"ஏம், ராணுவத்தைக் கண்டு பவமா?"

"இல்லை. ராணுவம் என்னைக் கொண்டு போகலையே."

இந்த வினாவுடன் தனக்குத் தெரியும் என்று காண்பித்துக் கொண்டான். "பின்னே?" என்று பிரபு.

"ஜயசீலனுக்குத் கருமாரன் என் திற விரோடு ஒருத்தன், அவன்தான் ஆன் மேல் உங்க தங்க கொண்டு போனான்."

"ஏன்?"

"ஜயசீலனைக் கொல்ல நினைத்தான். அதுமே ஜயசீலன் நம்பித்துக் கொண்டு போயிட்டான். அவனைப் பழிவாங்க இது தான் வழி என்று அவன் நினைச்சிருக்கலாம். அநோடு தான் ஒரு பெண் இயக்கத்திலே இருந்தேன். இந்தக் கருமாரனையும் அவனுடைய தலைவன் எழுந்தருளியுள் சொம்பக் கண்டிச்சப் பொதுக் கட்டத்திலே போனேன்."

“எம்?”

“மனுஷத்தனமே இவ்வாத அகாலநு
கடவ பங்கரவாதத்தை தான் வெறுத்தேன்.
தோக்கமே தெனியில்காத பங்கரவாதக்
கட்டம் அது. எதென்றோதிராந்தான் அதுக்
குக் குறி— அதுவும் துப்பாக்கி முனையிலே!
அதுக்குக் குறுக்கே வார் வந்தானும் அந்தக்
கட்டமே ஒழிக்கும். இப்படிப்பட்ட ஒரு
முட்டான் கட்டம் வளர்த்தாகல் எம் பிரச்
னக்கு எந்த அரசிலக் தீரவும் வர முடியாது.
அதை வளரவிடக் கூடாது என்று பொதுக்
கட்டத்திலே சொல்வோம்.”

அவரைப் பிரபு விவரிப்பான் பார்த்தான்.
“அவரிலேன் அந்தக் இயக்கத்திலே இருக்
காண்டு தெரிந்தீர்கள்?”

“ஆமாம்,” என்று அவன் அழுத்தினான்.
“அந்தக் கட்டத்துலேத்து விவரி வந்தாலும்
படி ஜனநாயகத்தைப் பங்குதான் சொன்
னோம். அவராலே முடியவில்லை. விவரிக்க
விரி போகிறீயும்” என்று பவந்தான். பெரும
பக்கம் போய்க் கண் மறைவாலே அவிட
லாக். என்ன செய்யறது என்று எனக்குத்
தெரியல்லை. ஜனநாயகத்தையாவது ஒரு
பிரச்சனையை ஏற்படுத்துவோம் என்று பெண்
கள் இயக்கத்திலே முயற்சியாகினோம். அப்
பத்தான் கருமாறம் என்னைக் கட்டத்திக்கு
கொண்டு போனது.”

“கொண்டு போய்...”
அவன் சற்று நேரத்துக்குப் பேசவில்லை.
தொனியை ஒரு தீவிரத்துடன் பார்த்தபடி
கட்டார்த்திருந்தான். கண்விலி ஒருநேரமா,
கொய்மா, கொய்மா என்று புலவாத ஒரு
பச்சை இருந்தது.

அவரைப் பேசுவென்று திரும்பிப் பார்த்து.
அவன் கச்சையிலாவது சொன்னான்.
“அவன் என்ன செய்தான் என்பதை
செய்திரியில்கோ! நேர பங்குமே நிமிரும்
கொண்ட வந்த யிருக்கும் செய்கக் கூடியது
தான். அவனிடமிருந்து தான் தப்பி வந்
தேன் என்பதெனக்குச் செய்திரி!”

“எப்படித் தப்பிச்சேன்?” என்று அவர்
விவரிக்க.

தீவிரமே சொன்ன செந்தான், “எனக்கே
இன்னும் விவரம் இல்லை. தாக்க இருக்க
தினால்தான் தாக்க வகுவிந்தாகத்
தக்கான்.”

“கொண்டு இவ்வாதத் தப்பி
சென்றான்” என்று இவ்வாதமே குறி
போட்டு தான் பேசின இன்னையிலே புத்தது
வாயிலாய்க்கு எப்படியோ போய்க் சொந்
தேன். அங்கே விஜயபாஸ்கர் வந்திருந்
தான். பதிலுமேயில்லை கிளப்பியிருவோன் தான்
பாஸ்கரிலே மயங்கி விழுந்திருந்ததைப் பாரத்
தும் பரிதாபப்பட்டு முதல் சித்தை
கொடுத்தான். என் கதைமேய்க்கேட்டு. அங்கே
இருக்கிறது அப்பது என்று கொழுப்புக்கு
அழைத்து வந்து விட்டான்.

“இந்தவோர் கண்கள் அப்பத்துத் தொட்டு
போகிறுக்கே?” என்று பிரபு.

அவன் கெண்டி குறிப்புடன் அவனைக்
கூத்து பார்த்தான்.

அந்த ஆட்கள் கொண்டு பேரும் கிணை

ஜனநாயகம் இவ்வாத காலத்திலும்...

பதினாறு வருஷம் கடைசி, தம் பதினாறு வருஷ
ஒரு பிரச்சனை விவாதித்துக் கொண்டிருந்
தனர். பிரச்சனை என்ற ராஜாஜிக்கு அப்போது
என்ன நடந்தது என்பது அவ்வாறு வரவேற்று.
“என் கருத்து என்ன நம்பா என்ன நினைப்பான்
கொண்டிருக்கிறேன்” என்று.

“உங்கள் கட்டுப்பாடு” என்று பிரச்சனை.
“என்ன அச்சமில்லை” என்று இவ்வாதம்
என்ன விவாதிப்பதென்றே விவாதிப்பதோ! அந்
தான் எப்படி என் கருத்து நம்பு என்விதமாக?”
என்று.

பிரச்சனை: “உங்கள் கருத்து என்ன
தாக்கத்தாக இருக்கிறதென்று இப்படி விவாதிப்பதா
இருக்கக் கூடாது” என்று இவ்வாதம். அந்தத்
தம் கொண்டிருப்பாரா?” என்று.

— ஏ. வெ. வெ.

தான் காரணம் திரைகள்!” என்று அவன்
சொன்னான் “அன்னிக்கு தீங்கு ஏன் பெரிய
கொண்டிருக்கக் கொண்டிருக்கே போகிறீர்கள்?
பாஸ்கர் வரவேறு ஏன் காரணம்?”

அவன் புன்னகையுடன் சொன்னான்.
“தான் இன்னும் எச்சரிக்கையோடுதான்
இருக்கிறேன்.”

“இனிமேல் தீங்கு ஏன்விட்டுத் தான் என்ன
மனதாக்கக் கூடாது” என்று பிரபு காரணம்
யோடு. “மனதாக்கத்திலே அவன் இருக்கிற
விட்டு தப்பி தெரியாது. இன்னொரு கட்ட
டியா ஒரு கட்டப் போட்டு தீங்கு காரணம்
இருக்கிறதெனக்கு தான் காரணம் காரணம்
பிடிச்சதைத் தெரிவித்திருப்பீர்கள்.”

அவன் சொன்னான். பிரபு தீவிரத்துடன்
கொன்னான்.

“அவரிலேன் உதிரோடு இருக்கார் என்ன
தீங்கு தெரிவித்தே எனக்குப் பெரிய விஷ
யம். கருமாறம் அவரை நிச்சயம் தீர்த்துக்
கட்டிவிடுப்பான் என்றுதான் தான் நினைத்
திருந்தேன். இனிமேல் பயமில்லை. எமாதா
என் கட்டத்து. இத்தியாவிலே இருந்து
அதென்ன இருப்பது அப்போதேதான். அவரிலேன்
காழ்ப்பாணத்துக்கு நிச்சயம் வந்து விடு
வார். இன்னும் ஒரு காரணத்திலே கொழுப்
பிவிருந்து காழ்ப்பாணத்துக்கு காழ் தேவி
ரதில் போக்குவரத்து துவங்கப் போகிறது.
தானும் கெண்டிப் போய் விடுவோன் தான்
என் இரண்டு பேரும் கட்டப்பட்டு உதிர்
பிழைச்சுக்குக் காரணம் இருக்கு மிண்டர்
பிரபு!”

அவ்வாறு ய முகத்தில் ஓர் ஆழ்வுமான
பிரச்சனை தெரிந்தது. என்ன நடந்ததென்று
கதை ஒளிர்ந்தது.

“கடவுளே, இந்தப் பெண்ணுக்கு ஏமாற்ற
பெரிக்காதே” என்று அவன் அவசரமாகப்
பிரார்த்தித்துக் கொண்டான்.

(தொடரும்)

1999

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

நம்பிக்கைக்குப் பெயர் பெற்றது

[illegible]

(இச்சதம் ரூ. 200 பரிசு பெறுகிறது.)

என்னைக் கண்டாலே பயந்து ஒதுங்கிப் போக ஆரம்பித்தார்கள் என்று தண்பர்கள். வேறு ஒன்றுமில்லை, ஆபீஸில் ஒரு நாள் என் சட்டையில் மூட்டைப் பூச்சி ஒன்று "திரிவதை" என் தண்பன் கண்டுபிடித்து விட்டான்.

"ஏய், ஏய், தகக்காதே. இன்னும் ஜாஸ்தி யாய்ப் போய்ரும்" என்று ரொம்ப ஜாக்கிர தையாக கிரைஸ் டூவரில் பிடித்து மெதுவாய் நடந்து வெளியே வந்து, நல்ல வெயிலில் சிமென்ட் தளையில் அடைப் போட்டு, அது துடித்து அடங்கியதைப் பார்த்துவிட்டு வந்தார்கள், "அப்டைக்கப்பா. இந்த ஊன் மூட்டைப் பூச்சியை நான் பார்த்ததில் லாப்பா."

அதன் பிறகுதான், "அப்பா, உனக்குக் கோடி கும்பிடு. நீ எங்கிட்டே வராதே

பிறகுதான், எனக்கு வாழ்க்கையே வெறுத் துப் போனது - ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்.

"என்னப்பா இது எப்பதிலுக்காரத் தனம்?" என்றார் சாஸ்திரி - எங்கள் மாமாவோடார்.

"மன்னிக்கடுங்க சார், என்னுடைய இந்த ஆபீஸிலே இருக்க முடியும்தான் தோணலை."

நான் கொய்க்கி கொண்டே போக, அவர் நான் கொடுத்த அந்தக் கடிதத்தின் மூலையில் இருந்து அதைப் பிடித்தார்.

— மூட்டைப் பூச்சி!

கடிதத்தைக் கட்டுவாருக்கிலார்.

"இதை அப்படியே வெளியே கொண்டு போட்டுடு" என்று என் உள்ளங்களில் மூட்டைப் பூச்சியைப் பத்திரப்படுத்திவிட்டு, "மூட்டைப் பூச்சிக்காக வேலைமய ரிசைன் பண்ணிப் பார்வலா இருக்கு—டைப்ரைட்டர்லே ஏ. பி. சி. டி எங்கெங்கே இருக்குன்னு தெரிஞ்சு ஒரே ஆள் இந்த ஆபீஸிலேதான்! வேணும்னு ஒரு நாள் விடு கொடுக்கிறேன். மூட்டைப் பூச்சியை ஒழிக்கக் கட்டிப்பட்டு.

மருந்தொடு நெதிராக!

யப்பா!" என்று ஒட்டு மொத்தமாக என்னை லிலுக்கி வைத்தார்கள். அதில் - அந்த விஸ்தரம் - நான் ஆரத்தித்து. வருங்கால மனைவி யாகவையா என்று "வோசித்து"க் கொண்டிருந்த தோஷம் இருந்ததுதான் என் வருத்தத் துக்குக் காரணம்.

மாமனேஜர் வெளியே போன சமயம் எவ்விதமும் அரட்டைக் கச்சேரியை நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது எதேச்சையாக நான் அங்கு போனது தப்பாய்ப் போனது.

"அடுத்த தென்னத்துலே என்னவா பிறக்க ணும்தான் ஆரம்பப்படுறே?" என்று விஜய குமார் கேட்டான்.

"கயிணை விட்டு மூட்டைப் பூச்சியாகப் பிறக்கப் போறேன் - சாயே இல்லீஸ்!"

போஸ் இப்படிச் சொல்லவும் அன்றையே சிரிப்பால் கிடுகிடுத்தது. எனது உடல் முழுக்க எரிச்சல் பரவி அடங்கியது.

கயிணை கொட்டாவிலிட்டபோது பார்த்தேன், கொண்டு மூட்டைப்பூச்சி வெளியே வந்ததுவந்தேன்..." என்னுள் போஸ் தொடர்ந்து.

யிண்டும் சிரிப்பு! தோஷம் கண்ணில் திரோடு, விழுந்து விழுந்து சிரித்துக் கொண்டே

வெற்றியோட நிரம்பி வார்!"

கொஞ்சம் விட்டிருந்தால் சூங்குமம் எடுத்து தெற்றியில் வைத்திருப்பார போல் தோன்றியது. ஒரு நாள் வீடி - வீடி அப்ளி கேஷனைப் பார்த்து ரொம்ப நாட்களாகி விட்டதால், வேலாக மனத்தின் ஓரத்தில் மிழ்ச்சி முழித்தது.

அநியமாகக் கொள்ளக்கூறலிப்ப தாக ஒப்புக் கொண்டு விட்டான், மனக் கொம்பியே குறித்து. கால்பாக்கில் யாரோ ஒரு ராஜா குகிரை மேல் சிலைபாவிருக்க, தாங்கள் சிபிடி சிலைகளாகியிருந்தோம். அவனது முக வகைரத்தை ரொம்ப நேரம் சந்தித்துக் கேட்டேன் -

"நம்ம கல்யாணத்துக்கு உங்க அப்பா அம்மா ஒத்துக்குவாங்களா?"

"ஓ, கல்யாணம் பண்ணிக்கணுமில்லை" என்று உணர்ந்து வலிப்பப்பட்டான்.

மறுதான் - ஆபீஸுக்கு வழக்கம் போல் துங்கிக் கொண்டே போன போது, அவன் எதிர்ப்பட, விழித்தேன் -

"குடநிலும், எங்க அப்பா அம்மா சும்ம திச்சட்டாங்க!" அவனை அப்படியே குன்றும்

கட்டாகத் தூக்கித் சுற்ற ஆசை வர, ஆயில்
என்பது ஞாபகம் வந்து அடக்கிக் கொண்
டேன்.

இதோ - இன்று முதலிரவு!
எப்படித்தான் நாட்கள் பறக்கின்றன?
பால் கொண்டு வந்து கொடுத்து தானிய
வரி இறுக அரிவத்து நாம் கொடுத்து வைத்
தவர்கள்' என்றேன்.

அந்த அரிசைப் பிழல் கிறக்கம் அலரின மெலி
நாகப் பதற வைக்க, அதை ரசித்தேன்.
தோ' என்று ஞரல் சுமற அழைத்து,
வினக்கை அரிவத்து, அவளது முதுகை
வருடியபொது... கைகளில் 'குறுகுறு'
என்றது.

இருட்டுக்குக் கண்களைப் பழக்கி உற்று
தோக்க -
ஒன்று இரண்டு

இரண்டு

ஐந்து

பத்து

நூறு எண

குறுகுறுவென்று பெருகி மூட்டைப் பூச்சிகள்
வர -

திருக்கிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தேன்.
நெஞ்சு தடிக் தடிக் கொடுத்து, டேபிள்
மீட்டை எரிவ விட்டேன். படுக்கையில்
நாலா புறமும் மூட்டைப் பூச்சிகள் கிதறி
ஐயக் கொண்டிருக்க -
கணவு தான் என்று மனம் சொல்லி

ஹங்கேரியில் வாரத்துக்கு ஏழு தாட்ச லும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் இருப்பதில்லை. வாரத்துக்கு ஒரு முறை ஆயில் விடுமுறை என்பது போல ஹங்கேரியில் ஒய்வொரு திங்கட்ஹதையும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்கு விடுமுறை! மக்களுக்கு விடுதலை!

சே. ஜி. எப். பழனிச்சாமி.

உடல் முழுக்கப் புயல்வரிக் கவைக்க. நான் சொலிந்து கொண்டேன்.

என் வக்கலைப் பார்த்த போது தூக்கிவாரிப் போட்டது. மாடர்ன் ஆர். டிஸ்சன் போல் ஆழ்காங்கே தடித்து — ஒரு கற்றுப் பருத்திருத்தேன். அம்மா பார்த்தால் கந்தோஷப்படுவாள்!

கடிகாரம் இரண்டு மணி காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அருமைமயால் தூக்கத்தைக் கெடுத்துக் கொண்ட எரிச்சல் —

மூட்டைப் பூச்சிகள் உடம்பின் ஒய்வொரு இஞ்சிலிலும் பதித்த அன்பு மூத்தங்களால் ஏற்பட்ட எரிச்சல் — எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டது. அந்த இரவு நேரம் — என் பரிதாப நிலை — என் குரல் மட்டும் எடுப்பாக இருந்திருந்தால் 'எங்கே திம்மதி' பாடியிருப்பேன்.

பரண் மீது இருந்த ஒரு காலி பாட்டிலை எடுத்து ஒய்வொரு மூட்டைப் பூச்சியாய்ப் பிடித்து அதற்குள் போட்டேன். பெட்டிக்கு அடியில், புத்தகங்களுக்கிடையில், சன்னலில் தேடித் தேடிப் பிடித்தேன். எககளுக்குத் தப்பிப் போன மூட்டைப் பூச்சி புத்தகத் துக்குள் ஒளித்து கொள்ள, ஒய்வொரு பக்கமாகத் தேடித் கண்டுபிடித்துச் சிதைவைக்க — சிவ்வக் குழந்தை விளைவாட்டு போல் இருந்தது. இன்றைக்கு எல்லா மூட்டைப் பூச்சிகளையும் பிடித்துவிட வேண்டும்!

தேரங்குறித்து எழுந்து குனிந்துவிட்டு, தலைவைத் துவட்டிக் கொண்டிருந்த போது, 'பஸ்ஸர்' ஒலித்தது. கதவைத் திறந்த போது, 'பஸ்ஸர்' என ஆச்சரியம் கன்னத்தில் அறைந்தது. வேகவேகமாக வேட்டிவைத் தழைய விட்டுக் கொண்டேன்.

"கேட்கோ, நீங்கள்?"

புயல்வகையைத் தாராளமாக வழங்கி விட்டு வசிலை துழைத்தான் கீதா.

"நீங்க ஆபீஸ்-க்குப் போகலையா?"

"காய்ச்சலு வரீயு போட்டுட்டேன்"

டெபாசிட்டுகள் வரவேற்கப்படுகின்றன

நிஷயசக்தி னாபநுஸ்சியர்ஸ்

(FIRM)

தலைமை அலுவலகம் :-

39, ஸ்டேசன் தெரு (2-வது மாடி) சிவா-விஜயா கோவில் அருகில்
திருச்சி, சென்னை-600 017. போன் : 442218/445494

6 மாதங்கள்

15%

1 வருடம்

19%

2 வருடங்கள்

20%

3 வருடங்கள்

21%

விசேஷ சலுகை :-

டெபாசிட்டுக்களை அறிமுகம் செய்வோருக்கு 3% Cash Incentive வழங்கப்படும்.

கொடியசக்தி சிட்ஸ் ச ஸ்பளூன்ஸ் (பு) லிட்

நிர்வாக அலுவலகம் :-

39, லீடசன் தெரு (2-வது மாடி) சியா-லிங்கு கோயில் அருகில்
தி.நகர், சென்னை-600 017. போன் : 442218/445494

துவங்கும் புதிய சீட்டு குருப்புகள் (CENTRALIZED GROUPS)

மாதங்கள்	உறுப்பினர்கள்	சந்தா தொகை	சீட்டு தொகை
25	25	100	2,500
25	25	200	5,000
25	25	400	10,000
25	25	1000	25,000
25	25	2000	50,000
40	40	125	5,000
40	40	250	10,000
40	40	500	20,000
100	100	250	25,000
100	100	500	50,000

1. 100 மாத சீட்டுகள்

உச்சவரம்பற்ற ஏலமாக
(Unlimited Bidding) கு
முத்திரைமிட்ட டென்ட்
லாகம் தேர்தலாம்.

2. 25/40 மாத சீட்டுகள்-

"பாதுகாப்பு தகைபுடக்
கூடி உச்சவரம்பற்ற
ஏலமாக தேர்தலாம்.

விசேஷ அறிவிப்பு :-

1. புதிதாக சேரும் உறுப்பினர்களுக்கு 1% வக்க போனஸ் வழங்கப்படும்.

2. புதிய உறுப்பினர்களை அறிமுகம் செய்கிறார்கள். 1% வக்க போனஸ் வழங்கப்படும்.

லிபரம் வேண்டுமோர் தொடர்ந்து கொண்டு வேண்டிய தகவல் :-

- சென்னை :- 39, லீடசன் தெரு, (2 வது மாடி) சியா லிங்கு கோயில் அருகில், தி.நகர், சென்னை-600 017, போன் : 442218/445494
- திருச்சி :- 22, மதுரை சேரு, (முதல் மாடி) லீடசன் தெரு அருகில், திருச்சி-600 008, போன் : 31376/31397
- கோயமுத்தூர் :- 59B, லீடசன் தெரு (முதல் மாடி) கோயமுத்தூர்-641 001, போன் :- 34268
- மதுரை :- 41, லீடசன் தெரு (முதல் மாடி) மட்டக் கட்டிடம், மதுரை-625 001, போன் : 36004/34908
- பாண்டிச்சேரி :- 11, லீடசன் தெரு (மேல் அகலி எதிரில்) 2-வது மாடி, பாண்டிச்சேரி-605 001, போன் : 25493/26471
- திருநெல்வேலி :- 9-B, தி.நகர், மதுரை சேரு, திருநெல்வேலி-627 001, போன் : 43783
- திருச்சி :- 22, முதல் மாடி, தி.நகர், மதுரை சேரு, திருச்சி-613 001, போன் : 31696/32288
- பெங்களூர் :- 24/1-A, லீடசன் தெரு, (10-வது மாடி) லீடசன் தெரு, பெங்களூர்-560 003, போன் :- 368971
- கும்கோணம் :- 12, திருச்சி லீடசன் தெரு, கும்கோணம்-612 001, போன் : 22847
- திருவள்ளூர் :- 14/A, திருவள்ளூர் தெரு, திருவள்ளூர்-605 601, போன் : 2483
- பட்டுக்கோட்டை :- 121/B, திருவள்ளூர் தெரு, பட்டுக்கோட்டை-614 001, போன் : 452
- தூத்துக்குடி :- 19-11, லீடசன் தெரு, தூத்துக்குடி-628 001, போன் :- 632 001

அளவாடு அருந்தி வளமோடு வாழ்க!

த.தி.: 'குடி குடிவாய்க் கெடுக்கும்'து
விளம்பரம் செய்வது நம்ம கட்சிக்
காரங்க பலனாகவே திண்டில், செய்
வது மாநிலி இருக்குதுங்க...

அமைச்சர்: அதுவா...?

த.தி.: 'அளவோடு அருந்தி வளமோடு
வாழ்க'ன்னு பாட்டியங்கள் அச்சிட
சத்தாவு போடுங்க!

— வளர்மதி ஆசைத்தம்பி, தஞ்சை.

த.தி.: அடிக்கல் நாட்டு விழாவிதழர்
திறப்பு விழாவிதழம் கலந்து கொள்ளத்
தான் அமைச்சர்களுக்கு நேரம் சரியா
விருக்கு: வேலைகளை எங்கே கவனிக்கி
ருங்கன்னு துணங்க பேசிக்கிருங்க,
தலைவரே!

அமைச்சர்: அடாடா! அதுக்கு என்ன
செய்வோம்?

த.தி.: அடிக்கல் நாட்டு விழா அமைச்
சர் அன்று ஒருத்தனையும் திறப்பு விழா
அமைச்சர் அன்று ஒருத்தனையும் நியமிச்
கட்டங்கள் ஒரு மத்தியங்க அவங்க
வங்க வேலைகளை கவனிக்கலாமே!

— எஸ். சித்திக், என்மனம் கொண்டான்.

தலைவரைப் பக்கவாட்டில் சாய்த்து அவன்
கொன்னது அழகாக இருந்தது.

"இதே தொழிலை என் தொழி ஒருத்தி
இருக்கா, அவளைப் பார்க்க வந்தேன், உங்க
ளுக்குத் தெரிவிருக்குமே — இங்கிருந்து
நாலாவது வீட்டில் வதான்னு

"இங்கிலை — நான் எத்தப் பெண்ணையும்
அவ்வளவு இன்ட்ரஸ்ட் எடுத்துப் பார்க்
கிறேன்!"

அவன் கண்கள் நம்ப முடியாமல் ஆச்சரி
யமாக என்னைப் பார்த்தான். பெண்களிடம்
சில சமயம் பொய் சொல்வததான் வேண்
டும்!

"எப்படி இருக்கு மூட்டைப் பூச்சி ஒழிப்
பெய்வா?"

அத்தப் பாட்டியை எடுத்துக் காட்டினேன்.

"சொன்னது நம்ப மாட்டங்க — எழுபத்தி
இரண்டு தேத்து பிடிச்சிருக்கேன். ஆனால்
இன்னும் இருக்கு. கொஞ்சம் இருங்க —
காப்பி கொண்டு வரேன்!"

"சே, அதெல்லாம் வேண்டாம் — மின்
சிரமம் எடுத்துக்காணிக்!"

"அப்படி சொல்லிட்டா எப்படி? மூத
முதலா வயது கால் எடுத்து வைக்க இந்த

லிட்டுக்கு வந்திருக்கீங்க. காப்பி கூடக்
கொடுக்காட்டி சரியில்லை!" என்று சமைய
லாளருக்குள் புருந்தேன்.

புகார்கள் ரொம்ப குறைவாக இருந்தது.
ஒரே கண்ணல் யாசரில் பார்த்தபடியி
ளறவாகக் கொஞ்சம் வெந்தீரை அடில்
கலந்தேன். சர்க்கரை தீர்த்திருந்தது. பரண்
மேலிருந்து எடுக்க வேண்டும், எஞ்சல் மேல்
ஏறி நின்று டப்பாவை எட்டி எடுத்த போது
லாகலம் தப்பிவிட்ட, தப்பபென்று பெரும்
சத்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு சிறி
விறுந்தேன்.

"அடாடா" என்று ஒடி வந்தான் வீதா.
"தூசியோ! ரத்தம்!" என்று என் முழல்
களில் ரொம்பத்திருப்பதைப் பார்த்து
விட்டு.

போசையேதுமில்லாமல் உடனடியாக
மேலாக்கை இருப்பிலிருந்து இழுத்து.
ஒரத்தாநொடியில் விழித்துக் கட்டுப் போய்
போகிறேன் — என்ரெல்லாம் என் எண்ணக்
கள் ஒழிக் கொண்டிருக்க —

என் வேட்டி ஒரத்தில் விழித்திருந்தது!
கட்டு போட்டு விட்டுச் சமரத்தாகப் புன்
னை செய்தான்!

வேலையற்று இன்னவற்றும் பட்டதாசிகள், பட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது என்று இனி கவலைப்படத் தேவையில்லை. வாங்கிய பட்டத்தைக் காற்றில் பறக்கவிட வசதிகரக இயங்கா தூய்மையான வழங்கும் திட்டத்தை வரும் கல்வி வளங்களில் எங்கள் அரசு அறிமுகப்படுத்த விரும்புகிறது!

— விநாயக மலையாளம், திருச்சி.

த. தி.: அமைச்சரவை இயக்கலில் கவனத்து குறைவாக இருந்து தான் வறுத்து வருது... அதை நீக்க நீக்க தான் ஏற்பாடு செய்யலாம்...

நான் கொடுத்த காப்பியை ஒரு மடக்கு உறிஞ்சிவிடும், முகம் மாறி "ஆ" என்றான். தடாலென்று காப்பித் தம்னரை தழுவு விட்டு, என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"என்ன... என்ன ஆக்க?"

"கா.. காலிலே பெருச்சாளி ஏறிப் போனது, பயத்துட்டேன்!"

"அது பெருச்சாளி இவ்வளவு— மூட்டைப் பூச்சி தான்!"

"வாட?"

இன்னும் ரெக்கார்டைக் கேட்கும் தோரணத்தில் முகம் இருந்தது. என் கையை இன்னும் கிடையில்லை. அந்த மயக்கம் ஒரு மாதிரி திருந்தை திவிவென்று என் இதயத்தில் பாய்ச்சி, இதயம் "வயட்" என்றது. என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது கிராடிகளுக்குப் பிறகே ஞாபகத்திற்கு வர, மெல்ல முகம் சிவந்து கையை எடுத்துக் கொண்டான்.

"மருத்தேதும் அடிக்கலையா?"

"என்ன மருத்து அடிச்சாலும் பிரயோசனப்படலை. அதைக் குடிச்சிட்டு என்னைப் பருத்துப் போகிட்டதுகள்!"

தலைமைச் செயலாளர்: அதுக்கு தான் என்னங்க செய்ய முடியும்?

த. தி.: ஏன், எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் சக்கரம் வைத்த கழனும் நாற்காலி வாங்கிக் கொடுக்கலாமே!

— ப. அப்துல் அஜீஸ், தாகர்கோவில்.

தேவதர்: அண்ணா! தெலுங்கு கங்கை சென்னைக்குள் துளையறாதத் தமிழக அரசாங்கம் தாமதப்படுத்தறதான். ஏ. ஆர். செல்குரே!

த. தி.: காரணம், நம்முடைய தமிழ்ப் பற்றுதான். அது மட்டும் தமிழ் கங்கை வாரிசுத்தால் இந்தேரம் இங்கே அது கொட்டை கொட்டுகிறது கொட்டி விடுக்காதான் என்பது!

— பாவாஜி, சென்னை — 78.

தஞ்சாவூர் வளர்மறி ஆசைத் தமிழிக்கு வாழ்த்துக்கள். இந்த இதழில் பிரகரமாகும் அவருடைய துணுக்குக்குச் சன்மானம் இரட்டிப்பு பாகிஷ்டா! ரூ. 50 பரிசு பெறுகிறார்!

"நான் உங்களுக்கு உதவி பண்ணேன். அந்த மருத்தைக் கொண்டு வாங்கு!" என்ற வன் விளக்குமாத்ரை எடுத்து பம்பரமாக அன்றையைச் சுத்தம் பண்ணத் தொடங்கினான். நான் நடுத்தப் பார்த்தேன். விளக்கு மாற்றப் பிடுங்கப் பார்த்தேன்.

"ஏன் கணைக்கு என்னைத் தடுக்கிறீங்க? நம்ம வீடுமன்னு நான் நினைக்கச் சுத்தம் செய்வது உங்களுக்குப் பிடிக்கலையா?" என்றான்.

ஒரு மாதம் ஆகிற்று —

"அது எப்படி நீரா, நான் எத்தனையோ தடவை மருத்தடிக்கம் போகாத மூட்டைப் பூச்சி ஒழிந்தே போனது? நீ மருத்தோட ஏதும் மந்திரம் கலந்து அடிச்சியா?"

எங்கள் படுக்கையறையில் அவன் மடியில் தலை வைத்துக் கேட்டேன்.

"அது சகலியாய்!"

"பயம், சொல்லேன்!"

இட்டே நெருங்கி காதுகி கொடுத்தான்— "நீங்க அன்றைக்குக் கொடுத்த காப்பி விசிறுத்து ரெண்டு துளி எடுத்து மருத்தில் கலந்திருந்தேன்!"

புத்தாண்டு பிறந்து விட்டது. அவரவரும் புது டயரி வேட்
கையில் இறங்கும் இத்தருணத்தில் ஸ்ரீபால் நமது பழைய
டயரினைப் புரட்டிப் பார்க்கிறார்.....

விட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஓர்
ஆசாமி, பகல் நேரத்திலேயே பல விடுகளில்
ஒட்டை உடைத்துக் கொண்டு உன்னை
முழைந்து இருக்கான். அதுவும் முன்லிம்
விடுகளாகவே தேர்த்தெடுத்துக் கொண்ட
வடிப்பான். இதைக் கவனித்தபோது போலீஸ்
ஸில் பவர் அவன் முன்லிம் மதத்தினிடம்
விரோத மனப்பான்மை கொண்டவனாக
இருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்து, அந்த
அடிப்படையில் ஆராய்ந்து வந்தனர்.

ஆனால் ஒரே ஒரு போலீஸ் அதிகாரி
இந்தக் கேஸை நன்கு ஆராய்ந்ததில் இந்த
எண்ணம் தவறானது என்ற முடிவுக்கு வந்
தார். இருடனும் ஒரு முஸ்லிமாக. முன்லிம்
களில் சம்பிரதாயங்கள் நன்கு அறிந்தவனாக
இருக்க வேண்டும் என்று அவர் எண்ணி
னார். அந்த அடிப்படையில் போலீஸ் ஆய்
வைத் திசை திருப்பிய போது இருடன் வீட்
டுச் சென்ற ஒரு விரல் ரோக அவனைக்
காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. போலீஸ் ரோ
கைப் பிரிவில் ஒப்பு நோக்கிய போது
அவர் ஒரு பழம்பெரும் சூற்றவானி என்பது
தெரிய வந்தது.

இங்ஙனம் சம்பவோதித அறிவுடன் ஆய்
வைத் திசை மாற்றி எண்ணம் சூற்றவானி
எயக் கண்டு பிடிப்பதில் வெற்றி கண்டவர்—
தமிழக போலீஸ் துறையில் இங்ஙனம் மிக

உயர்ந்த பதவி வகிக்கும் டி. ஜி. ஸ்ரீபால்.
அவருடைய இளமைக்கால அனுபவங்களில்
மற்றொன்று இதைவிட ஆச்சரியமானது.
கொல்காத்தா சென்ற ஒரு போலீஸ்காரரே
மக்களிடம் மிரட்டியும் ஏமாற்றியும் பணம்
பறித்து வருவதாகப் புகார்கள் வந்து

கொண்டிருந்தன. ஆனால் ஸ்ரீபால் நன்கு
விசாரித்துப் புலனாய்வு செய்தும் அப்படிப்
பட்ட ஒரு போலீஸ்காரரைக் கூடத் தமது
வட்டாரத்தில் காண முடியவில்லை. புகார்
செய்தவர்களோ மிக நன்றாக அந்தப் போலீஸ்
காரரை அடையாளம் கூறி வரிணித்தார்கள்.
ஆனால் அத்தகைய ஒருவர் அந்த வட்டாரத்
தில் பணிபுரற்றவில்லை. வேறு ஊரிலிருந்து
வந்து சந்தை கூடும் போது மக்களிடம்
சென்று மிரட்டியும் ஏமாற்றியும் அவன்
பணம் பறிப்பதாகப் போலீஸ் முடிவுக்கு
வந்து, இதர ஊர்களில் அவனை வலி போட
டுத் தேட ஆரம்பித்தது.

ஆனால் ஸ்ரீபாளுக்கு இதில் நம்பிக்கை
மிகவில்லை. ஏதோ நாடகம் நடப்பதாக
எண்ணிய அவர், சந்தை கூடும் இடங்களில்
மக்களிடம் வரிசையாக ஆரம்பித்தார். ஒரு
நாள் அந்தப் போலீஸ்காரன் தான் சந்தை
யில் தேட்டை போட்ட பொருள்கள், பணத்
தூடன் புறப்படும் போது வரிசைத்துப் பிடித்து
விட்டார். அவர் எதிர்பார்த்தபடியே அவன்
உள்ளூர் ஆசாமிதான்! அவர் ஊதித்த
படியே அவன் தாடகமாகிக் கொண்டும்
இருந்தான்! அவன் போலீஸ்காரனே அல்ல!

போலீஸ் உடைபில் உலகவி வந்து கொண்டிருந்தான், அவ்வளவே! போலீஸ் உடை எங்கிருந்து எப்படி கிடைத்தது என்று விசாரித்தபோது தன் தகப்பனார் ஒரு ஹெட் காஸ்ட்டபின் என்பதை ஒப்புக் கொண்டான். ஸ்ரீபால் அந்தத் திருடனுக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்ததுடன் தில்வாது அந்த ஹெட் காஸ்ட்டபினுக்கு ஆறுதல் கூறியும் தெறிவினார்!

இந்த அனுபவங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீபாலுக்குச் சவாலாக விளங்கிய கேஸ்கள், அவருக்குச் சோதனையாக விளங்கியவை? "எஸ்.பி.யாக சி.ஐ.டி. பிரிவில் பணி

செய்து ராஜீவும் சோனியாவும் வந்திருந்தனர். பிரதமர் தமது நிகழ்ச்சி திரலின்படி இயக்குமையும் சென்று நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டிருந்த போது, சோனியாவும் ராஜீவும் பாம்புப் பண்ணையைப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பினர், எல்லோரும் மீண்டும் மதிய உணவுக்கு ராஜ்பவனில் கூடிய போது ராஜீவ் தமது அனுபவத்தைத் தாயாரிடம் கூறி, இத்திரா காந்தி தாலும் பாம்புப் பண்ணை பார்க்க விரும்பினார். "அடுத்த நிகழ்ச்சி எனக்கு நாலு மணிக்குத்தானே, அதற்கு, முன் பார்த்துவிட்டு வந்து விடுகிறேன்" என்று அவர் புறப்பட, பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் பதறிப் போனார்கள். "நிகழ்ச்சி திரலிவிருந்து மாறுபட்டு நீங்கள் திடீரென்று

ஒரு போலீஸ்காரரின் டயரி

யாற்றிய காலகட்டம்தான்" என்று ஸ்ரீபால், ஏனெனில் அப்போது சி.ஐ.பிக்குக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கும் பொறுப்பை அவர் ஏற்க வேண்டியிருந்தது. பெரிய பெரிய கூட்டங்கள், ஸார்வஸ்கள் எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்கும் வரை பாதுகாப்பு அளித்த போலீஸை யாரும் கண்டு கொள்ளவே மாட்டார்கள், ஆனால் சி. ஐ. பி.க்கு ஒரு சின்ன காயம் பட்டுவிட்டால் கூட அசம்பாவிதம் நடந்து விட்டது என்று போலீஸை எல்லாரும் கேர்ந்து வாய்க்கு வாய்க்கு என்று வாங்கி விடுவார்கள், இதை நன்கு உணர்ந்திருந்த ஸ்ரீபால் அந்தக் காலகட்டத்தில் இரவு பகல் பாராமல் உணவு உறக்கம் மறந்து பணியாற்றிவிடுகிறார்.

ஒரு முறை அப்போது பிரதமராக இருந்த இத்திரா காந்தி சென்னை வந்திருந்தார். பின்

சென்றால் எப்படி? பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் ஏதும் செய்யப்பட்டிருக்காது, வேண்டாம்" என்றார்கள்.

பிரதமர் ஏமாற்றமடைந்தவராக, "எதற்கும் கிராசியர்கள் என்று கூற, அதிகாரிகள் ஸ்ரீபாலை அழைக்கச் செட்டனர். ஸ்ரீபால் சற்றும்தயங்காமல், "பிரதமர் பந்து நிமிஷத்தில் புறப்படலாம்" என்றார்.

அதன்படியே பிரதமர் கிளம்பிப் பாம்புப் பண்ணையைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பினார், தில்லியிலிருந்து வந்திருந்த பிரதமரின் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள், நிகழ்ச்சி திரலில்

காதலன்: உங்கப்பா உனக்கு ஏப்பியே தெட ஆரம்பிச்சிருக்காரா சொல்றியே, நமக்கு காதலப்பத்தி சொல்லுங்க கொன்ன!

காதலி: சொல்லலாம். ஆனால் எங்கே உங்கப்பாவுக்கு உங்கப்பாவுக்கு சொல்லிடுவாருமோன்னுதான் பயமா இருக்குது!

— குடிசைத்தன் கு. மோகன்.

மாற்றம் ஏற்பட்டது போலவே தோன்றவில்லையே? மூன்கட்டியே திட்டமிட்டது போலல்லவா எல்லாம் நடந்தது? என்று ஆச்சரியப்பட்டுப் போனார் கன். ஸ்ரீபாஸ்கு வாழ்த்தினார் கன்.

ஸ்ரீபாஸ்கு இதை எப்படிச் சொல்கிறார்? கோனியாலும், ராஜ்யம் பாம்புப் பண்ணையை மிகவும் ரசித்ததாகத் தகவல் கிட்டுவதிலே ஒரு வேளை பிரதமரும் போக விரும்பலாம் என்று எதிர்பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டார். போவது என்றால் பிற்பகலில்தான் போக முடியும் என்பதையும் பிரதமரின் நிவந்தி திரல் உணர்ந்தியது. எனவே மூன்றைச் சீக்கைப் போனியே யுருவாக்களுக்குச் சாட்சாதிதருவித்துத் தருவது முதல் காலைகளில் போனியைப் பாரா வரை கை ஏற்பாடுகளையும் கவனித்துச் சென்று வைத்து விட்டார்? இதற்கெல்லாம் பட்ட பிரதமர்களுக்கு நிறைந்த பிரதிபலன் கிடைக்கத்தான் செய்தது. இத்திரா காத்தி பாம்புப் பண்ணையைப் பார்த்து ரசித்தாரே. அதுதான் அந்தப் பிரதிபலன்!

காமராஜர் மறைத்தபோது சென்னைக்கு வந்த இத்திரா காத்தி மறுபடியும் ஒரு பாதுகாப்புப் பிரச்சினை ஏற்படுத்தினார். காமராஜரின் இறுதிச் சடங்கு நடக்கும் இடத்துக்கு இத்திரா காத்தி செல்வ ராஜ்யவனிலிருந்து ஒரு பாதை தனியே அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவரோ ஊர்வலத்தில் கூட்டத்தோடு கூட்டமாகத் திரும்பி வந்து கொண்டு முன்னணியில் இருக்க வேண்டும் என்று! மெய்க்காவலர்கள் ரொம்படியும் காதுபிடித்துப் பேசில் வந்து விட்டுக் கொடுத்த இத்திரா, “ஊர்வலத்தில் கூட்டிக்கூட்டத்திலாவது நாம் திச்சயம் கைத்து கொண்டு வேண்டாம்” என்று பிடியாதம் செய்தார். அந்த ஒரு கிரகோ மீட்டர் தரத்துக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார் ஸ்ரீபாஸ்கு. பாதுகாப்பையும் பலப்படுத்தினார். எந்தவித அசம்பாவிதமும் இன்றி எல்லாம் நடந்தேறியது. காமராஜருக்குச் சரியான முறையில் இறுதி அஞ்சலி செலுத்திய ஓர் அருடல் இத்திரா காத்திக்குக் கிடைத்தது.

காமராஜர்: “சென்ற இதழில் திறமைப் பக்கத்தில் சம்பந்தமின்றாமல் ஆறு மாதம் எங்கிற வாசத்தை வகுத்தே... ஏன்?”

ஸ்ரீபாஸ்கு: “ஆறுமாத சம்பாந்தம் இல்லாத தரத்தால் கவலைப்பட்டே சென்ற விஷயம் அது!”

— உ. ராஜாஜி.

ஸ்ரீபாஸ்கு நிறைந்த சொற்பொழிவாளர் என்பதும் அவரது சொற்பொழிவுகள் நூல்வடிவம் கூடப் பெற்றுள்ளன என்பதும் பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். ஆனால் சொற்பொழிவாற்றும் ஆர்வம் அவருடைய பன்னிப் பருவத்திலேயே ஆரம்பமாகிவிட்ட ஒன்று என்று பலருக்கும் தெரிந்திராது. ஏதாம் எட்டாம் வகுப்பில் படிக்கும் போதே பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்கேற்பார். பின்னும் பக்கலைக் கூட அளவிலான ஒரு பேச்சுப் போட்டி முடியும் போது இரவு மணி ஒன்றோடும் விட்டிலே ஸ்ரீபாஸ்கு காணாமல் தனித்துப் போனியில் புறா கொடுக்கலாமா என்று கூட யோசிக்க ஆரம்பித்து விட்டார் கன்! அந்தக் காலம் பார்த்து, ஒரு கோப்பையுடன் அவர் நிரும்பியே, விட்டில் அணை குக்கும் இரட்டியும் மறிச்சீ!

அன்று அவர் பேசியது “உலக மொத்தமும்” என்ற தலைப்பில். எல்லாவற்றையும் கவந்து காயோனி பெற்ற ஒரு வாசகம். “கொன் புறக்கன் பறக்க வேண்டிய நிலைவானில் வெறுகுண்டு கன் பறக்கின்றனவே” என்பது.

இதிலிருந்தே ஸ்ரீபாஸ்கு போனியில் இருந்தாலும் அவர் மனம் எங்கே இருக்கிறது என்பதை வாரும் உணரலாம். ரொம்பவும் தவிர்க்க முடியாத கட்டத்தில்தான் ஒரு போனியை அறிவார் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்துக்கு உத்தரவிடலாம் என்ற கருத்துடையவர் அவர். இத்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி காட்டுத் தீயாகப் பரவிய காலகட்டத்தில் துப்பாக்கிக்குட்குத் உத்தரவிடாத நகரமாக விளங்கியது மதுரை! துடிப்பு, கண்ணீர் புறக்கப் பிரயோகம் இவற்றிலேயே திறமைமையச் சமாளித்தார் அன்றைய மதுரை நகர துணை போனியை நுப்பரிட்டுக் கொண்டு ஸ்ரீபாஸ்கு.

சென்ற ஆண்டு இறுதிப் பித்திர பெற்ற ஸ்ரீபாஸ்கு ஒவ்வொரு போனியைக் காரைக்கும் எடுத்துக் கூறும் டி.சி.யக் கொன்னை: “பறக்க இனிமைய! பன்னியில் தேன்மயம்; நமக்குப் பெருமைய” என்பதுதான்.

தொகுப்பு: எஸ். சத்திரமெனலி.

புத்தாண்டு
பொங்கல்
வாழ்த்துக்கள்

கோ-ஆப்லிக்ஸ்
கைத்தறி

தனித்தன்மை வாய்ந்த
வண்ணங்களுடன் வடிவங்களுடன்
கூடிய பருத்தி, பாஸியோஸ்டர் மற்றும்
சில்பான் சேவைகளை கோ-ஆப்லிக்ஸ்
வழங்குகிறது.

100 சதவீதம் அசல் பட்டு மற்றும்
தங்க வரிசைகளைக் கொண்டு நேரவு
செய்யப்பட்ட, புதுமையான
பட்டுச்சேவைகளை இந்தப்
பண்டுகளாகவாழ்ந்தகளை
கோ-ஆப்லிக்ஸ் அளிக்கிறது.

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய கைத்தறி
கட்டுதல் விற்பனை நிறுவனம்
கோ-ஆப்லிக்ஸ். அதற்குச் சொந்தமான
550 விற்பனைகூடங்கள் மூலமாக
கொடிக்கணக்கான
வாடிக்கையாளர்களின் தேவைகளை
பூர்த்தி செய்கிறது.

20%

பண்டுகள் வாய் அளவில்
சிதப்பத் தள்ளுபடி.

மூலம் மிகுந்த கங்கை கானதக் கொஞ்சம் கிட்டெ கொண்டு வாரும்பன்; ஒரு ரகசியம் கொல்ல வேண்டும். வேறொரு மூலம். என் மனைவி வாவண்யாவைச் சந்தமில்லாமல் மேலே அனுப்பப் போகிறேன்.

'காரணம் என்ன?' என்விதிர்களா... கொல்லுமே...

என் பெயர் விடுவது. நாலடி தொலைவி லிருந்து பார்த்தால் ஐக்கி க்ராகிப் மாதிரி தெரியேன். பாங்கில் வேலை; என நிறைவ சம்பளம். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னாலேயே ஆரம்பித்துவிட்ட கல்யாணப் பெச் சுக்கிரத் தவிர்த்து வந்தவன். ஆறு மாதங் களுக்கு முன் வாவண்யாவுக்குத் தாலி கட்டி விட்டேன்.

கமார் தான்கு வட்சம் பெறுமானமான சொத்துக்களுடன் என் பின்னால் வந்துவிட்ட வாவண்யாவுக்கும் பிரதான காரியம் பத்திரி என்கையில் வருகிற சமையல் குறிப்புக்களை ஒன்றுவிடாமல் படித்து அதன்படி செய்து, 'எப்படிக்க இருக்கு; பிடிச்சிருக்கா உங்க ளுக்கு?' என்று கொண்டு வந்து நீட்டுவது தான்.

வாழ்க்கையில் வேறென்ன வேண்டும் என்விதிர்களா? போதாது நன்பரே! வாவண் யாவைப் பார்த்தால் உங்கள் முழுளவ மாற் திக் கொண்டு என் கட்டுக்குத் தாலி விடுவீர் கள். இருபத்தி இரண்டு வயது. மாநிறம்.

தும்பது சதவிதம் ஸ்ரீதேவி, தும்பது சத விதம் மீதுட்டி சேஷாத்ரி. இருபது சதவிதம் பந்தாகினி என்ஹெலவாம் நீங்கள் தீவத் தால்... வாரி நன்பரே! உங்கள் கணிப்பு தவறு. மரப்பாக்கிப் பொம்மை என்று கேள்விப்பாடிருக்கிறீர்களா, அதன் அச லான ஜெராக்ஸ் பிரதிதான் என் வாவண்யா, காப்பிக் கொட்டை நிறத்தில், உடலில் கின்னி எடுக்கச் சதை காணாமல் பட்டிக் காட்டில் வளர்ந்த ஒரு பெண்ணை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது சொல் றுங்கள்.

வாவண்யாவின் உறவுக்காரக் கிறும் ஒன்று என்ன செய்தது தெரியுமா? தன்து அத்தனை வட்ச சொத்துக்களும் அவளுக்குக் கேசர வேங்குமென்று உயில் எழுதிவிட்டு, கூடவே துணுக்கு மாதிரி ஒரு குதிப்பு. அவ னது கல்வனையானதும் அந்தச் சொத் துக்களை விடுகவோ, வேறு பெயருக்கு மாற் றவோ அதிகாரம் கிடையாது. அவனது

அன்புடன்,
ஒரு கொலை!

- விஜயநிலா -

வினா: "என்னை உங்களைப்போலிங்க. வி. வி. என்னைப் பார்த்துக் தான் போய் தரணமா? என்னைவென்று?"

அவர்: "என் மருமகனாக அந்நேரம் என்னைவிட என்னைத் தென்பு தருவது ஆகையால் உங்களைப் போலவேயேன்!"

— உ. சாஜாஜி.

ஆயுட்காலம் வரைவிலும் அது அவளுக்கு ஆதம் பின் அவனது கணவனுக்கு என்று எழுதிவிட்டுப் போய் விட்டது கிழிர். ஆகவே, சொத்தை என் பெயரில் மாற்றுவதைத் தவிர முடியாது. வாய்வாய் மயமான திருச் சங்கராசப் பண்ணா போனால் தவிர! ஆகவே முடிவு செய்து விட்டேன் நான் படு. இதற்கு இரண்டாகத் தாரணத்தாகச் சொல்லவில்லையே! நதியாவில் சாவதில் இன்னாது தள்ளுதல் எங்கள் வாங்கில் விட்டிருக்கிற சாத்த அனாதா ஒரு கம்பத்தில் என்னை விழுந்திருக்கிறான். ஆகவே, அனாதாவாய், வச்சகனாக என்னைக் கொஞ்ச வேண்டியதாறும் தான் செயல் வேண்டிய 'காரியத்திற்கு முகூர்த்தம்' உங்களுக்கு விட்டேன்.

மூலக்கத்தில் வந்து தின்ற என்னை ஒரு 'கங்கோப்' என்னை புண்ணாகத் தவிரவேற்று. என் கைவிலிருந்து வி.வி.வி.வை காய்ச்சிக் கொண்டு சாவின் போனான் வாய்வாய்.

பின்னால் போய் எதுவாய் தருகின்றது கருத்தைக் கட்டிக் கொண்டு.

வினா: என்னங்க இது வந்தது. வராததுமா... என்னுடைய அங்கு பிழிந்துக் காரணம் புரியாமல், பிரயிப்பாய் என் விழி களைப் பார்த்துக் கொண்டு கேட்டான்.

தான் மனத்திற்கும் சிந்தித்துக் கொண்டு.

"வாய்வாய்! டயர்... இதோ பார்த்தியாட்டுறேன் டிக்கெட்..."

"எதுக்குங்க ரெண்டு டிக்கெட். டாக்குட் போடுறேன்..." என்று அவனிடம்.

"ம்... அதுவும் எங்கே? டாக்குட் - என் தேவனையோட! உபேயில் நாம ரெண்டு போர் மட்டும்தான் தாண்டியா... நமக்குக் கங்காண மாணப் பட்ட சா. சா. நான் தாண்டிய போற சாண்ட் வரல... சங்க நாத்தா திரை தாண்டிய போட்ட தாண்ட..."

"இப்பவே போவதுமாங்க... இன்னும் கொஞ்ச நாளே போவாடுறேன்..."

"இல்லை... இப்பதான் என்னை ஆரம்பிச்சிருக்கு. நீ சா. சா. பார்த்திருக்கேயிங்க..."

"இன்னங்க... எல்லாம் சிவனாஸ் பார்த்ததுதான்..."

"கவனம் விடு. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் உங்களைப் புத்தகத்தில் கரு. சா. வினாவாட தாண்டுக..." இழுத்து வேண்டா கெடுப்பாய் அந்நேரம்.

"சேய்..."

முதல்தைக் குச்சி விடுகலாக் குடிக்கொண்டு பார்த்துறா பட்ட கதாநாயகி மாதிரி என்னை தாண்டப் பார்வை பார்த்தான். 'என் வெல்வெட்' தேவனது அனாதா எங்கே... இவன் எங்கே... தாய்... பண்ணுத்தாக மரப்பாச்சினை எல்லாம் கொஞ்ச வேண்டி இருக்கிறது' என் முனங்கி கொண்டது வே. காமல் என்னை மேலும் காதல் பார்வையால் கல்லிக் கொண்டான்.

மேலேயே -

முதலிரவு அன்றக்குள் அவசரமாய்த் தன்னைப் பட்ட பதுமனைப் பெண் மாதிரி தாண்டப் பார்வை பார்த்துக் கொண்டு அனத்திருந்தான் வாய்வாய். பக்கத்தில் கந்தாக்கல், தாண்டியா... பார்த்து, கங்கோட்டி என்னு ஒரு கண்டியே பரப்பிவிட்டான்.

"என்ன இதைல்லாம் வாய்வாய்?"

"உங்களுக்குப் பிடிச்ச துண்டிட்டுவெல்லாம் என்னி அவசியுக்கேன் - போற இ. ததுவ குச்சி உங்களுக்கு ஒத்துக்குறோ, என்னவோ அதான் அப்பறம் தங்க போட்டுக்கொடுக்கக் கொண்டு..."

எங்கு அவன் அறிவாமைவைக் காட்டுகிறதாய் வந்தது.

"எனக்கு கங்கோட்டி ரெல்லாம் வேறும் வாய்வாய்..."

"ஏங்க? புரியாமல் கேட்டான்."

"எனக்கு கங்கோட்டிதான் திருக்கிறேன்" என்றுதான் -

"சேய்..." என்று தாண்டப் காட்டி என் மார்பைப் பரப்பில் ஒன்றுக் கொண்டான்.

தாரி, மலைவியே இதைவாய் இன்னொரு சரி. தாரி உங்களுக்குக் கண்டி தாரி.

கங்கோட்டி போய்ச் சேர்த்தது மேலே ஒரு தோட்டத்தில் கலக்கல் உபுன் குடி எடுத்துக் கொண்டு உள்பே போய் இரப்பாரிய உடனேயே என்னு 'கிரிமினல்' ஸ்டீல் வேலை செய் ஆரம்பித்தது. மின்சார இலை ப்பு கலிஸ் சில சிலநிஷங்கன் செய்தும் ப்பு' ரென் மின் இலை ப்பு அனுபட்டது.

"என்னங்க என்ன சத்தம், திரை தாண்டி ஆக்பாவிடுச்சு" கோப்பு துறை பட்டத்த முகத்துடன் குனிவாணையிலிருந்து வெளிப்பட்டார் வாய்வாய்.

"என்ன ஆக்கன்னு புரியலாம். மேலேதான் விட்டக் கொண்டுதான்."

போனேன். பத்திரிகையில் குடிவிவிருந்த மேலேதான் விவரமாய்க் கேட்டார்.

"எனக்கு ரிவிவின் வந்து பார்த்தக் கொல்பிறன் வார... கிப்பன் போயிருக்கும். வாய்வாய் எல்லாம் சரி பண்ணுமனு பார்த்தா எங்க வாரி நேரம்... தங்க போய்ச் அனுப்பறேன்"

தன் திரைவிலிருந்து திரும்பினேன். பின்னே தாரிக்கு தம்மா 'காரியத்திற்கு' சா. சா. வேண்டாம்! ஏதேனும் விசாரணை நடத்தாய், ஒத்தெனவே அன்றையில் மின் நாடக் கோணாது இருக்கிறது என்று சொல்லுகாமே!

ஆக, சாட்சி தயார் பண்ணியாதி விட்டது. இன்றே வேலைவைத் துவங்கக் கூடாது. விட்டுப் பிடிக்க வேண்டும். நான் தாவணியில் வாவணியா வழக்கம் போல் 'லாலாஸா' பாடிக்கொண்டே சத்தைச் சோப்புடன் குளிக்கிற போது வெட... அப் பண்ண வேண்டும்.

அன்று முழுவதும் வாவணியானை— என் சர்க்கூச்சி மண்ணியை, இழுத்துக் கொண்டு சத்தினைம். திரும்பும் போது லேசாய் மணு பிடிக்கத் துவங்க ஏனது சாய்வையாவ வாவணியாவின் மெல் போர்த்தி விட்டு, அங்கே ததார்போல் நடத்தேன். எப்படியும் வாராவது பார்த்து வியத்திரும்பார்கள். 'பெண்டாட்டி மீது இத்தனை கரிசனமா' என்று... அந்த யேனேஜர் கூட எங்களை வியப் பாகப் பார்த்தார்.

அவரிடம் போனேன்.
"ஹா ஒரு சின்ன உதவி."
"சொல்லுங்க" என்றார் திண்பத்திரி கைவிவிருந்து கண்களை உலர்த்தியபடியே.
"வர வழியை மணு பிடிச்சிருக்க லார்... வாவணியா சாதாரண ஜஸ்தோகும் பிடிச் சாலே தாங்க மாட்டா... ஒரு விக்கி வேபரப் பாய்டில் வேணும் ஹா. வரத் வழியில் வாங்க முடியுமா... யான்றாவது அனுப்பி வாங்கி வரச் சொன்னீங்கல்லு..."

என்னை வினோதமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டே, மணிவடித்துப் பைபரீஸ் அழைத்தார்.

"தீங்க குழுக்குப் போங்க லார். நான் அனுப்பறேன்" புண்ணை செப்து நன்றி சொல்லிவிட்டு வாவணியானை அங்கே நிறுத்து அழைக்குச் வந்தேன். வாவணியா பூரிப்புடன் என்னைப் பார்த்தான். அன்று இரவு முழுவதும் என் மார்பருகே ஒண்டிக் கொண்டு முயங்குட்டி மாநிலி விடத்தான்.

என் திட்டத்தை மறுபடி மறைத்துக் குழைத்ததைப் பார்த்தேன். நான் வாவணியா 'பாட்டப்' பீஸ் குளிக்கும் போது மின்சாரம் பாய்ச்சி... வேண்டாம்! ஒரு வேளை கரண்டி சரியாக 'பாய்' ஆகாமல் தப்பித்து விட்டால் முதலுக்கே யோசமாவியேன். ஆகவே குரூசு மாய்ச் சிசித்தபடி வாவணியானைப் பார்த்தேன்.

அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். இதும்கள் நாளைச் சிசிப்பில் வழிய ஏதோ கனவு கண்டு கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. வழிபட்டிப் பார்த்தேன்.

4. 36.
"ஸ்கீட் பீஸ்" என்று எழுதப்பட்டிருந்த தலைப்பை என் குத்தேன். நிதானமாய் வாவணியானை நெறுவினேன். முகத்தில் முத்தமிட வைத்து அதே நிதானத்தோடு பஸ்கொண்டமட்டும்... அ... அ... த... த... இ... இ...
சரியாய் மூன்று நிமிடம்... துவண்டான்! சூட்டை வாவணியா!

தொடர்புமாய் விசார்த்திருந்தேன். பரபரப் போடு ஸ்பீடில் கேசியரிவிருந்து ஸ்பீடானைக் கழற்றி விட்டுக் கவனமாய்க் கைவழை

அணித்து பாத்தும் சென்று. மறுபடி சில நித்து வேலைகள் பண்ணி விட்டு 'பாட்டப்' பீஸ் வயர் அறுத்து தொங்குகிற மாநிலி வைத்தேன். பழையபடி இரண்டு பூ கொடுத்த ச் சோதித்தேன்.

கச்சிதம்!
வாவணியானைக் கொண்டு போய்க் கிடத்தலாமா? வேண்டாம். இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் தாழ்த்தலாம். இல்லையெல் பீஸ் னும் பீ.எம். ஸீப்போர்ட்டில் வாய்ப்பு வரும். 5. 30.

ஸ்பீடானைப் பிடுங்கி மேனது மீது வைத்தேன். கைக்கத் தொடங்கிவிருந்த வாவணியானைக் கொண்டு போய் உடைகளைக் கிளர்த்து பாட்டப்பீஸ் கிடத்தினேன். மறுபடி ஸ்பீடானை பொருத்திவிட்டு நோட்டலி வினது வெளியே போனேன்.

குறைந்தது இரண்டு மணி நேரம் வரை வினும் வெளியே கற்றி விட்டு வந்து அநிர்த்து. கச்சிதம்! அயலி, போலீஸை அழைத்து. அழுது அரற்றி தலை பெயர் வாங்கி, சொத்துக்கள் என மாறும் வரை வாங்கிச் சரூட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்பறம் அணி தாவிடம் சொர்க்கம் காண வேண்டும்.

வினோதச் சற்றி விட்டு எதுவுமே நினைத்து போல நோட்டலுக்கு வந்தேன். ஸ்பீரண்ட் ஆபீஸில் மேனேஜரைக் காண வியூ குப் நேரா மந்தானு பாய்ஸ் படியை அழைக்கு வந்தேன். அழுதேன். அரற்றினேன். கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் மானேஜர் வந்தார். கூட்டம் கூடியது. மானேஜர் அழைக்கப் போலீஸ் வந்தது.

"இல்ஸ்பெக்டர் இந்த ஆளுதான் பிடிங்க" என்றார் மேனேஜர் என்னைக் கட்டிக்காட்டி. திகைத்தேன்.

"இன்னிக்கு டிரான்ஸில்லாசில் அறிவிப்பு கள் செக்கவா?" என்றார் மானேஜர்.

"இன்னிக்கு இந்த டிரைவரவுவ அந்த மணிவிபேர்த்து பத்தரை மணி வரைக்கும் கரெண்ட் சப்ளை கிடைப்பாது."

"அங்க பாடு" பார்த்தேன். "ஜெனரேட்டர் ஸீப்போர்ட்டின்னதால் மின்சாரம் தடைபடும் சமயங்களைக் வாடிக்கையாளர்கள் ஒத்துழைக்கக் கோருகிறோம்" — சவரிச் அறிவிப்புப் பலகை. வேறு வழியின்றிக் கைகளை நீட்டினேன், விவங்கக்காக.

நியாகம் என்று குழைத்துத் குழைத்துக் கண் ணீருக்காகவே நடிக்கிறார். எக்ஸ் பைட்டுக்கு அத்தன்மை. தின்று. பிரேயர் முடிந்து வரும் புக்களுக்கு நகரும் குழந்தைகளைப் பார்வை யாலேயே கொடுக்கிறார். அட்டா, குழந்தை ஏக்கத்தை இதைவிடச் சிறப்பாகக் காட்டி விட முடியாது. தான் செய்து வைத்த கல்யா னத்தில் இஷ்டமில்லாத புருஷன், இரண் டாவது மனைவி (ஜெயஸ்ரீ)யை ஆரம்பத்தில் உதாசினம் செய்யும் போது, அவருக்காகப் பரிந்து பரிந்து பேசுகிறார். பெண் மனத்தில் மிருதுத் தன்மையைப் பிட்டுப் பிட்டு வைக் கிறார். ஒவ்வொரு ஆக்ட் செய்து தொத்தாவு பண் ணும் இடங்களை வரிமைப்படுத்தாமல் விட்டு விடுவோம்.

கதைமை, அதன் வரலாற்றை, கழுதைமேல் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். கன்னுபின்னுசென்று எட்டி கதைக்கிறது. சாம்பிளுக்கு இரண்டு:

என்னதான் பெண்டாட்டி ஆளப்பட்டா லும் கூட, இரண்டாவது கல்யாணத்திற்கு இஷ்டமில்லாமல் சம்மதித்தாலும் கூட, மனைமகளைப் பார்க்காமல், தாலி கட்டி, மூன்று முடிக்க விழுந்த பிறகுதான் ராஜேஷ் திரித்தேவரப்பாராம். 'நியா' என்பாராம். நடக்கிற காரியமா?

உயிருக்குரியான முதல் மனைவி கட்டாய மாகப் பிரித்து போன பிறகு, அவன் இருக் கிறான், சேத்தானா என்று கூடப் பார்க்க மாட்டாராம். இரண்டாவது மனைவி மூலம்

தாலி தானம்

கதைமையக் கொல்ல ஆரம்பித்தால் சொல் லிக் கொண்டு ஏதாவது போகலாம். மூன்று (இங்கு நான்கா?) தலைமுறைக் கதை.

வேலைக்கு நடந்து போய்க் கொண்டிருந்த ராஜேஷ், ஸ்க்மிஸைக் கல்யாணம் செய்து, படிப்படியாக கைக்கிள், எக்ஸ்டர், கார், வீடு, சொந்த பிளீஸஸ் என்று ராக்ஸெட் வேகத்தில் முன்னேறுகிறார். என்ன இருந்து என்ன? குழந்தை இங்கு - சொம்ப நாளைக்கு! அப்பறம் ஸ்க்மி கருத்ததித்து, நிறைமாதத்தில் விபந்தாகி, இருந்த குழந் தையும் போய், இனிமேல் குழந்தையெனில் யாது என்னும் இடி விழு, ஸ்க்மிலின் தங்க மனக், புருஷனுக்கு இரண்டாவது கல்யா ணம் செய்து வைக்க, புது மனைவி வந்த பிறகு புது மனைவியின் அம்மாவும் ஆண்ம போல் குடிவந்துவிட... எட்டெட்டரவை ரோமிருந்தால் வாரங்கல், பேசுவோம்!

ஸ்க்மிக்கு வட்டு என்னால் வட்டு மாதிர் மான ரோல், புருஷன், குழந்தை ஏக்கம்,

மூன்று குழந்தைகள். ஒன்றிற்குக் கல்யாணம் சொகிற நேரத்தில் கூட, முதல் மனைவிக்கு அழைப்பில்லையாம், ராஜேஷ், இப்படி அடி வேரே அளையும் காடுக்கடா கங்களுக்கு வந்து மாட்ட வேண்டும்?

அத்தக் கல்யாண நேரத்தில் புருஷன் பிளீஸஸ் கவிழ்த்துபோய், கல்யாணத்திலுந் து விடும் அபாயத்தில் தன் கவரத்(1) தாலியைக் கழற்றித் தானம் செய்து, கொக் கொக் என்று இருமி, உயிரிட்டு... கொள்ளி வைக்கும் வரையில் கதைமைய நிறுத்த மனசில் காமம் இருந்துக் கொண்டே போகும். ஆர். சி. சக்தியின் மோம்...

பே பாவம், விட்டு விடுவோம், ஒவ்வொரு மகேத்திராவும், ஜெயஸ்ரீவும் திரை வில் நிற்கிறார்கள்.

எம். எம். வி. ஏன் இரை, மமையக் கதை மையப் போல உயிரில்லாமல் இருக்கிறது.

அடி வைத்து விடுகிறார்கள்! ஜெயமன்மதன்

பரதன் அச்சத்தில் அக்கிட்டவர் வி. ஸ்ரீவி. பரதன் பங்கிசேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிட்டவர் வி. வைத்தியநாதன். ஆசிரியர்: டி. ராஜேஷ்.

நிர்வாகக் காரியாலயம்: ரெவ்லோன் சாலை, சென்னை - 600 032. தொலை: 437543, 430137. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 38, தந்தாவது தெரு. எச். டி. டி. நகரம், தலைவாக்கம், சென்னை - 600 024. தொலை: 473388.

ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரம் ரூ. 100/-; வெளி நாடு: கம்பக் தரால் ரூ. 100/-; விநாயக தரால் ரூ. 600/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தரம் ரூ. 50/-; வெளி நாடு: கம்பக் தரால் ரூ. 100/-; விநாயக தரால் ரூ. 300/-.

வினாடிகளில் நிவாரண
மளிக்கும் பாம்!

ஜண்டு பாம்
ஜலதோஷம், தலைவலி
மற்றும் நோவுகளிலிருந்து
துரித நிவாரணம்

OFFICIALLY SELECTED BY
RELIANCE CUP '87

ZANDU BALM

CRICKET FOR PEACE

ஜண்டு பாம் மனவகை வலிகளையும் நீக்குவதில், இரை
யாக்களைவிட, அதிக சக்தி வாய்ந்த வலி நிவாரணி,
தலைவலி, ஜலதோஷம், தசைப்பிடிப்பு, மூட்டுவலி, மற்றும்
செருக்கு ஆகியவையினிலிருந்து நிவாரணமளிக்கிறது.

ஜண்டு பாம் 100 நினைபற்றது: சிறந்ததது—அதனால்
கனர படியுமோ என்ற பயமிக்கில், சிகச்சிப்பற்றது—
அதனால் சிட்டுமோ வெளியிலோ உபயோகிக்கலாம்.
ஏதானாலும் கொண்டது. ஜண்டு பாம் சிவியக்க
பார்முலா கொண்டதால் குறைவாக உபயோகித்தால்
போதும். அதனால் சிக்கனமானது. விருதுவான சருமத்
திற்தும் உகந்தது. அதனால்தான் தாய்மார்கள் தங்கள்
குழந்தைகளுக்கு ஜண்டு பாம்மே தடவ விரும்புகிறார்கள்.
சோயிங்மேல் இருக்கும் சிகப்பு சீலைப் பார்த்து வாங்குங்கள்.

ஜண்டு பாம்
வலிகளை நீக்கும் பாம்